

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 417 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΑΠΡΙΛΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

ΝΕΩΝ ΚΥΜΑ

**Η Γαλλία «κρατάει»
και στέλνει
μήνυμα αντίστασης**

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

1/4/1564: Μετάθεση πρωτο-
χροναίας από 1/4 σε 1/1 (Κάρολος
Θ') 1/4/1929: Γέννηση Μίλαν
Κούντερα 1/4/1935: Κατάργηση
γερουσίας στην Ελλάδα 1/4/1947:
Θάνατος Γεώργιου Β' (56 χρ) -
ενθρόνιση Παύλου 1/4/1954:
Ιδρυση ΕΟΚΑ 1/4/1955: Εναρξη
ένσπλου αγώνα ΕΟΚΑ 1/4/1938:
Η Nestle παρουσιάζει το Nescafé
1/4/1902: Γέννηση Μαρίας Πολ-
υδούρη 1/4/1985: Εκτέλεση ει-
σαγγελέα Θεοφανόπουλου
1/4/1873: Γέννηση Σεργκέι Ραχ-
μάννοφ 1/4/2001: Σύλληψη Σλό-
μπνταν Μιλόσεβιτς - παρα-
πομπή σε δίκη 2/4: Παγκόσμια
ημέρα παιδικού βιβλίου 2/4/1805:
Γέννηση Χανς Κρίστιαν Αντερσεν
2/4/1968: Ανατίναξη s/m "Κά-
ουφχαουζ Σνάιντερ" από Baader
- Ennslin (RAF) 2/4/1914: Γέννηση
Αλεκ Γκίνες 2/4/1840: Γέννηση
Εμίλ Ζολά (Παρίσι) 2/4/1902:
Πρώτη κινηματογραφική αίθου-
σα (Λος Αντζελες) 2/4/1982: Ει-
σβολή Αργεντινής στα Φόκλαντ
2/4/2005: Θάνατος πάπα Ιωάν-
νη Παύλου Β' (Κάρολ Βοϊτίλα)
3/4/1912: Γέννηση Γρηγόρη Λα-
μπράκη 3/4/1950: Θάνατος
Κουρτ Βάλ 3/4/1951: Δίνεται δι-
καίωμα ψήφου στις ελληνίδες
(δημοτικές εκλογές) 3/4/1928: Δί-
κη Νίκου Καζαντζάκη - Δημήτρη
Γληνού για διάδοση ανατρεπτι-
κών ιδεών 3/4/1770: Γέννηση Θε-
όδωρου Κολοκοτρώνη (Ραμα-
βούνι Μεσοσησίας) 3/4/1834: Δί-
κη Κολοκοτρώνη - Πλαπούτα
(Ναύπλιο) 3/4/1984: Επίθεση κα-
τά αμερικανού λοχία Ρόμπερτ
Τζαντ (17N) 3/4/1922: Με πρό-
ταση του Λένιν εκλέγεται ΓΤ του
ΚΚΣΕ ο Στάλιν 4/4/1949: Ιδρυση
ΝΑΤΟ 4/4/1968: Δολοφονία
Martin Luther King (Τζέιμς Ερλ Ρέι)
4/4/1952: Γέννηση Gary Moore
4/4/1540: Ιδρυση τάγματος Ιη-
σοιυτών 4/4/1930: Θάνατος
Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι 4/4/
1932: Γέννηση Αντρέα Ταρκόφ-
σκι 5/4/1902: Ο Ιωσήφ Στάλιν
εξορίζεται στη Σιβηρία 5/4/1997:
Θάνατος Allen Ginsberg 5/4/
1969: Η ΑΕΚ κατακτά το κύπελλο
κυπελλούχων (μπάσκετ), νι-
κώντας τη Σλάβια Πράγας στο
Παναθηναϊκό στάδιο με 89 - 82
(65.000 θεατές) 5/4/1897: Αρχή
ελληνοτουρκικού πολέμου
5/4/1975: Θάνατος Τσανγκ Κάι
Σεκ 5/4/1994: Αυτοκτονία Curt
Cobain (Nirvana - 27 χρ)
5/4/1941: Γέννηση Eric Burdon
6/4/1896: Εναρξη ολυμπιακών
αγώνων 6/4/1614: Θάνατος Δο-
μίνικου Θεοτοκόπουλου (Τολέ-
δο - 73 χρ) 6/4/1941: Επίθεση
Γερμανών στην Ελλάδα 6/4/1992:
Εναρξη συγκρούσεων στο Σα-
ράγεβο 6/4/1917: Καθιέρωση
οχτώωρου - κατάργηση θανατι-
κής ποινής στην Ρωσία 6/4/1938:
Ανακάλυψη ραδιενεργών πηγών
στα Καμένα Βούρλα 6/4/1999:
Θάνατος Ριχάρδου Γ' Λεοντό-
καρδου 6/4/1874: Γέννηση μάγου
Χουντίνι 7/4: Παγκόσμια ημέρα
υγείας 7/4/1948: Ιδρυση Παγκό-
σμιας Οργάνωσης Υγείας
7/4/1688: Εφεύρεση σπέρτων
7/4/1915: Γέννηση Billie Holiday
7/4/1943: Ο Albert Hofmann συν-
θέτει το LSD 7/4/1920: Γέννηση
Ravi Shankar 7/4/1939: Γέννηση
Φράνσις Φορντ Κόπολα 7/4/
2000: Θάνατος Ακη Πάνου 7/4/
1943: Δημιουργία ταχυμάτων
ασφαλείας (κυβέρνηση Ιωάννη
Ράλλη).

● Πρωταπριλιά σήμερα, χρόνια πολ-
λά Κώστα, Γιώργο και όλοι οι άλλοι
●●● Αν και για σας είναι κάθε μέρα
Πρωταπριλιά ●●● Χρόνια πολλά και
στους ψευδομάρτυρες στη δίκη της 17N
●●● Και συ τέκνον Μάνε; ●●● Είπε
με βαθύ αναστεναγμό ο Γιωργάκης
●●● Ούτε πληρωμένο να τον είχε η
ΝΔ τον αγρίως νεοφιλελεύθερο Στέφα-
νο ●●● Βγήκε στο ραδιόφωνο και εί-
πε ότι, πράγματι, η πρόταση του Γιωρ-
γάκη για τους νέους έχει ομοιότητες με
το νόμο του ντε Βιλπέν ●●● Σαμπάνιες
άνοιξαν στο Μαξίμου ●●● Να 'χει να
λέει για καμιά βδομάδα ο Ρουσόπουλος
●●● Υποκινούμενες χαρακτήρισε τις κι-
νητοποιήσεις των πανεπιστημιακών η
Γιαννάκου ●●● Πού έχεις μείνει, κο-
ρίτσι μου, στην εποχή της χούντας; ●●●
Τελείωσε, αυτοί δεν εκσυγχρονίζονται
με τίποτα ●●● Καμιά εκατοστή φωτο-
γραφίες φιλοξενεί η ιστοσελίδα της Αυσ-
τριακής Προεδρίας από τη διήμερη εα-
ρινή Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ ●●● Ού-

τε σε μία δεν απεικονίζεται ο δάμαλος,
παρά τον όγκο του ●●● Απαθανατί-
στηκαν όλα τα χειροφιλήματα του Σιράκ
προς τις κυρίες της συνόδου, αλλά τα
μαγουλάκια του δάμαλου πουθενά ●●●
Βέβαια, στις ελληνικές φυλλάδες έπαι-
ζε μόνο δάμαλος ●●● Ισχυρή Ελλάς,
που έλεγαν κι οι Σημιτάνθρωποι ●●●
Αβραμόπουλος κατά Κακλαμάνη και
αντιστρόφως ●●● Ο Νικήτας σήκωσε
το γάντι και, εμμέσως πλην σαφώς, ζή-
τησε από τον Αβραμό να το βουλώσει
●●● Γιατί «σε ένα μήνα ο υπουργός
δεν μπορεί να έχει άποψη» ●●● Κα-

λά ξεμπερδέματα ●●● Ευελφάλεια, από
το ευελξία και ασφάλεια ●●● Σαβάν-
να από το Τσιτουριδής και Διαμαντο-
πούλου ●●● Λεπτομέρειες στη σελίδα
16 ●●● Γέμισαν τα σκρίνια με CD, γέ-
μισαν με DVD, τώρα θα γεμίσουν και με
βιβλία ●●● Που ουδείς θα διαβάσει
φυσικά, για ντεκόρ να τοποθετηθούν
●●● Οι εφημερίδες βαράνε το χαβά
των δώρων και το πόπολο ακολουθεί ●
●● Τόση μανία για το Ντιστογιέφσκι
πια; ●●● Αν ήθελαν να διαβάσουν Ντο-
στογιέφσκι και Κάφκα χάθηκαν τα βι-

βλιοπωλεία ή έστω οι υπαίθριοι πάγκοι;
●●● Προσκύνησε το Ζούγκλα ο χέρι-
χέρι Καρατζαφέρης ●●● Βοήθησε με,
Μάκη μου, να καθαρίσω το κόμμα μου
●●● Θυμόσατε τον Ζαγορήτη μόνιμο
δαμώντα στις εκπομπές του Ζούγκλα,
πριν διοριστεί γραμματέας της ΝΔ;
●●● Οπερ έδει δείξαι, που λέγανε και
οι παλιοί μαθηματικοί ●●● Αντε τώρα
να το παίξει αδιάφορος ο χέρι-χέρι ●
●● Τη μεγάλη πλάκα, όμως, έπαθε εκεί-
νος ο ανεκδιήγητος εκπρόσωπος Τύπου
●●● Που πήγε με εντολή να πλακωθεί
με τον Ζούγκλα και άκουσε τον αρχηγό
να τον αδειάζει οη air ●●● Βουλγα-
ράκης προς Πασόκου: μαζευτείτε, για-
τί θα βγάλω τα άπλυτα της δικής σας
ΚΥΠ στη φόρα ●●● Μαζί οργανώσα-
με Ολυμπιακούς Αγώνες, μην το ξεχνάτε
●●● Πολύ σκληρός για να πεθάνει ο
(υπο)Πολιτισμού ●●● Και ο Γιωργάκης
εσιώπησε ●●● Τι να πει, για το μαύ-
ρο Audi που κουβάλαγε τα CDs; ●

◆ «Είναι φανερό πως η πο-
λυδιαφημισμένη μεταρρύθμι-
ση αναβάλλεται επ' αόριστον.
Μικρό το κακό θα μπορούσε
να πει κανείς. Αλλωστε η κυ-
βέρνηση μέχρι στιγμής δεν εί-
χε προτείνει τίποτα το συ-
γκεκριμένο. Δυστυχώς η
πραγματικότητα δεν μπορεί
να περιμένει. Κι αν η Ελλάδα
θέλει να αποφύγει την τύχη
των χωρών φθηνής εργασίας
είναι ανάγκη σήμερα - όχι αύ-
ριο - να προχωρήσει σε ριζο-
σπαστικές τομές» (από το κύ-
ριο άρθρο στα «ΝΕΑ»,
23.3.06). Τελικά, ποιος ανη-
συχεί περισσότερο για το μέ-
λλον των αντεργατικών με-
ταρρυθμίσεων; Η κυβέρνηση
ή το ΠΑΣΟΚ και οι φυλλάδες
του;

◆ Γκάλοπ της Metron Analysis
για την «Κυριακάτικη Ελευθε-
ροτυπία». Οι συνήθειες αντι-
φάσεις που παρουσιάζουν
τα γκάλοπ δεν αξίζουν ιδιαί-

τερου σχολιασμού. Σημειώ-
νουμε μόνο τις φιλότιμες προ-
σπάθειες της φυλλάδας να
βγάλει μόνο αντικυβερνητική
υπεραξία. Ομως ακόμα και
απ' αυτό το γκάλοπ το
ΠΑΣΟΚ βγαίνει (ακόμα και
τόρα) πιο αναξιόπιστο από
την κυβέρνηση. Στο ερώτημα
«ποιος μπορεί να υπερασπι-
στεί καλύτερα τα εργασιακά
δικαιώματα;» η κυβέρνηση
παίρνει 19,7%, το ΠΑΣΟΚ
17,7%, τα συνδικάτα 24,8%
(απογοητευτικό ποσοστό για
τη στηρικτική γραφειο-
κρατία), ενώ ένα 20,6% (ιδι-
αίτερα μεγάλο ποσοστό)
απαντά «κανένας». Στο ερώ-
τημα «ποιος είναι πιο ευαί-
σθητος και αποτελεσματικός
στα εργασιακά θέματα, ο κ.

Καραμανλής ή ο κ. Παπαν-
δρέου;», ο Καραμανλής παίρ-
νει θετική γνώμη από το
32,3% και ο Γιωργάκης από
το 29,8%, ενώ το 30,4% απαν-
τά «κανένας». Οπως βλέπε-
τε, εκείνο που προκύπτει εί-
ναι η αναξιπιστία της αστι-
κής πολιτικής. Και μάλιστα
του ΠΑΣΟΚ σε ποσοστό με-
γαλύτερο απ' αυτό της κυ-
βέρνησης.
◆ Απ' όλους τους αστούς πο-
λιτικούς, απ' όλα τα κόμμα-
τα του Κοινοβουλίου (μηδέ
των δύο κομμάτων της ψευ-
τοαριστοτέρας εξαιρουμέ-
νων) μόνο ο Σηφουνά-
κης έχει τα «άντερα» να
ζητά πλήρη διαχωρισμό
της Εκκλησίας από το
κράτος, με αναθεώρηση των
σχετικών άρθρων του Συ-

ντάγματος. Οι υπολοίποι ψά-
χνουν τον καλύτερο συμβι-
βασμό με το παπαδαριό,
όπως δείχνουν και οι τρεις
προτάσεις νόμου που έχουν
κατατεθεί στη Βουλή (του
ΚΚΕ, του ΣΥΝ και των Μάνου-
Ανδριανόπουλου). Δεν τρέ-
φουμε καμιά ιδιαίτερη συ-
μπάθεια για το Σηφουνάκη,
αλλά τουλάχιστον σ' αυτό το
ζήτημα είναι συνεπής και η
στάση του αυτή αναδει-

κνύει και προβάλλει την ασυ-
νέπεια και τον πολιτικαντισμό
των υπολοίπων.

◆ Ερε γλέντια. Επιστολή στον
εισαγγελέα του Αρείου Πάγου
έστειλε ο Αυτιάς, στην οποία
αναρωτιέται «με ποιο δικαί-
ωμα η AGB ανεβάζει και κα-
τεβάζει δημοσιογράφους και
μοιράζει τη διαφημιστική πί-
τα;». Ελα μου ντε. Οσο και-
ρό τα νούμερά του πήγαιναν
καλά ο Αυτιάς δεν είχε πρό-
βλημα. Τώρα που τα άτιμα
κατεβαίνουν το απέκτησε.
Κατεβαίνουν με κόλπο και
στημένα, όπως ισχυρίζεται ο
Αυτιάς; Είλικρινά δεν το ξέ-
ρουμε. Το μόνο που μπορού-
με να συμπεράνουμε είναι
πως και όταν ανέβαιναν, με
κόλπο και στημένα ανέβαι-
ναν. Απλά το κανάλι του Κο-
ντομηνά δεν είναι και πολύ
στα χείλη του εσχάτως.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αντί να κλαιμε για την κατάντια της Γαλλίας, θαυμάζουμε την
υπερσυντηρητικού προσανατολισμού εξέγερση των νέων φοιτητών
της. Που ξεσηκώνονται ενάντια σε κάθε ιδέα αλλαγής του
αναχρονιστικού κοινωνικού της στάτους κβο.
Ανδρέας Ανδριανόπουλος

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>
● Η Γ.Α. 50 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Οι σφαίρες του αστυνομικού
τον άφησαν παράλυτο σε ηλικία
15 χρόνων: ο συνοριοφύλακας
που τραυμάτισε τον Αλβανό
Αφρίμ Σάλα στη σπονδυλική στη-
λη αθώωθηκε, με το σκεπτικό ότι
σκόνταψε και το πιστόλι του εκ-
πυρσοκρότησε. Επιπλέον το δι-
καστήριο δέχθηκε ότι για τον
τραυματισμό του ευθύνεται και ο
Αφρίμ επειδή μπήκε μπροστά στη
σφαίρα, ενώ θα έπρεπε να τρέξει
προς την αντίθετη κατεύθυνση...
Από το τελικό ποσό της αποζη-
μίσωσης που επιδικάστηκε στο θύ-

μα, το δικαστήριο έκρινε σωστό
να αφαιρέσει το 30% αναγνωρί-
ζοντας ποσοστό ευθύνης που βα-
ρύνει τον Αφρίμ για τον τραυμα-
τισμό του!!!

Τα Νέα
Οι Έλληνες, σύμφωνα με στοι-
χεία της Γιούροστατ: «Απασχο-
λούνται τις περισσότερες ώρες
εβδομαδιαίως από οποιονδήποτε
άλλον Ευρωπαίο πολίτη, ενώ η
ωριαία αμοιβή τους για τις προ-
σφερόμενες υπηρεσίες είναι η 2η
χαμηλότερη στην Ευρωζώνη και
υπολείπεται 50% του μέσου ευ-

ρωπαϊκού όρου».

Εθνος

Ο μέχρι πρότινος αρχηγός της
Ελληνικής Αστυνομίας Γιώργος
Αγγελάκος αναλαμβάνει πρόεδρος
σε θυγατρική εταιρία γνωστής αυ-
τοκινητοβιομηχανίας (...) δημι-
ουργούνται εντυπώσεις, καθώς
όπως είναι γνωστό στην Κατεχά-
κη, η ΕΛ.ΑΣ. τα τελευταία χρόνια
προμηθεύτηκε από τη συγκεκρι-
μένη αυτοκινητοβιομηχανία τύ-
πους αυτοκινήτων που εγκρίθη-
καν αναγκαστικά λόγω υπηρεσιακών
αναγκών.

Μ. Κοττάκης (Απογευματινή)
Συντονισμένη επίθεση στα κε-

κτημένα των εργαζομένων εξα-
πολούν οι διοικήσεις των ΔΕΚΟ,
στην προεπιλογή του διαλόγου για
τους νέους κανονισμούς λειτουργί-
ας. Ο πρόεδρος του ΟΤΕ ζήτη-
σε ελεύθερες απολύσεις και προ-
σλήψεις προειδοποιώντας ότι σε
διαφορετική περίπτωση ο Οργα-
νισμός θα καταστραφεί. Οπως
συγκεκριμένα ανέφερε ο Παναγής
Βουρλούμης, το νέο θεσμικό πλαι-
σιο θα προβλέπει ελεύθερες προ-
σλήψεις στελεχών από την αγο-
ρά, παραγωγές κατ' επιλογή με-
τά από αξιολόγηση, ελεύθερες
απολύσεις με διευθυντικό δικαίω-
μα. Ζήτησε επίσης να ολοκληρω-
θεί άμεσα η ιδιωτικοποίηση του

Οργανισμού και επιτεθεί σε στε-
λέχη που, όπως είπε, απεργάζο-
νται τα συμφέροντα της επιχει-
ρησης. Πλήρη ανατροπή των ερ-
γασιακών σχέσεων προωθεί και η
Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία,
καθώς ζητά από τους εργαζομέ-
νους αλλαγή κανονισμού εργασίας,
σύστημα αξιολόγησης του προ-
σωπικού, σύνδεση μισθών με απο-
δοτικότητα, καθώς και αλλαγές
στο μισθοβαθμολόγιο, δηλαδή
στον τρόπο με τον οποίο καθο-
ρίζονται αυξήσεις και προαγωγές.
Αυτό σημαίνει επανεξέταση των
αυξήσεων ανα τριετία και μικρό-
τερες συντάξεις.

■ Δε μαζεύεται με τίποτα

Δε μαζεύεται με τίποτα η υπόθεση της προεκλογικής πρότασης του Γιωργάκη για την ανασφάλιση στη εργασία των νέων. Ο μόνος που πασχίζει να την υπερασπιστεί είναι ο Φλωρίδης, αποδεικνύοντας έτσι ότι ήταν ο εμπνευστής της. Σύμφωνα με τα ρεπορτάζ των εφημερίδων, ο Φλωρίδης είπε στη συνεδρίαση των συντονιστών του ΠΑΣΟΚ, ότι αν αυτή η πρόταση υποστηριχτεί με γνώση και ενταχθεί σε ένα πολιτικό και επικοινωνιακό σχεδιασμό, μπορεί να δώσει τις εκλογές στο ΠΑΣΟΚ!

Ποιος είναι ο επικοινωνιακός σχεδιασμός; Να λένε οι Πασόκοι, ότι το βάρος της ανασφάλισης εργασίας των νέων θα σηκώσει το κράτος. Αν χρειαστεί -φέρεται να δήλωσε ο Φλωρίδης- ο χρόνος ανασφάλισης εργασίας θα προσμετρηθεί στο συντάξιμο χρόνο ασφάλισης. Τι σημαίνει «αν χρειαστεί»; Μάλλον έχουν κατά νου ένα κοθεστώς σαν αυτό που ισχύει για το χρόνο που ο ένας εργαζόμενος έχει διανύσει στο ταμείο ανεργίας. Αν όταν φτάσει σε συντάξιμη ηλικία δεν συμπληρώνει τον απαιτούμενο αριθμό των 4.500 ενσήμων, τότε προσμετρούνται κάποιες από τις ημέρες επιδοτούμενης ανεργίας για να συμπληρωθεί αυτός ο αριθμός. Το κόστος, όμως, το πληρώνει το ΙΚΑ και όχι το κράτος. Επομένως, και σ' αυτή την περίπτωση, έτσι όπως ο Φλωρίδης προσπαθεί να «μασκαρέψει» την πρόταση του Λαυρίου, πάλι το ΙΚΑ θα κληθεί να πληρώσει το βάρος κάποιων ημερών ασφάλισης. Και μάλιστα, όχι ημερών ανεργίας, αλλά ημερών εργασίας. Πρόκειται για καραμπινάτη εισφοροδιαφυγή, που μόνο τους καπιταλιστές ευνοεί.

Το κακό με τους Πασόκους είναι πως ο Γιωργάκης, όταν παρουσίασε την πρόταση, έσπευσε να συμπληρώσει: «Όλα αυτά θα γίνουν χωρίς οι επιχειρήσεις ή οι νέοι να υποχρεώνονται να καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές. Με αυτό τον τρόπο δε θα επιβαρύνονται οι γονείς, οι επιχειρήσεις, δε θα επιβαρύνεται το κράτος, δεν επιβαρύνεται το ασφαλιστικό μας σύστημα». Δεν είχε καταλάβει ο Γιωργάκης το ακριβές περιεχόμενο της πρότασης; Κάτι τέτοιο υπαινίχτηκε η Διαμαντοπούλου, η οποία στην ίδια συνεδρίαση των συντονιστών δήλωσε πως «ήταν λάθος να ειπωθεί αυτή η ιδέα σε μια ανοιχτή συγκέντρωση, όπου δεν υπήρχε η δυνατότητα ανάλυσης και εξήγησης (από ρεπορτάζ του «Εθνους»)».

Αν ο αρχηγούλης τους έχει χαμηλή αντιληπτική ικανότητα, είναι δικό τους πρόβλημα. Όμως δε νομίζουμε ότι ισχύει αυτό. Ακόμα κι αν ο Γιωργάκης δεν είχε «χωνέψει» καλά την πρόταση Φλωρίδη, ήταν σε θέση να καταλάβει τι έλεγε. Έκανε μια πρόταση που συμφέρει τους καπιταλιστές. Αυτό είχε στο μυαλό του, αυτή ήταν η πρόθεσή του. Το μόνο λάθος που μπορεί να του επιρρίψει κάποιος Πασόκος είναι ότι δε μπόρεσε να τη σερβίρει με τρόπο που να μην προκαλεί αγανάκτηση στους εργαζόμενους.

■ Σκάνδαλο υποκλοπών

Ψήγματα αλήθειας

Ευτυχώς που υπάρχει και ο Βουλγαράκης. Στην προσπάθειά του να υπερασπιστεί τον εαυτό του, αντιλαμβανόμενος ότι η θέση του υπουργού Πολιτισμού δεν αποτελεί απυρόβλητο, βγήκε στην πρωινή εκπομπή των Λυριτζή-Οικονόμου στη NET και πέταξε τη μπόμπα του:

«Για σειρά ζητημάτων με τα οποία είναι βέβαιον ότι θα εξετίθετο συνολικά η προηγούμενη κυβέρνηση, **δεν άνοιξα το στόμα μου**, διότι κατάλαβα ότι ενδεχομένως οι Ολυμπιακοί Αγώνες μπορεί και να μη γίνονταν στον τόπο και θα δυναμίτιζαν τη σχέση της Ελλάδος με το εξωτερικό... Εγώ προέταξα το **εθνικό συμφέρον** και είπα: Κύριοι, πρέπει η Ελλάδα να κάνει Ολυμπιακούς Αγώνες. Γι' αυτό λοιπόν θα πρέπει να γίνει μια σειρά από πράγματα, ακόμα κι αν αυτά τα πράγματα **καλύμουν** σε πολύ μεγάλο βαθμό ζητήματα τα οποία είχαν χειριστεί οι προκάτοχοί μας».

Τι θέλησε να πει ο ποιητής; Απειλή στο ΠΑΣΟΚ έριξε. Σε απλοελληνική μετάφραση τους είπε: Σταματήστε να διακινείτε σενάρια, σύμφωνα με τα οποία εγώ είχα οργανώσει δίκτυο παρακολούθησεων με την ΕΥΠ, παρακολουθώντας και τον Γιωργάκη, γιατί θ' ανοίξω το στόμα μου και θα μιλήσω για όλες τις συμφωνίες που είχατε κάνει με τους Αμερικάνους και τη συνεργασία ΕΥΠ- CIA που είχαν οργανώσει κι εγώ τη βρήκα έτοιμη και τη συνέχισα.

Και για να γίνει πιο σαφής, άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο η ΕΥΠ να έκανε παράνομες παρακολουθήσεις. Ποια ΕΥΠ όμως; Όχι η δική του αλλά του ΠΑΣΟΚ: «*Να θυμίσω ότι η ηγεσία της ΕΥΠ έμεινε η ίδια μέχρι και ένα μήνα μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η δομή δε της υπηρεσίας είναι ακόμα σχεδόν ίδια, διότι η δομή αυτή έχει οικοδομηθεί τα τελευταία είκοσι χρόνια. Αν πάμε σε μια υπόθεση ότι υπάρχει μια ενεργός παρέμβαση της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών -που κι αυτό είναι έτσι, πρέπει να ερευνηθεί- τότε θα αναρωτηθούμε ποιος έστησε αυτή τη δομή, πότε στήθηκε αυτή η δομή, πώς γαλουχήθηκε αυτή η δομή και τι έκανε στο παρελθόν».*

Σοφόν το σαφές, αλλά και το σκόπιμα ασαφές. Στη Χαριλάου Τρικούπη πήραν το

«**Το ΠΑΣΟΚ ξέρουμε ότι ξέρει πως δεν υπάρχει τίποτα. Κι αυτοί γνωρίζουν τι γνωρίζουμε εμείς. Γνωρίζουν τι γνωρίζουμε και γνωρίζουμε ότι γνωρίζουν πως δεν γνωρίζουν»**

Γιώργος Βουλγαράκης

μήνυμα και ο Αθανασάκης απάντησε: «*Είναι κατανοητή η προσπάθεια αντιπερισπασμού, αλλά χρειάζεται, πραγματικά, λιγότερο θράσος. Ο κ. Βουλγαράκης αφού χρεώνει πρώτα όλα τα δημοσιεύματα της τελευταίας περιόδου σε διωχθέντες δήθεν από το ΠΑΣΟΚ, στη συνέχεια λέει: πηγαίνετε τα στοιχεία σας στον εισαγγελέα. Είναι φθηνό ακροβατισμό αυτό, που δεν περιορίζουν καθόλου τη δική του προσωπική πολιτική ευθύνη».* Αλλά λόγια ν' αγαπιόμαστε, δηλαδή. Απόρριψη των σεναρίων που κυκλοφορούν, τίποτα κατά του Καραμανλή και μια γενικόλογη αναφορά για «προσωπική πολιτική ευθύνη» του Βουλγαράκη. Στη γλώσσα της αστικής πολιτικής αυτό σημαίνει διαβεβαίωση πως το ΠΑΣΟΚ δεν έχει πρόθεση να τραβήξει την ιστορία πιο πέρα από εκεί που βρίσκεται σήμερα και απλά θα προσπαθήσει να βγάλει όσο περισσότερη πολιτική υπεραξία μπορεί.

Επί της ουσίας τώρα. Είναι φανερό ότι ο Βουλγαράκης είναι εκνευρισμένος. Φοβάται μήπως το ΠΑΣΟΚ βγάλει στη φάρα κάποιον στοιχείο και τον «τελειώσει», αφήνοντας στο απυρόβλητο τον Καραμανλή (συνηθισμένη τακτική των αντιπολιτευόμενων κομμάτων, όταν θέλουν να αποφυγούν μερίζονα πολιτική κρίση). Ξέρει πολύ καλά ότι σε μια τέτοια περίπτωση ο Καραμανλής στα τον αφήσει ακάλυπτο (προφανώς αυτό περιλαμβάνει η αποκριτική συμφωνία της Αράχωβας, όπου συμφωνήθηκε η μετακίνησή του στο πολιτικά ακίνδυνο υπουργείο Πολιτισμού) και φοβάται ότι μια αναγκαστική παραίτησή του για τέτοιο ζήτημα θέλησει να το πολιτικό του τέλει. Γι' αυτό και προσπαθεί να περάσει στην αντεπίθεση, επιβεβαιώνοντας εμμέσως ότι πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες είχε στηθεί ένα τεράστιο κύκλωμα τηλεφωνικών παρακολουθήσεων και ρίχνει την ευθύνη στο ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και

λέει ότι αν δεν κάλυπτε τη δουλειά, ενδεχομένως να μην γίνονταν Ολυμπιακοί Αγώνες. Και εμείς λέμε: αφού στήθηκε αυτό το δίκτυο, είναι δυνατόν να αφορούσε μόνο τη Vodafone; Δηλαδή οι «τρομοκράτες» είχαν κάνει καμιά ειδική σύμβαση με την εν λόγω εταιρία και δεν χρησιμοποιούσαν τις άλλες; Αστεία πράγματα.

Πού καταλήγουμε, λοιπόν; Σ' αυτό που σχηματικά είχαμε περιγράψει από την πρώτη στιγμή που ξέσπασε το σκάνδαλο των υποκλοπών. Οτι μέσα στο τεράστιο κύκλωμα των τηλεφωνικών παρακολουθήσεων, που γνώρισε την αποθέωσή του πριν και κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων και φυσικά παρέμεινε σε λειτουργία και μετά (είχαν άραγε κανένα λόγο να το καταργήσουν ή έπαψαν οι ανάγκες για παρακολούθησεις;), πρέπει να αναπτύχθηκαν και διάφορα υποκυκλώματα που ενδεχομένως δρούσαν αυτόνομα. Κάτι στράβωσε στη Vodafone και δε μπορούσε πλέον να κρατηθεί μυστικό. Να ήταν ο Κ. Τσαλικίδης η «πέτρα του σκανδάλου»; Αυτό μάλλον δε θα το μάθουμε ποτέ.

Το σίγουρο είναι ότι τα ίχνη σβήστηκαν. Και σβήστηκαν σκόπιμα, γεγονός που αποδεικνύεται από τις έρευνες που έχει διεξάγει η ΑΔΑΕ. Με ελάχιστα τεχνικά μέσα αυτή η υπηρεσία βρήκε κάποια πράγματα. Τίποτα σπουδαίο, τίποτα το αξιοποιήσιμο, αλλά κάτι βρήκε. Φανταστείτε τι θα μπορούσε να βρεθεί αν η έρευνα ξεκινούσε με το «παράνομο» (η λέξη μπαίνει σε εισαγωγικά γιατί σ' αυτή την περίπτωση το νόμιμο από το παράνομο δε διαχωρίζεται) κύκλωμα σε λειτουργία.

Λειτουργεί ακόμα κύκλωμα παράνομων (με την έννοια ότι δεν έχουν την έγκριση του εισαγγελέα, όπως προβλέπει ο νόμος) παρακολουθήσεων από μυστικές υπηρεσίες; Δεν είμαστε αρκετά πιστοί για να πιστέψουμε ότι δε λειτουργεί. Πλέον, όμως, έχουμε και αποδείξεις. Έχου-

με την επίσημη άρνηση του διοικητή της ΕΥΠ προς την ΑΔΑΕ για πρόσβαση και έλεγχο στις εγκαταστάσεις της. Υπάρχει ολόκληρη αλληλογραφία («καυτή αλληλογραφία» τη χαρακτηρίζουν τα «Νέα»), χωρίς να υπάρξει καμιά διάψευση από πλευράς κυβέρνησης ή ΕΥΠ). Ναι, η υποτιθέμενη ανεξάρτητη Αρχή εμποδίζεται και να μπει ακόμα στο κτήριο της ΕΥΠ. Τόσο ανεξάρτητη είναι! Για ποιο λόγο ο Κοραντής αρνείται στην ΑΔΑΕ την πρόσβαση στις εγκαταστάσεις της ΕΥΠ; Γιατί πλέον υπάρχει κόντρα ανάμεσα στις δυο υπηρεσίες. Και γιατί η ΑΔΑΕ απαγορεύει προσωπικό, τεχνικούς κυρίως, που δεν είναι απόλυτα ελεγχόμενο και φοβούνται διαρροές ή ακόμα και αποκαλύψεις. Και βέβαια, οι παρακολουθήσεις που κάνει η ΕΥΠ γίνονται με τη βοήθεια του ΟΤΕ για τη σταθερή τηλεφωνία και των ιδιωτικών εταιριών για την κινητή. Προφανώς, υπάρχει ένας μικρός αριθμός στελεχών που δουλεύουν για λογαριασμό της ΕΥΠ, όπως άλλωστε γίνεται σε κάθε... πολιτισμένη χώρα.

Κατά τα άλλα, η κυβέρνηση προσπαθεί να πάει το θέμα εκεί που από την πρώτη στιγμή επιθυμούσε. Στην αναγκασία... Θεσμική θωράκιση. Εργαλείο για την προπαγανδιστική της εκστρατεία η έκθεση της «επιτροπής σοφών». Όπως έχουμε γράψει και άλλη φορά, οι «σοφοί» της «κεντροαριστέρας» για μια ακόμη φορά ανέλαβαν να δώσουν χείρα βοηθείας στο σύστημα, παίρνοντας μέρος σ' αυτή τη φάρα. Αντί να πουν στον Καραμανλή «άσε μας καημένη που θα κοροϊδέψουμε εμείς τον κόσμο», κάθισαν και έγραψαν ολόκληρο υπόμνημα, όπου ζητούν όχι νέο ποινικό οπλοστάσιο (το υπάρχον θεωρείται επαρκές), αλλά ενίσχυση των «ανεξάρτητων Αρχών» για να μπορούν να επιτελέσουν το καθήκον τους. Όταν η ΑΔΑΕ δε μπορεί ούτε για καφέ να περάσει από το κτήριο της ΕΥΠ, αυτοί μιλούν για θεσμική θωράκιση!

Είναι φανερό ότι αυτοί οι αστοφιλελεύθεροι επιστήμονες-πολιτικοί βάζουν πλάτη για να βγει το σύστημα από τα αδιέξόδα του. Για να περάσει και αυτό το σκάνδαλο στη λήθη και να παραμυθιαστεί ο ελληνικός λαός ότι κάποιες Αρχές-φερετζές τον προστατεύουν.

■ Της τράβηξαν το αυτί

Δεν περιμένουμε, βέβαια, από τα χαμόγελα και τις τυπικές επίσημες δηλώσεις μπροστά στις κάμερες να πληροφορηθούμε τι ακριβώς επώθησε στη Ν. Μπακογιάννη από την Κ. Ράις, στη διάρκεια της συνάντησής τους στην Ουάσιγκτον. Τα ουσιαστικά ζητήματα συζητούνται όταν κλείσουν οι πόρτες. Τότε που οι αμερικανοί αξιωματούχοι παρατούν τα χαμόγελα και μιλούν με τη σκληρή και κυνική γλώσσα του ιμπεριαλιστή επικυρίαρχου, μη παραλείποντας ακόμα και τα μπινελίκια, όπως έχουν παραδεχτεί στις «αναμνήσεις» τους αρκετοί Έλληνες αστοί πολιτικοί.

Ας μιλήσουμε, λοιπόν, με βάση τα γεγονότα. Η πρόσκληση της Μπακογιάννη για συνάντηση με την Ράις ήρθε εσπευσμένα, μια μόνο μέρα μετά την απόφαση της κυβέρνησης Καραμανλή να μην ενεργοποιήσει την «οψιόν» για την αγορά 10 επιπλέον αμερικανικών F-16. Η πείρα και η Ιστορία μας λένε ότι η Ράις πρέπει να προειδοποίησε τη Μπακογιάννη, ότι η κυβέρνηση Μπους δε θα δεχτεί αποκλεισμό των αμερικανικών μονοπωλών οπλικών συστημάτων από τις πλούσιες (και δυσβάσταχτες για τον ελληνικό λαό) προμήθειες των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων. Αν η πλάστηγα δε γείρει αποφασιστικά υπέρ των αμερικανικών μονοπωλών στην επόμενη παρτίδα, ο τίτλος του «στρατηγικού εταίρου των ΗΠΑ», που με τόσο καμάρι παρουσάσε ο Καραμανλής, μετά τη δική του επίσκεψη στην Ουάσιγκτον, θα πάει περίπατο.

Λογικό είναι ακόμα η Ράις να απαιτήσει να διαλύσει η ελληνική κυβέρνηση κάθε σύννεφο, κάθε σκιά για εμπλοκή των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών στο σκάνδαλο των υποκλοπών. Από πού το συνάγουμε αυτό; Από τη δήλωση του βοηθού υπουργού Εξωτερικών Ντάνιελ Φριντ: «Για το θέμα των υποκλοπών δε γίνονται δηλώσεις».

Η σχέση ΗΠΑ-Ελλάδας είναι έτσι κι αλλιώς μια ετεροβαρής σχέση, μια σχέση ιμπεριαλιστικής εξάρτησης. Οι ελληνικές κυβερνήσεις ξέρουν τα «κιά» τους και προσπαθούν να ελιχτούν ανάμεσα στα αντιπθέμενα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα. Όταν ένας υπουργός Εξωτερικών μεταβαίνει στην Ουάσιγκτον, κάτι δίνει, προσδοκώντας κάτι να πάρει στο μέλλον. Η Ντόρα έδειξε να ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για το θέμα με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας, εισπράττοντας μόνο μια ακόμα ανούσια πρόσκληση της Ουάσιγκτον προς τα Σκόπια, να συμφωνήσουν με την Ελλάδα για το όνομα, προκειμένου να ενταχθούν στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Ισως μετά τις εκλογές στη γειτονική χώρα να έχουμε μια ακόμη πρωτοβουλία του ΟΗΕ για εξεύρεση μιας συμβιβαστικής λύσης ανάμεσα στα δυο μέρη.

■ «600 βομβιστές αυτοκτονίας περιμένουν τους στρατιώτες σας»

Ο ανώτατος διοικητής των Ταλιμπάν στην επαρχία Χέλμαντ του Αφγανιστάν, ο Μουλιάς Ραζαγιάρ Νουρζάι, βετεράνος του πολέμου κατά των σοβιετικών στρατευμάτων, προειδοποίησε ότι θα εξοπλίσει 600 βομβιστές αυτοκτονίας εναντίον των βρετανικών στρατευμάτων όταν φτάσουν στην περιοχή το καλοκαίρι.

Σε μια σπάνια συνέντευξη που έδωσε πρόσφατα σε δημοσιογράφο της βρετανικής εφημερίδας «Τελεγραφραφ» σε κρησφύγετό του στα πακιστανικά σύνορα δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι αποτελεί δοκιμασία αλλά και μεγάλη τιμή για όλους τους Μουσουλμάνους να πολεμήσουν τα βρετανικά στρατεύματα, με στόχο να επαναληφθούν οι ήττες που υπέστησαν τη βικτοριανή περίοδο, ότι μόνο στην επαρχία Χέλμαντ είναι έτοιμοι 600 βομβιστές αυτοκτονίας για να τη μετατρέψουν σε νεκροταφείο των Βρετανών και ότι η αμοιβή για κάθε δυτικό που θα συλλαμβάνεται είναι 2.000 δολάρια.

Διέψευσε επίσης τους βρετανικούς ισχυρισμούς ότι οι Ταλιμπάν δεν έχουν λαϊκή υποστήριξη λέγοντας: «Αντρες έρχονται και ζητάνε να πολεμήσουν στην πρώτη γραμμή, γυναίκες φέρνουν τους γιους τους και μας δίνουν τα κοσμήματά τους να τα πουλήσουμε για να αγοράσουμε όπλα να πολεμήσουμε τους άπιστους εισβολείς. Έχουμε πάρα πολλή υποστήριξη εδώ από τους ντόπιους, πολύ περισσότερη πιθανόν απ' αυτή που έχουν οι βρετανοί στρατιώτες στο Λονδίνο».

Η επαρχία Χέλμαντ βρίσκεται στο νότιο Αφγανιστάν και συνορεύει νότια με το Πακιστάν και δυτικά με το Ιράν. Με μεγάλη και ποικίλη γεωργική παραγωγή στο παρελθόν, έχει μετατραπεί σήμερα στη μεγαλύτερη παραγωγό παπαρούνας στο Αφγανιστάν, που αποτελεί πλέον μονοκαλλιέργεια στην επαρχία, λόγω της καταστροφής από τον πόλεμο των συστημάτων άρδευσης. Σε πρόσφατο ρεπορτάζ του «ίντεπέντεντ», η επαρχία Χέλμαντ περιγράφεται σαν «η περιοχή όπου οι Ταλιμπάν δεν νικήθηκαν ποτέ», όπου η παρουσία των αμερικάνικων και των αφγανικών στρατευμάτων είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη.

Το «φίδι από την τρύπα» θα αναλάβουν να βγάλουν από το ερχόμενο καλοκαίρι 3.500 βρετανοί στρατιώτες, που θα βοηθήσουν τον αφγανικό στρατό στην καταδίωξη των Ταλιμπάν και στον υποτιθέμενο πόλεμο κατά των ναρκωτικών. Λέμε υποτιθέμενο, γιατί ο ίδιος ο αφγανός υπουργός Εσωτερικών έχει καταγγείλει ότι στο εμπόριο ναρκωτικών είναι αναμειγμένοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι και υπουργοί. Εδώ και ένα μήνα βρίσκονται στην επαρχία Χέλμαντ 600 μηχανικοί του στρατού, που, υπό την προστασία 150 πεζοναυτών, κατασκευάζουν τη στρατιωτική βάση στην πρωτεύουσα της επαρχίας που θα φιλοξενήσει τα βρετανικά στρατεύματα.

Ολα δείχνουν ότι το θερμό χειμώνα θα ακολουθήσει ένα πολύ θερμότερο καλοκαίρι για τους κατακτητές.

Θέλλα αντιδράσεων έχει προκαλέσει στη Βαγδάτη η επιδρομή αμερικάνικων και ιρακινών Ειδικών Δυνάμεων στο σιιτικό τέμενος του Μουσταφά στη Σαντρ Σίτι, στη βορειοανατολική Βαγδάτη, το απόγευμα της περασμένης Κυριακής, και η εν ψυχρώ δολοφονία μέσα σ' αυτό 21 προσκυνητών και ενός ιμάμη.

Τα ευρήματα στον τόπο του νέου αμερικάνικου εγκλήματος διαψεύδουν τις ανακοινώσεις του αμερικάνικου στρατού και αποκαλύπτουν ότι οι άνθρωποι αυτοί προσεύχονταν την ώρα της επιδρομής και ότι εκτελέστηκαν εν ψυχρώ στην αίθουσα της προσευχής, με σφαίρες 5.56mm, που χρησιμοποιεί ο αμερικάνικος στρατός.

Αρχικά ο αμερικάνικος στρατός ανακοίνωσε ότι κατά την επίθεση σκοτώθηκαν 16 και συνελήφθησαν 18 αντάρτες, ότι βρέθηκε μεγάλη ποσότητα όπλων και ότι απελευθερώθηκε ένας υπάλληλος του υπουργείου Υγείας, που είχε πέσει θύμα απαγωγής. Ομως, όταν άρχισε να βγαίνει στο φως η αλήθεια, επιχείρησε να αποσιώσει τις ευθύνες διευκρινίζοντας ότι η επιδρομή σχεδιάστηκε και πραγματοποιήθηκε από τις ιρακινές Ειδικές Δυνάμεις και ότι οι αμερικάνικες Ειδικές Δυνάμεις είχαν «συμβουλευτικό ρόλο». Και έγινε γιατί είχαν πληροφορίες ότι μέσα στο κτιριακό συγκρότημα που έγινε στόχος της επίθεσης υπήρχε μεγάλη ποσότητα όπλων και χρησιμοποιούνταν για την κράτηση ομήρων και ως κρησφύγετο ανταρτών, όμως δεν γνώριζαν ότι σ' αυτό υπήρχε

τέμενος. Αργότερα βέβαια η αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση παραδέχτηκε ότι γνώριζε την ύπαρξη του τεμένους και ταυτόχρονα υποστήριξε ότι τα θύματα σκοτώθηκαν κατά την ανταλλαγή πυρών και στη συνέχεια μεταφέρθηκαν μέσα στο τέμενος για λόγους προπαγάνδας. Δύο μέρες αργότερα, ο ιρακινός υπουργός Εθνικής Ασφάλειας δήλωσε στην κρατική ιρακινή τηλεόραση ότι οι ιρακινές Ειδικές Δυνάμεις που πήραν μέρος στην επίθεση μαζί με τους Αμερικάνους δεν ανήκαν ούτε στο υπουργείο Εσωτερικών ούτε στο υπουργείο Αμυνας και ότι πιθανότατα ήταν Κούρδοι, γιατί, σύμφωνα με τη μαρτυρία ενός επιζώντα, δεν μιλούσαν καλά αραβικά.

Το νέο έγκλημα των Αμερικάνων προκάλεσε πρωτοφανείς αντιδράσεις από την πλευρά του σιιτικού κυβερνητικού συνασπισμού. Σε ανακοίνωσή του χαρακτηρίζει την επίθεση «μακελειό» και μεταξυ άλλων αναφέρει: «Οι αμερικάνικες και οι ιρακινές Ειδικές Δυνάμεις διέπραξαν ένα φρικτό έγκλημα όταν επιτέθηκαν στο τέμενος του Μουσταφά στη συνοικία Ουρ. Πρόκειται για οργανωμένο

έγκλημα με σοβαρές επιπτώσεις στις πολιτικές εξελίξεις και στην ασφάλεια, που έχει στόχο να υποδαυλίσει τον εμφύλιο πόλεμο. Το να δολοφονήσεις ένα τόσο μεγάλο αριθμό πιστών της οικογένειας του Προφήτη, αφού τους περάσεις χειροπέδες και τους βασανίσεις, είναι αδικαιολόγητο. Πρόκειται για μια επίθεση στην αξιοπρέπεια των Ιρακινών, που αφαιρεί κάθε αξιοπιστία από τα συνήματα για ελευθερία, δημοκρατία και πλουραλισμό της αμερικάνικης κυβέρνησης».

Παράλληλα, ο κυβερνήτης της Βαγδάτης ανακοίνωσε ότι αναστέλλεται κάθε συνεργασία με τον αμερικάνικο στρατό μέχρι να διερευνηθεί η υπόθεση από επιτροπή, χωρίς τη συμμετοχή του αμερικάνικου στρατού, ενώ ο ιρακινός πρόεδρος έδωσε εντολή για την έναρξη της έρευνας.

Οι πρωτοφανείς αυτές αντιδράσεις δεν έχουν να κάνουν μόνο με την ιερότητα του χώρου όπου έγινε η σφαγή, αλλά και με το ότι αυτή έγινε στη Σαντρ Σίτι, στο προπύργιο του Μοκντάντα αλ Σαντρ, με τη γνωστή στάση ενάντια στην αμερικάνικη κατοχή, ο οποίος παίζει κρίσιμο ρόλο

στις διαπραγματεύσεις για το σχηματισμό της νέας ιρακινής κυβέρνησης. Πρόκειται για την τρίτη προμελετημένη μαζική δολοφονία αμάχων από τον αμερικάνικο στρατό που ήρθε στο φως μέσα στο Μάρτιο. Ομως ο σιιτικός κυβερνητικός συνασπισμός επιδεικνύει επιλεκτική «ευαισθησία». Δεν επέδειξε ανάλογη «ευαισθησία» ούτε για την υπόθεση που έφερε στο φως της δημοσιότητας στις 15 Μαρτίου το αμερικάνικο περιοδικό «ΤΙΜΕ», την εν ψυχρώ δολοφονία 15 αμάχων, μεταξύ των οποίων ήταν 7 γυναίκες και 3 παιδιά, τον περασμένο Νοέμβρη στη Χαντίθα, παρόλο που ο αμερικάνος συνταγματάρχης που στάλθηκε στη Χαντίθα για να ερευνηθεί την υπόθεση, μετά την αποκάλυψη του «ΤΙΜΕ», παραδέχτηκε ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν σκοτώθηκαν από βόμβα, όπως είχε αρχικά ανακοινωθεί, αλλά εκτελέστηκαν από αμερικάνους πεζοναύτες. Ούτε για την εν ψυχρώ δολοφονία πριν από δύο βδομάδες μέσα στο σπίτι τους 11 ανθρώπων, ανάμεσα στους οποίους ήταν 4 γυναίκες και 5 παιδιά, ηλικίας από 6 μηνών μέχρι 5 χρόνων, στο χωριό Αμπού Σίφα, κατά τη διάρκεια της «επιχείρησης σμήνος», που ήρθε στο φως την ίδια μέρα με την αποκάλυψη του «ΤΙΜΕ».

Υστερα από την κατακραυγή που προκάλεσαν τα τρία περιστατικά των προμελετημένων μαζικών δολο-

φονιών αμάχων, η αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση ανέλαβε να τα «ερευνησει». Ομως κανείς δεν έχει αυτοπάτες τόσο για το αποτέλεσμα της έρευνας όσο και για την απονομή δικαιοσύνης. Το πρώτο πόρισμα της έρευνας για το περιστατικό της Χαντίθα, που χαρακτηρίζει την εν ψυχρώ δολοφονία των 15 ανθρώπων «παράπλευρη απώλεια» και δεν αποδίδει καμία ευθύνη στους πεζοναύτες, μας προδιαθέτει και για τα άλλα δύο.

Αλλά ακόμη και στην περίπτωση που αποδοθούν ευθύνες σε κάποιους, είναι βέβαιο ότι θα πέσουν στα μαλακά. Σύμφωνα με στοιχεία του Πενταγώνου, έχουν ερευνηθεί τουλάχιστον 600 περιπτώσεις βασανιστηρίων και κακοποιήσεων από αμερικάνους στρατιώτες στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν και έχουν τιμωρηθεί 230 στρατιώτες για «ανάρμοστη συμπεριφορά». Ομως η μελέτη τριών οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, με έδρα τη Νέα Υόρκη, που πρόκειται να δοθεί στη δημοσιότητα τον ερχόμενο μήνα, αποκαλύπτει ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς τιμωρήθηκαν μόνο με διοικητικές ποινές, όπως στέριση βαθμού ή μισθού, περιορισμό στη βάση ή επιπλέον υπηρεσία. Επίσης, από τα 76 στρατοδικεία που έχουν γίνει, μόνο σε μετρημένες στα δάκτυλα περιπτώσεις επιβλήθηκαν ποινές φυλάκισης μεγαλύτερες από ένα χρόνο, συμπεριλαμβανομένων των βασανιστών του Αμπού Γκράιμπτ. Στη συντριπτική πλειοψηφία επιβλήθηκαν ποινές 2-4 μηνών, ενώ είναι ολοφάνερο, επισημαίνει η μελέτη, ότι ο στρατός προτιμά την επιβολή διοικητικών ποινών και όχι την προσφυγή στα στρατοδικεία.

Ψυχροί δολοφόνοι

REUTERS

Δημοκρατία made in USA

Στο συνεχιζόμενο πόλεμο, στη διάλυση και στο χάος που επικρατούν στο Ιράκ, ο Λευκός Οίκος αντιπαραθέτει συχνά το ιρακινό Κουρδιστάν ως πρότυπο ασφάλειας, ελευθερίας και δημοκρατίας. Ομως η πραγματικότητα δεν έχει σχέση με τα μεγάλα λόγια και τις αμερικάνικες διακηρύξεις. Αρκούν μερικά πρόσφατα περιστατικά για να φανεί περί πρόκειται.

Ο Kamal Sayid Qadir, αυστριακός πολίτης κουρδικής καταγωγής, γνωστός συγγραφέας, δικηγόρος και πανεπιστημιακός καθηγητής στη Ζυρίχη, συνελήφθη τον περασμένο Οκτώβριο στην πόλη Αρμπιλ κατά τη διάρ-

κεια επίσκεψής του στο Κουρδιστάν. Κατηγορήθηκε για δυσφήμιση του Μασούντ Μπαρζανί, ηγέτη του Κουρδικού Δημοκρατικού Κόμματος, ενός από τα δύο κόμματα που έχουν την εξουσία στο ιρακινό Κουρδιστάν, και καταδικάστηκε σε φυλάκιση 30 χρόνων. Το «έγκλημα» που διέπραξε ήταν ότι είχε δημοσιεύσει στο ίντερνετ δύο άρθρα, στα οποία κατηγορούσε τα δυο κουρδικά κόμματα ότι, με την προστασία και την υποστήριξη των Αμερικάνων, έχουν μετατρέψει το ιρακινό Κουρδιστάν όχι σε πρότυπο δημοκρατίας αλλά σε προπύργιο καταπίεσης, διαφθοράς, κλοπής του δημοσίου χρήματος και σοβαρών πα-

ραβιάσεων των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Η καταδίκη του προκάλεσε έντονες αντιδράσεις από κύκλους δημοσιογράφων και διανοούμενων, από τη Διεθνή Αμνηστία και άλλες οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με αποτέλεσμα το Ακυρωτικό Δικαστήριο να διατάξει την επανάληψη της δίκης του. Στη νέα δίκη, που έγινε στις 26 Μαρτίου, καταδικάστηκε σε φυλάκιση 18 μηνών. Την επόμενη μέρα, η Διεθνή Αμνηστία με ανακοίνωσή της κάλεσε τις κουρδικές και τις ιρακινές αρχές να προχωρήσουν στην άμεση και χωρίς όρους απελευθέρωσή του.

Με την κατηγορία της δυσφήμισης

κατηγορείται επίσης ο 31χρονος καθηγητής Γυμνασίου και δημοσιογράφος της εβδομαδιαίας κουρδικής εφημερίδας Hawlati, ο Hawez Hawezi, ο οποίος συνελήφθη στις 17 Μαρτίου, απελευθερώθηκε με εγγύηση και παραπέμφθηκε σε δίκη. Η Διεθνή Αμνηστία απαιτεί και γι' αυτόν άμεση και χωρίς όρους άρση των κατηγοριών.

Ακόμη πιο κραυγαλέα είναι όσα συμβαίνουν ύστερα από τα επεισόδια στην επέτειο της επίθεσης με χημικά από το Σαντάμ Χουσεϊν στην κουρδική πόλη Halabja στις 16 Μαρτίου του 1988, κατά την οποία πέθαναν 5.000 άνθρωποι.

Φέτος, πολλοί κάτοικοι της πόλης,

■ Παλαιστίνη

Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα

Τη στιγμή που σχηματιζόταν η νέα κυβέρνηση της Χαμάς στην Παλαιστίνη λαμβάνοντας ψήφο εμπιστοσύνης από το κοινοβούλιο (με ψήφους 71 υπέρ έναντι 36 κατά), το κόμμα του Σαρόν (που εξακολουθεί να είναι σε κώμα), Καντίμα, κέρδιζε τις εκλογές στο Ισραήλ, με πολύ λιγότερες ψήφους απ' ό,τι αναμενόταν (κέρδισε 28 στις 120 θέσεις του ισραηλινού κοινοβουλίου, Κνεσέτ, τη στιγμή που σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις θα κέρδιζε μέχρι 44 θέσεις, ενώ στελέχη του ήλπιζαν ότι θα φτάσει τις 35).

Ετσι, αποτυπώθηκαν οι πολιτικές διεργασίες στις δύο πλευρές. Και τώρα τι μέλει γεννέσθαι; Ο πρόεδρος του Καντίμα, Εχούντ Όλμέρ, δήλωσε ότι θα διαλύσει τους εποικισμούς πέραν του τείχους του αίσχους, προσαρτώντας τους μεγαλύτερους εποικισμούς της Δυτικής Οχθης στην ισραηλινή επικράτεια. Απ' τη μεριά της η Χαμάς, διά στόματος του πρωθυπουργού Ισμαήλ Χανίγια, δηλώνει σε όλους τους τόνους ότι είναι έτοιμη για συμφωνία «ειρήνης» και διάλογο με το Κουαρτέτο (ΗΠΑ, ΕΕ, ΟΗΕ, Ρωσία) για να σταματήσει ο πόλεμος. Ο Χανίγια δε δίστασε να δηλώσει: «Δεν ήμασταν ποτέ υποστηρικτές του πολέμου, της τρομοκρατίας και της αιματοχυσίας. Αντίθετα η ισραηλινή κατοχή χρησιμοποίησε όλες τις μορφές τρομοκρατίας ενάντια στο λαό μας κυνηγώντας τον απ' την γη του, πολιορκώντας τον και κάνοντάς τον να πεινάσει».

Ανοίγει ο δρόμος για μια συμφωνία ειρήνης; Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα για όλους. Και πρώτα απ' όλα για τη Χαμάς που είναι πλέον στην κυβέρνηση. Ο Αμπάς της διεμήνυσε ξεκάθαρα, ότι η νέα κυβέρνηση δεν θα έχει μέλλον και θα ενεργήσει ενάντια στα συμφέροντα του Παλαιστινιακού λαού αν δεν προχωρήσει σε συμφωνία με το Ισραήλ. Απ' τη μεριά της η ΟΑΠ δήλωσε έτοιμη για διαπραγματεύσεις. Με ποια αιτήματα θα προχωρήσει η Χαμάς; Τώρα τα πράγματα γίνονται συγκεκριμένα και θα φανεί το επόμενο διάστημα ποιες υποχωρήσεις θα κάνει, γιατί θα πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι θα κάνει κάποιες υποχωρήσεις (π.χ. στο ζήτημα του τείχους του αίσχους, στο οποίο δεν αναφέρεται το τελευταίο διάστημα).

Απ' τη μεριά τους οι Σιωνιστές έχουν ξεκάθαρο στόχο. Θέλουν να απαλλαγούν απ' την παλαιστινια-

κή «τρομοκρατία» και να ορίσουν μόνοι τους τα σύνορα με την προσαρτηση των εποικισμών και τη μετα-

τροπή του νέου «παλαιστινιακού κράτους» σε ένα διασπασμένο γεωγραφικά κρατίδιο χωρίς καμμία ουσιαστική αξία. Θα τους βγει αυτός ο στόχος; Δυστυχώς η Χαμάς δε φαίνεται να βοηθά και πολύ στο να μπει εμπόδιο σ' αυτό. Το ζήτημα είναι τι ανακατατάξεις θα γίνουν στο εσωτερικό της, εφόσον οι μαχητές που έδωσαν το αίμα τους για την αντίσταση δεν θα πειστούν και τόσο εύκολα να σταματήσουν τον αγώνα, για ένα κράτος που δεν θα είναι και πολύ διαφορετικό απ' αυτό που υποσχόταν (και ως ένα βαθμό δημιούργησε) ο Αραφάτ στα χρόνια της «ειρήνης των γενναίων». Το ότι στη θέση του Αραφάτ βρίσκεται τώρα η Χαμάς δε σημαίνει τίποτα, αν η Χαμάς προδώσει την αντίσταση. Ο καιρός θα δείξει.

Τρέμουν τη φωνή των μεταναστών

Ήταν η μεγαλύτερη διαδήλωση στην ιστορία του Λος Αντζελες. Πάνω από ένα εκατομμύριο διαδηλωτές (κυρίως Ισπανόφωνοι) κατέβηκαν στους δρόμους το περασμένο Σάββατο. Είχαν προηγηθεί ανάλογες πορείες στην Ουάσινγκτον (στις 7 Μάρτη) με 50.000 άτομα και στο Σι-

κάγο (στις 10 Μάρτη) με 500.000 άτομα και πολλές δεκάδες χιλιάδες σε διάφορες πόλεις, όπως στο Μιλγουόκι, το Φίνιξ και η Ατλάντα.

Ο λόγος ήταν ο νέος ρατσιστικός νόμος της κυβέρνησης Μπους, που υποτίθεται ότι ανοίγει το δρόμο για την νομιμοποίηση 11 εκατομμυρίων

«λαθρομεταναστών». Στην πραγματικότητα, όμως, αποτελεί τη «φράκα» για την περαιτέρω ενίσχυση της ρατσιστικής πολιτικής, που θα οδηγήσει σε μεγαλύτερο κυνήγι των «λαθρομεταναστών», με την αύξηση των ποινών για τους εργοδότες που απασχολούν «παράνομους» μετανάστες και την ενίσχυση των μέτρων ασφαλείας στα σύνορα. Προβλέπεται, μάλιστα, το χτίσιμο «τείχους του αίσχους» στα σύνορα με το Μεξικό, κατά τα ισραηλινά πρότυπα στη Δυτική Οχθη.

Κάτω απ' την πίεση των διαδηλώσεων, η Επιτροπή Δικαιοσύνης της Γερουσίας, που ενέκρινε το νομοσχέδιο του Μπους, καταψήφισε πρόταση για την ποινικοποίηση της παραμονής σε αμερικανικό έδαφος χωρίς ταξιδιωτικά έγγραφα. Πράγμα που αποτέλεσε την πρώτη νίκη των μεταναστών, σε έναν αγώνα που έχει πολύ δρόμο ακόμα.

εξοργισμένοι από την εγκατάλειψη της πόλης τους και την αδιαφορία των κυβερνώντων, που τους κατηγορούν ότι θυμούνται την πόλη μόνο κάθε επέτειο, αποφάσισαν να μην επιτρέψουν την προσέλευση και τη συμμετοχή των αρχών στην τελετή, έχοντας μάλιστα ενημερώσει εκ των προτέρων τους αρμόδιους.

Ετσι λοιπόν την ημέρα της επετείου, στις 16 Μαρτίου, οι καθιερωμένες εκδηλώσεις ακυρώθηκαν λόγω των σφοδρών συγκρούσεων που ξέσπασαν ανάμεσα σε 2.000 περίπου διαδηλωτές, νέων στην πλειοψηφία, και την αστυνομία. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων, που κράτησαν τρεις ώρες, οι διαδηλωτές έστησαν οδοφράγματα με φλεγόμενα λάστιχα και βράχους και έκαψαν,

σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την υποκρισία των αρχών, το μνημείο που ήταν αφιερωμένο στα θύματα της επίθεσης. Μετά τα βίαια επεισόδια, η τοπική κυβέρνηση, για να εκτονώσει την κατάσταση, υποσχέθηκε να δώσει 30 εκατομμύρια δολάρια μέσα στο 2006 για την κατασκευή δικτύου ύδρευσης, δρόμων και κατοικιών.

Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων συνελήφθησαν 80 περίπου διαδηλωτές, από τους οποίους εξακολουθούν να κρατούνται 45, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο τύπου της τοπικής κυβέρνησης, που θεωρούνται ύποπτοι για την πυρπόληση του μνημείου και «υποκίνηση βίας». Όπως δήλωσε ο ανακριτής που έχει αναλάβει την έρευνα της υπόθεσης, όσοι απ' αυτούς παραπεμφθούν σε δίκη, κινδυνεύουν να καταδικαστούν ακόμη και με θανα-

τική ποινή. Γιατί υπάρχει ένας νόμος από την περίοδο του σανταμικού καθεστώτος, που διατηρήθηκε και από την τοπική κεντρική κυβέρνηση, ο οποίος, σε περίπτωση καταστροφής κυβερνητικής περιουσίας, προβλέπει ποινή ισόβιας κάθειρξης ή θάνατο με απαγχονισμό. Κινδυνεύουν επίσης να κατηγορηθούν για το θάνατο ενός 17χρονου αγοριού, το οποίο, σύμφωνα με μαρτυρίες, πυροβολήθηκε από την αστυνομία κατά τη διάρκεια των επεισοδίων. Θύματα επιθέσεων ήταν και αρκετοί δημοσιογράφοι, 7 από τους οποίους τραυματίστηκαν και από άλλους αφαιρέθηκαν οι κάμερες και τα μαγνητόφωνα, ενώ οι αρχές ζήτησαν από τους τοπικούς ρεπόρτερ να συνεργαστούν με τον ανακριτή παραδίδοντας φιλμ, φωτογραφίες και σημειώσεις που πήραν από τη διαδήλωση!

■ Υπό διωγμό οι

Παλαιστίνιοι του Ιράκ

Στο στόχαστρο των αποσπασμάτων θανάτου που επιδίδονται, υπό την προστασία του υπουργείου Εσωτερικών, σε δολοφονικό όργιο εναντίον κυρίως του σουνιτικού πληθυσμού, με στόχο να επιβάλλουν τη σιωπή του τρόμου στον ιρακινό λαό και να απομονώσουν την ιρακινή αντίσταση από τη λαϊκή της βάση και υποστήριξη, έχουν μπει και οι Παλαιστίνιοι του Ιράκ, ιδιαίτερα μετά την έκρηξη στο σιιτικό τέμενος της Σαμάρρα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ, στο Ιράκ ζουν 34.000 παλαιστίνιοι πρόσφυγες, οι περισσότεροι από τους οποίους ζουν στη Βαγδάτη. Οι άνθρωποι αυτοί θεωρούνταν «ευνοούμενοι» του σανταμικού καθεστώτος, επειδή ο Σαντάμ Χουσεϊν, στα πλαίσια της πολιτικής του να αναδειχθεί σε ηγετική φυσιογνωμία των Αράβων, πήρε κάποια στοιχειώδη μέτρα στήριξής τους, μεταξύ των οποίων δωρεάν εκπαίδευση και δωρεάν ή επιδοτούμενη από το κράτος κατοικία, χωρίς όμως να τους δώσει το δικαίωμα να αποκτήσουν ιδιοκτησία ή ιρακινή ιθαγένεια, παρόλο που πολλοί έχουν γεννηθεί στο Ιράκ.

Μετά την πτώση του Σαντάμ Χουσεϊν άρχισε για αυτούς η αντίστροφη μέτρηση. Πολλοί εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους από κάποιους που εμφανίστηκαν ως παλιοί ιδιοκτήτες και παράλληλα άρχισαν εναντίον τους επιθέσεις, συλλήψεις και σποραδικές δολοφονίες. Ωστόσο, το πρωτοφανές πογκρόμ εναντίον τους ξεκίνησε από τα αποσπάσματα θανάτου μετά την έκρηξη στο σιιτικό τέμενος στη Σαμάρρα. Τώρα, όπως καταγγέλλουν, κάθε Παλαιστίνιος, παιδί ή ενήλικος, είναι στόχος. Όπως αναφέρουν σε σχετικό ρεπορτάζ οι «New York Times» (26/3/06), το βράδυ της 23ης Μαρτίου οι είσοδοι των σπιτιών και τα πεζοδρόμια στην παλαιστινιακή συνοικία Χουρίγια στη βόρεια Βαγδάτη γέμισαν με φέγγι-βολάν, που απευθύνονταν στους «Παλαιστίνιους προδότες» και έγραφαν: «Σας προειδοποιούμε ότι θα σας αφανίσουμε όλους, αν δεν εγκαταλείψετε την περιοχή μέσα σε 10 μέρες».

Ο Παλαιστίνιος παρατηρητής στον ΟΗΕ με επιστολή του στις 23 Μαρτίου προς το Συμβούλιο Ασφάλειας ζήτησε διεθνή παρέμβαση για την προστασία των Παλαιστινίων, στην οποία, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι τουλάχιστον 10 Παλαιστίνιοι δολοφονήθηκαν και αρκετοί άλλοι απήχθησαν μόνο την προηγούμενη βδομάδα, ενώ η σχετική έκθεση της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 24 Μαρτίου, επισημαίνει ότι «πολλές παλαιστινιακές οικογένειες βρίσκονται σε κατάσταση σοκ και πανικού. Πολλοί Παλαιστίνιοι δεν αφήνουν τα παιδιά τους να πάνε στο σχολείο και σταματάνε να πηγαίνουν στη δουλειά τους. Αυτός ο πανικός μπορεί να επεκταθεί και να οδηγήσει πολλούς Παλαιστίνιους να εγκαταλείψουν τη Βαγδάτη».

Μόνο που οι Παλαιστίνιοι ξέρουν πολύ καλά ότι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από την παρέμβαση του ΟΗΕ και γι' αυτό αρκετοί έχουν ήδη πάρει το δρόμο της νέας προσφυγιάς. Στις 19 Μαρτίου, 89 Παλαιστίνιοι από τη Βαγδάτη έφτασαν στα ιορδανικά σύνορα, ζητώντας καταφύγιο στην Ιορδανία. Όμως οι ιορδανικές αρχές, που είχαν κλείσει τα σύνορα, τους γύρισαν πίσω και παρέμειναν για τρεις μέρες αβοήθητοι στην περιοχή ανάμεσα στα ιρακινά και τα ιορδανικά συνοριακά φυλάκια. Επειδή αρνούνται να γυρίσουν πίσω, η ιρακινή κυβέρνηση τους μετέφερε στις 22 Μαρτίου σε ένα στρατόπεδο κοντά στα σύνορα, όπου η υπηρεσία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες τους πρόσφερε εφόδια και τρόφιμα.

Η Γαλλία «κρατάει»

Με τίποτα δε λέει να κοπάσει το τεράστιο κίνημα που έχει αναπτυχθεί στη Γαλλία, ενάντια στο «Συμβόλαιο Πρώτης Πρόσληψης», μια παραλλαγή των ελαστικών εργασιακών σχέσεων. Εκατομμύρια νέοι, φοιτητές, μαθητές, άνεργοι, αλλά και εργαζόμενοι κατεβαίνουν στους δρόμους, απαιτώντας από την κυβέρνηση Βιλπέν να πάρει πίσω το αντεργατικό της νομοθέτημα. Η κυβέρνηση εμφανίζεται αδιάλλακτη, αλλά για πόσο ακόμα; Ακόμα και μέσα στο κυβερνητικό στρατόπεδο ακούγονται φωνές που καλούν τον πρωθυπουργό να αποσύρει προσωρινά το νόμο, για να μπορέσει να μαντρώσει ξανά τους νέους στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, και να επανέλθει στη ρύθμιση με μερικές ανώδυνες τροποποιήσεις. Στην ίδια κατεύθυνση καλούν και οι πουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες, που όταν δεν κυνηγούν «ζωηρούς» νέους ξυλοφορτώνοντας τους (σ' αυτό αναδεικνύονται εφάμιλλοι των μπάτσων), αναλώνονται σε δημιουργικές προτάσεις προς την κυβέρνηση, τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και τους βουλευτές (βλέπε σχετικό ρεπορτάζ στη σελ. 15).

Η πρόσφατη εαρινή σύνοδος κορυφής της ΕΕ πέρασε στα ψιλά των περισσότερων ευρωπαϊκών ΜΜΕ. Δεν ήταν μια σημαντική σύνοδος, είπαν. Δεν υπήρξαν συγκρούσεις, δε λύθηκαν εκκρεμής ζητήματα που αφορούν το μέλλον της Ευρωζώνης. Πάρθηκαν, όμως, κάποιες αποφάσεις. Ποιες; Αν πιστέψουμε την προπαγάνδα των αστικών ΜΜΕ, οι ηγέτες αποφάσισαν να βρουν μια απασχόληση για κάθε νέο, το πρώτο εξάμηνο που τελειώνει το σχολείο! Και πώς δεν το αντιλήφθηκαν αυτό οι νέοι της Γαλλίας και εξακολουθούν να βρίσκονται στους δρόμους;

Ομως δεν είναι μόνο αυτό. Δεν είναι μόνο οι ελαστικές σχέσεις εργασίας που κρύβονται πίσω από την προπαγάνδα για «μια θέση εργασίας για κάθε νέο». Είναι ένα ολόκληρο πακέτο αποφάσεων, που επικύρωσαν οι ηγέτες των «25» και που πήρε τη κωδική ονομασία «επιτάχυνση της στρατηγικής της Λισαβόνας». Πρόκειται για ένα απέραντο περιβόλι αντεργατικών ρυθμίσεων, που τείνουν στην εγκαθίδρυση ενός μεσαιωνικού εργασιακού καθεστώτος, κορωνίδα του οποίου είναι η «σύνδεση της σύνταξης με τον κύκλο ζωής», δηλαδή η εργασία μέχρι το βαθύτατο γήρας.

Δε λαθεύουν, λοιπόν, οι νέοι της Γαλλίας που βρίσκονται στους δρόμους και παλεύουν, με ποικίλες μορφές πάλης, ειρηνικές και βίαιες. Το CPE ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Είναι η εργασιακή ανασφάλεια που κατεβάζει στους δρόμους ακόμα και εκείνους που προσέβλεπαν σε μια καλή καριέρα και όχι μόνο εκείνους που ξέρουν ότι θα είναι μια ζωή στο μεροκάματο.

Στο προηγούμενο φύλλο βάλαμε στο πρωτοσέλιδο τη λέξη «εμείς» μ' ένα τεράστιο ερωτηματικό. Μια εβδομάδα μετά αυτό το ερωτηματικό γίνεται μεγαλύτερο. Οχι πώς περιμέναμε να γίνει κι εδώ «της Γαλλίας», μ' ένα μηχανιστικό τρόπο, όμως το απόλυτο άραγμα δεν αντέχεται ως κοινωνική στάση.

■ Βιομήχανοι... σοσιαλιστές

Τα 'χει παίζει ο καβαλιέρε Σίλβιο. Ακούς εκεί, μια σειρά βιομήχανοι και μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδες που ελέγχουν («Κοριέρε ντε λα σέρα», «Μεσατζέρο» κ.ά.) να υποστηρίζουν εκλογικά τη σοσιαλιστική παράταξη του Ρομάνο Πρόντι. Έχει καμιά σημασία που ο Πρόντι έχει διατελέσει διοικητής της Τράπεζας του Βατικανού και πρόεδρος της Κομισιόν; Αφού κάνει παρέα με τον ν' Αλέμα και τον Μπερτινότη και κάτι απίθανους τροτσκιστές, οι βιομήχανοι πρέπει να του γυρίσουν την πλάτη.

Τα πήρε στο κρανίο ο καβαλιέρε, αλλά τα πήρε στο κρανίο και ο Ντιέγκο ντε λα Βάλε, ιδιοκτήτης της βιομηχανίας δερμάτων ειδών Tod's και επειδή ο Σίλβιο τον πρόσβαλε, παραιτήθηκε από το προεδρείο της Confindustria, του ιταλικού ΣΕΒ. Οπότε τα πράγματα ανέλαβε να βάλει στη θέση τους ο «πολύς» Λούκα ντι Μοντεζέμελο, πρόεδρος του πανίσχυρου ομίλου FIAT (ο διάδοχος του Ανιέλι) και πρόεδρος του ιταλικού ΣΕΒ, με μια δήλωση με την οποία εμμέσως πλην σαφώς καλούσε τους Ιταλούς ψηφοφόρους να ξεφορτωθούν τον Μπερλουσκόνι!

Γιατί οι ιταλοί βιομήχανοι προτιμούν σήμερα την «κεντροαριστερά»; Εξυπνοί είστε, ω αναγνώστες, δώστε μόνοι σας την απάντηση.

■ Το κράτος σε ρόλο... εκπεσόντος αγγέλου

«Ουσιαστικά πρόκειται για παροπλισμό ή παράλυση του κράτους - της συλλογικής πολιτικής οργάνωσης - μπροστά στα οικονομικά προβλήματα: από εργαλείο διεύθυνσης της οικονομίας εκπίπτει σε όργανο ταξικής κυριαρχίας, εξασφάλισης των συμφερόντων ενός τμήματος της κοινωνίας. Γι' αυτό και έχουμε επανειλημμένα επεισόδια γενικευμένης σύγκρουσης κυβερνήσεων - κοινωνιών» (από το κύριο άρθρο στην ΑΥΓΗ, 21.3.06).

Τι μαθαίνει κανείς διαβάζοντας την Αυγούλα. Ανανεώνει και αναθεωρεί πλήρως τις κοινωνιολογικές του γνώσεις. Παύει να αναφέρεται στο δογματικό και αποστεωμένο μαρξισμό των Μαρξ και Λένιν, που υποστήριζαν ότι το κράτος είναι όρ-

γανο ταξικής κυριαρχίας, και διδάσκεται το μαρξισμό του Αλαβάνου και του Παπαγιαννάκη, σύμφωνα με τον οποίο το κράτος δεν είναι παρά ένα εργαλείο διεύθυνσης της οικονομίας, μόνο που κάποιοι κακοί διαχειριστές του το αναγκάζουν να εκπέσει σε όργανο ταξικής κυριαρχίας, που εξασφαλίζει τα συμφέροντα μόνο ενός τμήματος και όχι ολόκληρης της κοινωνίας. Αυτοί οι κακοί διαχειριστές είναι που προκαλούν αυτά τα άσχημα επεισόδια της ταξικής πάλης. Αν δεν ήταν αυτοί, αν ας πούμε στην κυβέρνηση ήταν τα μεγάλα κοινωνιολογικά μυαλά του ΣΥΝ, το κράτος θα ήταν ένα εργαλείο διεύθυνσης της οικονομίας και η κοινωνία μας θα ήταν μια κοινωνία αγγέλων και όχι... εκπεσόντων αγγέλων.

■ Μαχαιριές

«Θέλουμε τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ κι εγώ δηλώνω βαθιά προοδευτικός Πασόκος αλλά δίχως τις κομματικές εξαρτήσεις» (ο Γιάννης Μπουτάρης στη Θεσσαλονίκη, σύμφωνα με το ρεπορτάζ της «Ελευθεροτυπίας», που τον «πάει με χιλια». Κάθε λέξη και μια μαχαιριά στην καρδιά του Περισοπού. Βλέπετε, ο γνωστός βιομήχανος κρασιών ήταν εκλεγμέ-

νος δημοτικός σύμβουλος με την παράταξη του Περισοπού και μάλιστα είχε διαφημιστεί ως η μεγάλη μεταγραφή. Μία ο Ζουράρις, μία ο Μπουτάρης, έτσι και κάνει το ίδιο σάλτο και ο γίγας Πάντζας, πάει, θα κάνουν χαρακίρι οι σύντροφοι.

■ Ιερά Συμμαχία

Πριν αρχίσουν οι εργασίες της εαρινής συνόδου κορυφής της ΕΕ στις Βρυξέλλες, πραγματοποιήθηκε μια συμβολική κίνηση, που είχε όλα τα χαρακτηριστικά μιας καλοστημένης δεατρικής παράστασης. Συναντήθηκαν εκπρόσωποι της ΣΕΣ (Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, της UNICE (Συνομοσπονδία Ευ-

Οι «κοινωνικοί εταίροι» ποζάρουν λίγο πριν την έναρξη της «ανταλλαγής απόψεων»

ρωπαϊκών Εργοδοτικών Οργανώσεων) και των δεσμικών οργάνων της ΕΕ (Συμβούλιο, Κομισιόν και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα). Οι «κοινωνικοί εταίροι» κλήθηκαν να «ανταλλάξουν απόψεις» στα θέματα που θα απασχολούσαν τη σύνοδο και που συνοψίζονται στη φράση: επιτάχυνση της στρατηγικής της Λισαβόνας. Δηλαδή, επιτάχυνση της πορείας προς τον εργασιακό μεσαίωνα (αναλυτικά δεξ στο σχετικό ρεπορτάζ). Τα πουλημένα τομάρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας έπαιξαν για μια ακόμη φορά το ρόλο τους.

(Μπα, είναι τόσο χοντρόπετσι που δεν καταλαβαίνουν από τέτοια. Άλλωστε, βασικό χαρακτηριστικό του πολιτικού τυχοδιωκτισμού είναι ο παχυδερμισμός).

■ Φιλανθρον πνεύμα...

«Μετά την καθ' υπαγόρευση δίκη της 17N (μελών και θυμάτων σκευωρίας) ακολούθησε η φρονηματική δίκωξη υποτιθέμενων μελών του ανύπαρκτου ΕΛΑ». Ετσι ξεκίνησε την ομιλία του, στην εκδήλωση της «Συσπείρωσης ενάντια στην κρατική τρομοκρατία» για τη δίκωξη του Κ. Αβραμίδη, ο Γ. Τσιτσιλιάνος, μέλος της «Συσπείρωσης» και της «Εργατικής Εξουσίας». Συγχαρητήρια σύντροφοι, καταφέρατε μέσα σε λίγες λέξεις να αναβιώσετε το... φιλανθρον πνεύμα ορισμένων αρρωστημένων εγκεφάλων. Ώστε ανύπαρκτος ο ΕΛΑ (!!!) και υποτιθέμενα μέλη όσοι δικάστηκαν σε δυο δικαστήρια. Και ο Τσιγαρίδας; Ο νοών νοείτω...

Πάει, χάθηκε κάθε ντροπή, κάθε τσίπα. Κρίμα, ειλικρινά κρίμα. Και ανεξήγητος (πολιτικά τουλάχιστον) ο ξεπεσμός.

■ Κιτρινισμός

Το παρακάτω σχόλιο είναι από τη στήλη «Τηλεπάθη» του «Ριζοσπάστη», που επιμελείται ο διευθυντής της φυλλάδας του Περισσού (ασχολούμενος, εκτός των άλλων, με τις εκπομπές της Τατιάνας, της Λαμπίρη και άλλων διασημοτήτων): «ΓΣΕΕ: Τι διαφορά έχετε από το ΣΕΒ; Ή: Κατά πόσο διαφέρετε; Κατά 2-2,5%; Δηλαδή ταιριάζετε κατά 97,5%-98%!...».

Ακολουθώντας την ίδια λογική, θα μπορούσαμε να γράψουμε: «ΠΑΜΕ: Τι διαφορά έχετε από το ΣΕΒ; Ή: Κατά πόσο διαφέρετε; Κατά 9-10%; Δηλαδή ταιριάζετε κατά 90%-91%!...». Όταν η αντιπολίτευση γίνεται με όπλο τον κιτρινισμό, μετατρέπεται σε μπουμέρανγκ. Το δυστύχημα για τον Περισσό είναι ότι ο διευθυντής-σχολιογράφος-τηλεοπτικός ρεπόρτερ της εφημερίδας του δεν το καταλαβαίνει.

■ Ανησυχούσες

Τη θυμόσατε τη Ματσούκα; Οχι τη Δήμητρα, τη Μαίρη, την επικεφαλής του ευρωψηφοδέλτιου του ΠΑΣΟΚ. Μη νομίζετε ότι η Μαίρη πήγε στις Βρυξέλλες και κάθεται και εισπράττει τον παχυλότατο ευρωβουλευτικό μισθό. Εργάζεται σκληρά το κορίτσι. Να, τις προάλλες κατέθεσε κοινή ερώτηση με τη γαλλίδα συντρόφισσα και συνάδελφός της Μαρί - Νοέλ Λινεμάν, στην οποία εκφράζουν την έντονη ανησυχία τους και τον προβληματισμό τους για το αν «το προτεινόμενο από τη γαλλική κυβέρνηση Συμβόλαιο Πρώτης Απασχόλησης συνάδει με την - από τις είκοσι πέντε κυβερνήσεις της ΕΕ συμφωνημένη - Στρατηγική της Λισαβόνας και εάν οι κοινωνικές συγκρούσεις που διεξάγονται στους κόλπους της γαλλικής κοινωνίας βοηθούν μίαν επανένταξη του δημόσιου διαλόγου σχετικά με την τόνωση της ευρωπαϊκής Συνταγματικής Διαδικασίας». Για τη στρατηγική της Λισαβόνας δεν χρειάζεται να πούμε εμείς τίποτα. Τα έχει πει όλα με την υποστήριξή της και τις διαμαρτυρίες για τον αργό ρυθμό προώθησής της η UNICE η Ένωση των συνδικάτων των καπιταλιστών της ΕΕ. Το άλλο σκέλος της ανησυχίας είναι που μας εντυπωσίασε. Οι κοινωνικές συγκρούσεις στη Γαλλία -λένε οι δυο σοσιαλιστριες ευρωβουλευτίνες- δεν βοηθούν στο να ξαναξεκινήσει η διαδικασία για το Ευρωσύνταγμα. Τι αναιδέις αυτοί οι Γάλλοι νεολαίοι! Αντί να κάτσουν σ' αυγά τους και να ασχοληθούν με το Ευρωσύνταγμα, βγήκαν στους δρόμους και διαδηλώνουν. Οποία βαρβαρότης...

■ Χωρίς διάψευση

Άλλο ένα δημοσίευμα της Ντ. Νταϊλιάνα στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» που η κυβέρνηση δεν τόλμησε να διαψεύσει. Η δημοσιογράφος έγραψε ότι στην περίοδο προετοιμασίας και διενέργειας των Ολυμπιακών Αγώνων οι τηλεφωνικές υποκλοπές γίνονταν με τη συνεργασία αμερικάνικων υπηρεσιών και ΕΥΠ. Οι Αμερικάνοι είχαν τοποθετήσει ειδικό εξοπλισμό στο προαύλιο της ΕΥΠ και εκεί διοχετευόταν το υλικό των υποκλοπών. Ορισμένα στοιχεία «όδευσαν» ηλεκτρονικά προς την αμερικάνικη πρεσβεία και από εκεί δωροδοκωτικά έφταναν στα κέντρα των αμερικάνικων υπηρεσιών στις ΗΠΑ. Η αποκάλυψη δεν είναι της πλάκας και το γεγονός ότι η κυβέρνηση δεν τόλμησε να διαψεύσει το δημοσίευμα (όπως και προηγούμενα της ίδιας δημοσιογράφου) λέει πολλά. Εμείς αναρωτιόμαστε, όμως. Μόνο με τη Vodafone συνεργάζονταν οι αμερικάνικες υπηρεσίες και η ΕΥΠ; Τους πελάτες των άλλων εταιριών δεν τους παρακολουθούσαν; Ποιος μπορεί να το πιστέψει αυτό; Όμως, οι υπόλοιπες εταιρίες έχουν μείνει στο απυρόβλητο.

Σε μια πρόσφατη άμαξη διαδικασία, με σαφορή την απουσία των εργαζόμενων, ξεδιπλώθηκε μια συζήτηση για την κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος. Οι εξελίξεις του τελευταίου διαστήματος, με την απεργία των ναυτεργατών και το γελοίο τρόπο με τον οποίον τη σταμάτησαν. Με τη στημένη αντιπαράθεση μεταξύ ΓΣΕΕ-ΣΕΒ για την ΕΓΣΣΕ. Με τη συνεχιζόμενη επίθεση εναντίον των τραπέζοπαλλήλων. Με το άνοιγμα της νέας αντιασφαλιστικής επίθεσης. Με τα λιπάσματα, τη Sex Form, που μόνο οι γραφειοκράτες του Περισσού και δυστυχώς οι εργαζόμενες γνωρίζουν την τύχη της, με τη Γιούλα, με όλα τα εργοστάσια όπου η εργατική τάξη καλείται να ενισχύσει την «ανταγωνιστικότητα» των βιομηχάνων. Θέματα που επαναφέρουν ξανά και ξανά την ανάγκη να δούμε την κατάσταση του κινήματος, να σκεφτούμε, να κρίνουμε ξανά και ξανά τις τακτικές, τις πρακτικές δράσεις. Να προχωρήσουμε με

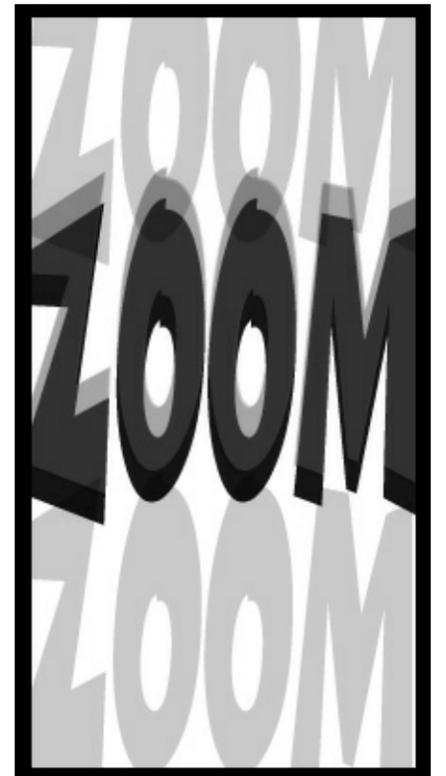
συν αποτελεσματικά τα κρισιικά φαινόμενα. Αυτοί που θα ξανατραβήξουν τους εργαζόμενους στον κοινωνικό αγώνα. Το ψάρι βρομάει από την ουρά, λένε. Αλλά εμείς θα το γιατρέψουμε.

Εδώ αντικρίζουμε το προκεχωρημένο φυλάκιο της γραφειοκρατικής υποκρισίας. Αυτοί που έχουν την κύρια ευθύνη για την πλήρη κρατικοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος, για το πέρασμα από τον αγωνιστικό ρεφορμισμό στον «υπεύθυνο» συνδικαλισμό της «συνεργασίας των κοινωνικών εταιριών», των προτάσεων και των θεσμικών δράσεων εγκαινούν αυτό που οι ίδιοι δημιούργησαν. Αυτό που τους βολεύει. Κάποιοι εξ' αυτών θέλουν ένα κίνημα με χαρακτηριστικά αγωνιστικού ρεφορμισμού. Θέλουν εργαζόμενους πιο μαχητικούς υποστηρικτές τους. Αυτό προσπαθούν να πετύχουν. Αλλά και η σημερινή κατάσταση, που οι εργαζόμενοι ενσπυθύνονται σ' αυτούς τη διαχείριση των υποθέσεών τους δεν τους

εκλογές, στις δημοτικές εκλογές, στα σωματεία (όταν ψηφίζουν) και περιμένουν από αυτούς που ψηφίσανε να κάνουν κάτι για την υπόθεσή τους. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία οποιασδήποτε απόχρωσης και κυρίως η πολιτική της εκπροσώπηση, τα κόμματά της, τα κόμματα της σοσιαλδημοκρατίας και της νομοταγούς Αριστεράς, καλλιέργησαν σε μεγάλο βαθμό αυτά τα χαρακτηριστικά της κρίσης. Τα καλλιέργησαν, τα καλλιεργούν και σήμερα, άλλος λιγότερο άλλος περισσότερο. Άλλος καλλιεργεί περισσότερο την παθητικότητα, άλλος την «ενεργό» ανάθεση.

Η πάλη που έρχεται σε αντίθεση με αυτή την κατάσταση, για ένα κίνημα που εκφράζει τα ταξικά συμφέροντα των καταπιεσμένων, για ένα κίνημα που θέλει να συντρίψει τον καπιταλισμό και ταυτόχρονα διεκδικεί ό,τι περισσότερο μπορεί να διεκδικήσει στα πλαίσιά του, δεν είναι μόνο

Ακόμη μια φορά για την κρίση του διεκδικητικού κινήματος

αποφασιστικότητα στην αντιμετώπιση της κατάστασης.

Βεβαίως, υπάρχει και η άλλη λύση. Να γίνουμε αναμεταδότες των στοιχείων και των πρακτικών των γραφειοκρατών της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Όπως όλο και πιο πολύ γίνονται όσοι προσπαθούν να μετατρέψουν αυτό το γραφειοκρατικό «κίνημα» σε αρνητή του εαυτού του, σε ανατροπή των χαρακτηριστικών που το ίδιο αναπαράγει.

Ας ξαναθυρίσουμε, όμως, στη συζήτησή μας. Μέσα σε μια άμαξη διαδικασία την κρίση δεν μπορεί παρά άπαντες να την αναγνωρίσουν. Ακόμα και οι γραφειοκράτες. Οι οποίοι δέχονται -γιατί δε μπορούν να κάνουν αλλιώς- ότι υπάρχουν κρισιικά φαινόμενα στο κίνημα, αλλά ισχυρίζονται ότι αυτά δεν είναι μονοσήμαντα. Ως αντίλογο παρουσιάζουν τις επιτυχημένες απεργίες. Άλλοι την 24ωρη της 15ης του Μάρτη, άλλοι την απεργία της ΠΝΟ. Παρουσιάζουν τις «επιτυχημένες» συγκεντρώσεις. Οι μεν της ΓΣΕΕ, οι δε του ΠΑΜΕ. Παρουσιάζουν τη μαζικότητα στις εκλογές των συνδικάτων, των σωματείων που κερδίζουν τις αρχαιρεσίες τους και διαχειρίζονται τις υποθέσεις των εργαζόμενων.

Εν κατακλείδι, το συμπέρασμα είναι κοινό. Για τα κρισιικά φαινόμενα -όχι για την κρίση- την πρώτη ευθύνη την έχουν οι εργαζόμενοι. Αυτοί δεν συμμετέχουν όπως πρέπει. Οι γραφειοκράτες διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους, ότι κάνουν ό,τι μπορούν, ό,τι περνά από το χέρι τους για το κίνημα. Γι' αυτό όχι μόνο δεν είναι μέρος του προβλήματος, αλλά είναι αυτοί που θα λύσουν το πρόβλημα. Αυτοί που θα αντιμετωπί-

χολάει καθόλου. Τους χολάει εκεί που αναθέτουν σε άλλους. Αυτό το καταγγέλλουν ως επιλογή που έρχεται σε αντίθεση με τα εργατικά συμφέροντα, ως κρίση.

Η αναγνώριση της κρίσης δεν είναι στοιχείο ικανό για την αντιμετώπισή της. Πολύ περισσότερο που η κρίση δεν είναι σύμπτωμα μόνο του συνδικαλιστικού, του διεκδικητικού κινήματος. Η κρίση είναι πολιτική. Είναι κρίση του σοσιαλδημοκρατικού μοντέλου διαχείρισης του καπιταλισμού. Είναι κρίση των ενσωματωμένων πολιτικών της Αριστεράς, όπως αυτές εκφράζονται από τις επιλογές των νομιμόφρονων κομμάτων της. Το κύριο χαρακτηριστικό της είναι η αναζήτηση προτάσεων για έναν καλύτερο καπιταλισμό. Με εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Με κοινωνική ειρήνη. Με αποκατάσταση της σωστής λειτουργίας της αστικής αντιπροσωπευτικότητας. Του κοινοβουλευτισμού.

Δε μπορούμε, λοιπόν, να περιμένουμε κοινή πορεία αντιμετώπισης της τραγικής κατάστασης που βιώνει η εργατική τάξη, όσοι υποστηρίζουμε, θέλουμε, διεκδικούμε την ανατροπή του συστήματος εκμετάλλευσης με όσους επιδιώκουν την καλύτερη διαχείρισή του. Μπορεί να αναφερόμαστε στην ίδια κοινωνική τάξη, στην εργατική τάξη, δεν αναφερόμαστε στο ίδιο κίνημα.

Τα κρισιικά χαρακτηριστικά που ταλαιπωρούν απάνταστα τη συντριπτική πλειοψηφία της εργατικής τάξης είναι η ανάθεση, η παθητικότητα, το μικρότερο κακό, ο κοινοβουλευτισμός. Οι εργαζόμενοι στη μεγάλη τους πλειοψηφία -δυστυχώς- ψηφίζουν, ψηφίζουν παντού, στις εθνικές

υπόθεση συνδικαλιστικής παρέμβασης και μάλιστα παρέμβασης κυρίως μέσα από τις διαδικασίες (μάλλον μέσα από τις αρχαιρεσίες) του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού. Η πάλη αυτή έχει ανάγκη τη συνολική αντιπαράθεση με την αστική τάξη, με τους διαχειριστές του συστήματος της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, όλων των αποχρώσεων. Έχει ανάγκη την πάλη για τη διατύπωση των αρχών της νέας κοινωνίας που θα ανατείλει από τα συντρίμια της κοινωνίας της βαρβαρότητας.

Σ' αυτό τον αγώνα σημαντική βοήθεια μπορεί να προσφέρει η συνδικαλιστική παρέμβαση. Που δε θα είναι όμως «απλό» συνδικαλιστική. Αυτό το λέμε όχι μόνο με την αποδεκτή έννοια του όρου, ότι δηλαδή πρέπει να κάνει γενικότερη προπαγάνδα και ζύμωση, αλλά και με την έννοια ότι πολλά θέματα, πολύ κρίσιμα, που εκ πρώτης όψεως φαίνονται ότι δεν αφορούν τον συνδικαλισμό ή ότι αν «προταχθούν» δυσχεραίνουν τη συνδικαλιστική παρέμβαση, όπως π.χ. τα θέματα της τρομοκρατίας, των δικών 17N και ΕΛΑ κ.ο.κ., αφορούν απόλυτα την εργατική τάξη. Οχι απλά το μέλλον της αλλά και το παρόν της.

Αυτή η παρέμβαση μπορεί να προσφέρει σημαντική βοήθεια, αν δώσει όλες της τις δυνάμεις στο να «μάθουν» οι εργαζόμενοι να πάρουν οι ίδιοι την υπόθεση στα χέρια τους. Στα δικά τους χέρια. Οχι στα χέρια αυτών -των οποίων- που θα λειτουργούν για λογαριασμό τους. Να παλέψουν, δηλαδή, για την ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση.

Παντελής Νικολαΐδης

■ Αποκαλύψεις

Όσα ακολουθούν δημοσιεύτηκαν στην «Ελευθεροτυπία» της περασμένης Τετάρτης, χωρίς να ακολουθήσει καμιά διάψευση από την κυβέρνηση ή το ΠΑΣΟΚ, που το αφορούν εξίσου:

«Την προολυμπιακή και ολυμπιακή περίοδο οι αμερικανικές υπηρεσίες είχαν εγκαταστήσει στα υπόγεια της Κατεχάκη την υλικοτεχνική υποδομή του Ολυμπιακού Στρατηγικού Κέντρου Ασφάλειας, που συγκέντρωνε πληροφορίες με κάθε τρόπο (νόμιμο ή παράνομο) και τις διοχέτευε για ανάλυση στο Ολυμπιακό Κέντρο Πληροφοριών.

Το υλικό των κάθε είδους παρακολουθήσεων με συμβατούς αλλά και με υπερσυγχρονούς τρόπους, όπως αυτόν στο λογισμικό της "Vodafone" που αποκαλύφθηκε και άλλους που δεν αποκαλύφθηκαν ακόμη, συνέρρεε στην ίδια δεξαμενή.

Ελληνικές και κυρίως ξένες μυστικές υπηρεσίες συγκέντρωναν ό,τι μπορούσαν όπως μπορούσαν από τα τέλη του 2003. Είναι σαφές ότι ο μηχανισμός αυτός είχε στηθεί επί των ημερών της προηγούμενης κυβέρνησης και ενισχύθηκε επί των ημερών της τωρινής.

Οι έντεκα μήνες της απολύτου σιωπής είχαν να κάνουν κυρίως με τη διαχείριση των συνεπειών της κρίσεως όταν το γεγονός θα αποκαλυπτόταν.

Η δομή της ΕΥΠ, παρά την αλλαγή της κυβέρνησης, έμεινε αναλλοίωτη έως και τον Οκτώβριο του 2004, όταν αντικαταστάθηκε ο διοικητής της, Παύλος Αποστολίδης, ο οποίος είχε διοριστεί από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Επίσης, όλοι οι ένστολοι της ΕΥΠ, περίπου 500 άτομα από στρατό και αστυνομία, είχαν τοποθετηθεί επί ΠΑΣΟΚ και άρχισαν να αντικαθιστώνται σταδιακά από τον Νοέμβριο του 2004. Την ίδια περίοδο, νέα τηλεφώνωνα εμπλούτιζαν τον ιστό των υποκλεπτομένων μέχρι και λίγες μέρες πριν από την εσωτερική αποκάλυψη της "Vodafone".

Καθ' όλη τη διάρκεια του 2005 και ενώ λίγοι άνθρωποι κρατούσαν στα χέρια τους τη βόμβα των υποκλοπών, εξελισσόταν προσεκτική αναδόμηση της ΕΥΠ, καθώς αντικαταστάθηκαν οι περίπου 450 ένστολοι με κομματικά κριτήρια, όπως γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Εμείς δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτα. Απλά, σημειώνουμε ότι τέτοια δημοσιεύματα, που στηρίζονται σε «διαρροές» από ανθρώπους που ξέρουν, επιβεβαιώνουν την εκτίμηση που κάναμε όταν πρωτοέσκασε το σκάνδαλο των υποκλοπών. Οτι είχαν πάρει τέτοιες διαστάσεις οι τηλεφωνικές παρακολουθήσεις και είχε «βρομίσει» τόσο πολύ η υπόθεση, που ο μόνος τρόπος για να ανακτήσουν τον έλεγχο ήταν μια ελεγχόμενη δημοσιοποίηση.

■ Συνταγματική αναθεώρηση

Μπουρλότο στα θεμέλια του δημόσιου πανεπιστημίου

Τις τελευταίες ημέρες, και προκειμένου ν' αντικρούσει και τις πρόσφατες κινητοποιήσεις πανεπιστημιακών και φοιτητών, πύκνωσε η προπαγάνδα των υπέρμαχων (φανερών και κρυφών) των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Η οποία λέει ότι η υπόθεση των ιδιωτικών ΑΕΙ είναι ένα «ψευδοθέμα» (Βερέμης) και ότι το δίλημμα δημόσια ή ιδιωτικά ΑΕΙ είναι στην ουσία ένα «αστείο δίλημμα» (Γιωργάκης Παπανδρέου).

Προκειμένου να κάνουν πιστευτή αυτή τους την άποψη, επιστρατεύουν το επιχείρημα ότι η «πίττα» φτάνει για όλους και ότι τα πανεπιστήμια που θα ιδρυθούν από ιδιώτες, επιχειρηματικούς ομίλους ή φορείς όπως Δήμοι, Εκκλησία, ΓΣΕΕ κ.λπ. δεν θα είναι στην ουσία πανεπιστήμια με τη μορφή που όλοι γνωρίζουμε, αφού η επένδυση απαιτεί δισεκατομμύρια ευρώ. Αλλά θα είναι κάποιες επιμέρους σχολές, περιορισμένου γνωστικού αντικείμενου, κυρίως οικονομικού περιεχομένου. Συνεπώς, εκ των πραγμάτων, θα απευθύνονται σε ένα συγκεκριμένο, περιορισμένο κοινό, που έχει τις οικονομικές δυνατότητες να

αντεπεξέλθει σ' αυτές τις σπουδές και που και σήμερα ακόμη έχει πρόσβαση στον προθάλαμο, ας πούμε, αυτών των υπό ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων (π.χ. στελεχικό δυναμικό των επιχειρηματικών ομίλων που επιζητά κάποια εξειδίκευση μέσω μεταπτυχιακών, συνδικαλιστές όταν πρόκειται για τη ΓΣΕΕ, μαθητές ακριβών ιδιωτικών σχολείων πίσω από τα οποία υπάρχουν επιχειρηματικοί όμιλοι, η ελληνοαμερικανική ένωση κ.λπ., που προτιθενται -κατά δήλωσή τους- να επεκταθούν και στην ίδρυση πανεπιστημίου).

Αρα το δημόσιο πανεπιστήμιο, λένε, δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από τα ιδιωτικά ΑΕΙ. Και αν ενισχυθεί και οικονομικά και δεν παραγκωνισθεί τότε ποιος το πιάνει! (Μπαμπινιώτης).

Η υπόθεση ότι τα ιδιωτικά ΑΕΙ, που θα ιδρυθούν από επιχειρηματίες, λόμπι, Δήμους, Εκκλησία κ.λπ., θα έχουν τη μορφή που παραπάνω περιγράψαμε, είναι αληθινή.

Ομως εξίσου αληθινή και προβλέψιμη είναι και η συνέχεια.

Η κυβέρνηση -ως κυβέρνηση του κεφαλαίου- έχει κάθε λόγο να διευκολύνει τις επιχειρήσεις στις μορφωτικές τους μπίζνες, ώστε να παράγουν τα στελέχη-πραιτοριανούς τους.

Τα δημόσια πανεπιστήμια, από την άλλη, θα αφεθούν στη μοίρα τους, ενώ η θέση τους θα καθίσταται διαρκώς δυσμενέστερη λόγω και των συνεπειών από την εφαρμογή των κατευθύνσεων της Μπολόνια (κύκλοι σπουδών, με τον πρώτο τριετή, ο οποίος θα θεωρείται στην ευρωπαϊκή αγορά ικανό προσόν που θα οδηγεί σε επαγγελματικά δικαιώματα, διδακτικές μονάδες που οδηγούν σε ατομικά πτυχία και κατάργηση του ενιαίου πτυχίου, φοιτητές-πελάτες, αξιολόγηση κ.λπ.).

Η παράλληλη λειτουργία ιδιωτικών και δημόσιων ΑΕΙ, με διαφορετικά δομικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά, στόχους και σκοπιμότητες, θα αλλοιώσει την εικόνα που έχει για το πανεπιστήμιο η εργαζόμενη κοινωνία και κατά συνέπεια θα αδυνατίσει τη στόχευση της πάλης που πρέπει αυτή να διεξάγει για το αγαθό της μόρφωσης.

Συνεπώς, εκ των πραγμάτων, οδηγούμαστε σε μια υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών, ο δε ταξικός διαχωρισμός στην κοινωνία (όσον αφορά και στη μόρφωση) καθίσταται κάθετος και απόλυτα ορατός.

Όμως υπάρχει και άλλη μια πλευρά, πάρα πολύ σοβαρή, που αφορά στη μεγάλη μάζα της νεολαίας (και γι' αυτό είναι πολύ σοβαρή).

Την πλευρά αυτή φωτογραφίζει, αν και προσπαθεί να αποκρύψει, η χιλιοειπωμένη «ατάκα» της Μ. Γιαννάκου.

Εμείς δεν ξέρουμε ποια ξένα πανεπιστήμια θα έρθουν εδώ, ούτε ποιοι ιδιώτες θα θελήσουν να ιδρύσουν τέτοια. Εμάς εκείνο που μας ενδιαφέρει και έχει μεγάλη σημασία τώρα είναι να αρθεί η συνταγματική απαγόρευση, δηλώνει η υπουργός Παιδείας.

Γιατί παρακαλώ; Γιατί έτσι θα αναβαθμιστούν σε πανεπιστήμια τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιόχρησης με ξένα πανεπιστήμια (κυρίως της Αγγλίας). Και αν σήμερα οι έμποροι αυτοί της γνώσης, με την παραπλανη-

τική τους προπαγάνδα, έχουν καταφέρει να προσελκύσουν περίπου 25.000 παιδιά, αύριο με τη «νομιμοποίηση» και πανεπιστημιακή αναβάθμιση στο χέρι, θα εκμεταλλεύονται τα όνειρα διπλάσιων και τριπλάσιων σπουδαστών.

Η κατάσταση αυτή θα λειτουργήσει ως Κερκόπορτα για τα δημόσια πανεπιστήμια. Η δημιουργία τετελεσμένων θα ωθήσει τις πανεπιστημιακές σπουδές στη χώρα μας (σήμερα τουλάχιστον τετραετείς) προς τα κάτω, στο όριο των τριών ετών, αφού αυτή είναι η πρακτική των ΚΕΣ και των ξένων ιδρυμάτων (τύπου ΤΕΙ) με τα οποία αυτά συνεργάζονται, όταν μάλιστα σ' αυτά φοιτούν χιλιάδες νέοι των οποίων τα πτυχία θα θεωρούνται εξομοιωμένα με αυτά των ελληνικών ΑΕΙ. Επίσης θα θεωρείται πια θεμιτή και νόμιμη η καταβολή διδάκτρων και για τις προπτυχιακές σπουδές.

Την παράμετρο αυτή, την υπογραμμίζει ιδιαίτερα και η πρεμιούρα της ΝΔ να προωθήσει μέσω του ευρωβουλευτή της Χατζηδάκη τη γνωστή τροπολογία για τα ΚΕΣ στο ευρωπαϊκό συμβούλιο.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Κρήτη

Κινητοποιήσεις ενάντια στην κρατική τρομοκρατία

■ Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας

Νέο δώρο στους καπιταλιστές

Ένα νέο δώρο στους καπιταλιστές αποτελεί το νομοσχέδιο για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ), που ενέκρινε η Κυβερνητική Επιτροπή, ύστερα από εισήγηση του υπουργού Ανάπτυξης Δ. Σιούφα. Το νομοσχέδιο βελτιώνει προς όφελος των καπιταλιστών που έχουν εκδηλώσει σχετικό ενδιαφέρον το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, δίνοντας ενισχυμένη προνομοδότηση, πρόσθετα φορολογικά κίνητρα (θα περιληφθούν στο φορολογικό νομοσχέδιο και θα ισχύσουν από το 2007) και «απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης» (δηλαδή, θα παίρνουν τις άδειες χωρίς κανένα ουσιαστικό έλεγχο, διαπράττοντας εγκλήμα-

τα σε βάρος του περιβάλ-

λοντος). Το νομοσχέδιο προβλέπει ακόμα αποσύνδεση της τιμής πώλησης του ηλεκτρικού ρεύματος από ΑΠΕ από τα τιμολόγια της ΔΕΗ και αύξησης της ΔΕΗ στα 360-440 ευρώ από 73-84,6 ευρώ που ισχύει σήμερα (μιλάμε για πενταπλάσιασμό). «Ξεκινάμε από πολύ χαμηλή βάση», δήλωσε ο Σιούφας, επικαλούμενος τα στοιχεία που δείχνουν παραγωγή ρεύματος από ΑΠΕ στην Ελλάδα 615 MW, έναντι 18.500 MW στη Γερμανία, 10.000 MW στην Ισπανία και 1.430 MW στη Δανία. Σωστό είναι αυτό, αλλά η σχέση έχει η καθυστέρηση με τα προκλητικά κίνητρα προς το ιδιωτικό κεφάλαιο; Γιατί δεν προνομοδότησε π.χ. η ΔΕΗ;

■ Μαγική εικόνα η αύξηση της επιχορήγησης σε ΑΕΙ-ΤΕΙ

Στην αντεπίθεση θέλησε να περάσει η Μ. Γιαννάκου, την ημέρα πραγματοποίησης του συλλαλητηρίου πανεπιστημιακών-φοιτητών, ώστε να κερδίσει τις εντυπώσεις. Εδωσε, λοιπόν, «στοιχεία» σύμφωνα με τα οποία εμφανίζεται αυξημένη η φετινή επιχορήγηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ για την κάλυψη των λειτουργικών τους δαπανών κατά 13, 51%.

Οι πανεπιστημιακοί όμως απάντησαν ότι τα στοιχεία αυτά είναι πλασματικά και έδωσαν μια πολύ διαφορετική εικόνα από αυτή που προστάθηκε να παρουσιάσει η υπουργός Παιδείας. Δήλωσαν ότι η πολιτεία χρωστάει σήμερα περισσότερα από 100 εκατομμύρια ευρώ συνολικά στα Ανώτατα Ιδρύματα και ότι η «αύξηση» είναι ένα τέχνασμα της κυβέρνησης, το οποίο γίνεται ως εξής, σύμφωνα με τον πρόεδρο του ΕΜΠ, Ανδρέοπουλο. «Μας δίνουν λόγω χάρις 40 εκατ. ευρώ ως "ταμειακή διευκόλυνση" εφέτος, γίνονται δηλώσεις για αύξηση των κονδυλίων, αλλά μετά το αφαιρούν από το επόμενο έτος. Και αυτή η κατάσταση συνεχίζεται».

Ο δε πρόεδρος των ΤΕΙ Αθήνας, Δ. Νίβος, υπολογίζει το έλλειμμα στα Τεχνολογικά Ιδρύματα στα 20 εκατ. ευρώ.

■ Διαρκές το σκάνδαλο

«Ελεύθερη αγορά δεν σημαίνει ασυδοσία», δήλωσε κομπάζοντας η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Ανάπτυξης, μετά την ανακάλυψη στις εγκαταστάσεις της ΑΓΝΟ μεταχρονολογημένου γάλακτος. Συγκεκριμένα, στις 24 Μάρτη βρέθηκαν 62,2 τόνοι «φρέσκου παστεριωμένου γάλακτος», που στην ετικέτα των κουτιών έγραφε... 26 Μάρτη. Δηλαδή, η εν λόγω γαλακτοβιομηχανία «έκλεβε» δυο μέρες.

Για τα διάφορα ελεγκτικά όργανα του ελληνικού κράτους και το ρόλο φερετζέ που παίζουν έχουμε γράψει πολλές φορές. Τους έχουμε πιάσει κατ' επανάληψη στα πράσα, όπως πολύ καλά γνωρίζουν οι αναγνώστες της «Κ». Γι' αυτό και δε χρειάζεται να πούμε τίποτα για τους κομπασμούς της κυβέρνησης. Χρειάζεται, όμως, να θυμίσουμε, ότι μέχρι πριν μερικά χρόνια το γάλα που χαρακτηριζόταν ως «φρέσκο παστεριωμένο» ήταν διάρκειας 3 ημερών. Μετά από πίεση των γαλακτοβιομηχανιών, οι 3 μέρες έγιναν 6. Γιατί; Για να μπορούν να μαζεύουν γάλα από όλη την Ελλάδα και να μοιράζουν γάλα σε όλη την Ελλάδα, εκτοπίζοντας και οδηγώντας σε μαρασμό τις μικρές τοπικές γαλακτοβιομηχανίες.

Τώρα, οι γαλακτοβιομηχανοί ζητούν οι 6 μέρες να γίνουν 8. Και πιέζουν αφόρητα το υπουργείο Γεωργίας και έχουν «πείσει» την πολιτική ηγεσία, όχι όμως και την αρμόδια Διεύθυνση, που επειδή αντιστέκεται σθεναρά έχει παροπλιστεί σκόπιμα από τον υφυπουργό Κοντό. Αυτές τις δυο παραπάνω μέρες τις πήρε... καπιταλιστικό δικαίω η ΑΓΝΟ, πριν δοθεί η επίσημη έγκριση. Και γιατί θέλουν τις 8 μέρες οι γαλακτοβιομηχανοί; Για να μπορούν να κάνουν αθρόες εισαγωγές γάλακτος από τις μεγάλες γαλακτοπαραγωγές χώρες της Βόρειας Ευρώπης, γεγονός που θα έχει καταστροφικές συνέπειες για τη ντόπια παραγωγή.

Θα είναι επικίνδυνο για την υγεία το γάλα των 8 ημερών; Όχι, δεν θα είναι επικίνδυνο. Απλά, δε θα είναι φρέσκο παστεριωμένο γάλα. Γιατί η μεγαλύτερη διάρκεια απαιτεί παστερίωση σε ψηλότερες θερμοκρασίες, που καταστρέφουν μια σειρά θρεπτικά συστατικά. Θα πληρώνει ο κοσμάκης για φρέσκο παστεριωμένο γάλα και θα πίνει στην ουσία γάλα που θα πλησιάζει το εβαπορέ. Αλλά τι τις νοιάζει τις γαλακτοβιομηχανίες αν ο κόσμος θα βρῖσκει το γάλα άνοστο και δεν θα είναι το ίδιο θρεπτικό; Τα κέρδη να πάνε καλά...

■ Ασφαλιστικό τραπεζούπαλλήλων

Προπομπός της γενικής ανατροπής

«Υπήρχε ένα συσσωρευτικό έλλειμμα στην Εμπορική Τράπεζα, το οποίο αν παρουσιαζόταν σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα η τράπεζα θα ήταν αφερέγγυα και δε θα μπορούσε να επιβιώσει... Η τροπολογία προς αυτή την κατεύθυνση πάει, να σωθεί η τράπεζα». Τα παραπάνω αποτελούν τμήμα δηλώσεων του γενικού γραμματέα Κοινωνικών Ασφαλίσεων Δημήτρη Κωστόπουλου, στο ραδιόφωνο του «Αλφα» και αποδίδουν εν μέρει μόνο την αλήθεια για την τροπολογία που αφορά το Ασφαλιστικό των τραπεζοϋπαλλήλων, που κατέθεσε στη Βουλή περίπου εν κρυπτώ (μεσημέρι παραμονής της 25ης Μάρτη) η κυβέρνηση και ψήφισε με κατεπείγουσα διαδικασία.

Αποδίδουν την αλήθεια για τον πραξικοπηματικό τρόπο που επέλεξε η κυβέρνηση να προωθήσει τη συγκεκριμένη ρύθμιση, που αφορά μόνο το

ΤΕΑΠΕΤΕ (επικουρικό στο οποίο ασφαρίζονται οι εργαζόμενοι της Εμπορικής και τμήμα των εργαζόμενων της Πειραιώς). Θέλουν να πουλήσουν την Εμπορική και μόνο έτσι, περνώντας πάνω και από δικαστικές αποφάσεις που ενδεχομένως θα βγουν, μπορούν να το πετύχουν.

Ταυτόχρονα, με μια άλλη ρύθμιση της τροπολογίας, ανοίγει ο δρόμος για διάλυση και των άλλων επικουρικών των τραπεζοϋπαλλήλων, με πρώτο αυτό της Αγροτικής. Ο νόμος του περασμένου Ιούνη τροποποιήθηκε έτσι που να αρκεί και μόνο η αίτηση του εργοδότη για να αναλάβει το ΕΤΑΤ (το ταμείο φάντασμα) την επικουρική ασφάλιση των εργαζόμενων οποιασδήποτε τράπεζας. Ο νόμος 3371/05 όριζε ότι πρώτα έπρεπε να διαλυθούν τα παλιά επικουρικά, για να γίνει ένταξη στο ΕΤΕΑΜ και το ΕΤΑΤ. Επειδή η κυβέρνηση φοβάται μπλοκά-

ρισμα από δικαστικές προσφυγές, τροποποίησε το νόμο, για να γίνει η διάλυση των ταμείων με τον εργοδοτικό (και κυβερνητικό) τσαμπουκά.

Η άλλη πλευρά, εξίσου -αν όχι περισσότερο- σημαντική, αφορά το γενικότερο ασφαλιστικό πρόβλημα. Στο ΕΤΕΑΜ, το επικουρικό του ΙΚΑ, συγχωνεύονται πλέον και τα επικουρικά των τραπεζών, δημιουργώντας έτσι ένα υπερταμείο με τεράστια προβληματικότητα. Έχουμε και άλλη φορά γράψει ότι το ΙΚΑ έχει εξαφανίσει τα αποθεματικά του ΕΤΕΑΜ, με εντολή των κυβερνήσεων, για να μην αναγκαστούν να τηρήσουν τις υποχρεώσεις του κρατικού προϋπολογισμού. Περίπου 5,5 δισ. ευρώ οφείλει το ΙΚΑ στο ΕΤΕΑΜ και πρέπει να καλυφθούν, στα 2 δισ. ευρώ τα κατέβασε η κυβέρνηση! Τώρα, βάζει αυθαίρετα κάποια ποσά που πρέπει να πληρώσουν οι τραπεζίτες της Εμπο-

ρικής και της Πίστωσης, χωρίς να προκύπτει από πουθενά ότι αυτά είναι οι πραγματικές οφειλές και χωρίς να υπάρχει καμιά διασφάλιση ότι θα ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Έτσι, ωριμάζουν οι συνθήκες για τη γενική αντιστασιαστική ανατροπή, που θα έχει ως βασικό στοιχείο της τη διάλυση του σκόπιμα χρεοκοπημένου ΕΤΕΑΜ και τη συγχώνευση κύριας και επικουρικής σύνταξης. Ουσιαστικά μιλάμε για κατάργηση της επικουρικής σύνταξης.

Αυτό δεν είναι σενάριο επισημονικής φαντασίας. Το έχει γράψει ευθέως ο Αλογοσκούφης, στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου για το Ασφαλιστικό των τραπεζοϋπαλλήλων, στις 17 του περασμένου Ιούνη. Ιδού τι έγραψε:

«Μεξελέξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του ΕΤΕΑΜ σε ένα και μοναδικό ταμείο κύριας και επικουρικής ασφάλισης αντίστοιχα των απασχολούμενων

με σχέση εξαρτημένης εργασίας στη χώρα μας. Αποκατάσταση της κοινωνικής αλληλεγγύης εντός της ομάδας των τραπεζοϋπαλλήλων αλλά και μεταξύ των τραπεζοϋπαλλήλων και των λοιπών μισθωτών».

Τι σημαίνουν τα παραπάνω; Κατάργηση της επικουρικής σύνταξης και προς τα κάτω εξίσωση όλων των συντάξεων. Να γιατί αυτά που συμβαίνουν στον τραπεζοϋπαλλήλικό χώρο αφορούν όλους τους εργαζόμενους και όχι μόνο τους τραπεζοϋπαλλήλους. Δυστυχώς, όμως, βρισκόμαστε ακόμα πολύ μακριά από την αποκατάσταση ενός κλίματος ταξικής αλληλεγγύης. Το γεγονός αυτό επιτρέπει στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να χειρίζεται δημοσιοσχεστικά ζητήματα όπως η πραξικοπηματική τροπολογία και να υποβιβάζει το όλο ζήτημα σε ζήτημα αντισυνταγματικότητας.

■ Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων

Η κυβέρνηση κοροϊδεύει, οι εργάτες δεν υποχωρούν

Την περασμένη Πέμπτη, σε μια εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη, ο τοπικός υπουργός Κολατζής (που έχει φάει άγριο γιούχα από τους εργάτες της ΒΦΛ) ανακοίνωσε περηχάρης στη διοίκηση του σωματείου ότι η κυβέρνηση βρήκε λύση και το εργοστάσιο πρόκειται να επαναλειτουργήσει. Φρόντισε μάλιστα να διοχετευθεί στον Τύπο η σχετική είδηση, για να κάνει το κομμάτι του ο ίδιος και η κυβέρνηση.

Λίγο αργότερα από την έδρα της ΒΦΛ έφευγε το παρακάτω Δελτίο Τύπου, που στάλθηκε και στο σωματείο: «Στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων με το Σωματείο του Εργοστασίου Θεσσαλονίκης, η Εταιρεία με τους Μετόχους εξετάζει όλες τις παραμέτρους ενόψει και της σχετικής βούλησης που έχει εκδηλωθεί από τα αρμόδια Υπουργεία. Μεταξύ άλλων, με βάση και την αρχή της καλής πίστης, εξετάζεται κατά το παρόν στάδιο και η δυνατότητα μερικής λειτουργίας του Εργοστασίου Θεσσαλονίκης».

Όπως μπορεί να διαπιστώσει ο καθένας, αυτή η ανακοίνωση δεν είχε καμιά σχέση με τα όσα είχε πει ο υφυπουργός Μακεδονίας. Όχι μόνο δεν δε-

σμεύεται για επαναλειτουργία του εργοστασίου (μιλά για «εξέταση της δυνατότητας λειτουργίας»), αλλά δηλώνει με σαφήνεια ότι αυτή η λειτουργία θα είναι μερική. Δηλαδή, κάποιοι εργάτες θα απολυθούν και σ' αυτό θα πρέπει να συμφωνήσουν οι συνάδελφοί τους.

Επικράτησε αγανάκτηση, έπεσαν οργισμένα τηλεφωνήματα και λίγες ώρες αργότερα η εταιρεία έστειλε στο σωματείο... διορθωμένο Δελτίο Τύ-

που, στο οποίο είχε αλλάξει μια λέξη: «εξετάζεται κατά το παρόν στάδιο και η δυνατότητα ορθολογικής λειτουργίας του Εργοστασίου Θεσσαλονίκης»! Μιλάμε, δηλαδή, για κοροϊδία που δε μπορεί να πιάσει ούτε σε μικρά παιδιά.

Οι εργάτες συνέχισαν την κατάληψη του εργοστασίου, συνέχισαν τις κινητοποιήσεις τους στο δρόμο και τη Δευτέρα ξανακατεβαίνουν στην Αθήνα. Τη μέρα αυτή θα συνε-

δριάσει το ΔΣ της εταιρίας και δέχτηκε, ύστερα από τόση πίεση, να παρακολουθήσουν τη συνεδρίαση και εκπρόσωποι του σωματείου.

Ουφόμεθα, λοιπόν. Σημειώνουμε, όμως, ότι το γεγονός ότι οι εργάτες της ΒΦΛ δεν κλείστηκαν στο εργοστάσιο αλλά βγήκαν στους δρόμους και απειλούν ότι θα κάνουν πιο σκληρές κινήσεις (αποκλεισμός Τεμπών) είναι αυτό που αναγκάζει την κυβέρνηση να ανα-

ζητά λύση και να μη παίζει το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου που επέλεξε στην πρώτη φάση αυτού του αγώνα. Το ότι η διοίκηση της εταιρίας κάνει λόγο για «βούληση που έχει εκδηλωθεί από τα αρμόδια Υπουργεία», δείχνει ότι υπάρχει ανοιχτή γραμμή ανάμεσα στην κυβέρνηση και τις τράπεζες που ελέγχουν τη ΒΦΛ. Η κυβέρνηση παίρνει τις αποφάσεις και όχι οι διοικητές που η ίδια έχει διορίσει.

Απαιτείται διπλό μέτωπο στα Νοσοκομεία

Απεργία διάρκειας έχουν ξεκινήσει οι γιατροί στο Νομαρχιακό Νοσοκομείο Βόλου, μετά την εισβολή εισαγγελέα και αστυνομικών στο νοσοκομείο, οι οποίοι έκλεισαν τις πτέρυγες και άρχισαν να παίρνουν απουσίες! Γυρίσαμε έτσι σε εποχές χούντας. Να μπαίνουν εισαγγελείς και μπάτσοι και να παίζουν τους απουσιολόγους δεν έχει ξαναγίνει.

Δικαίως, λοιπόν, οι γιατροί εξανίστανται και απεργούν. Δικαίως φωνάζουν, ότι οι λεγόμενες πλασματικές εφημερίες (οι γιατροί είναι εκτός νοσοκομείου και τρέχουν αν κληθούν) είναι σε γνώση της κυβέρνησης και των διοικήσεων των νοσοκομείων και δεν είναι κάτι που το ζήτησαν οι γιατροί, αλλά κάτι που τους επιβλήθηκε, επειδή η κυβέρνηση δεν κάνει τις προσλήψεις που είναι απαραίτητες για να λειτουργήσουν στοι-

χειωδώς τα νοσοκομεία (στα περιφερειακά, που εφημερεύουν κάθε μέρα, το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο).

Όμως, υπάρχει και μια άλλη πλευρά, που δε βλέπουμε να την πιάνουν καθόλου οι γιατροί και τα συνδικαλιστικά τους όργανα. Η πραγματικότητα με την εκμετάλλευση των ασθενών και τα φακελάκια. Ενα «σπορ» που επιδίδεται μεγάλο μέρος των γιατρών των νοσοκομείων, που βολεύονται μια χαρά με την κατάσταση που επικρατεί, γιατί αυτή η κατάσταση αποτελεί τη γέφυρα προς το φακελάκι. Πού είναι το μέτωπο σ' αυτή την αισχρή κατάσταση; Γιατί δεν αναλαμβάνουν τα συνδικαλιστικά όργανα εκστρατεία ενάντια στο φακελάκι; Εκστρατεία, όχι κουβέντες σε κάποια ψηφίσματα. Πώς θα ευαισθητοποιήσουν το λαό και θα κερδίσουν την εμπιστοσύνη του,

όταν ο λαός βλέπει μαζί με τους έντιμους γιατρούς, που σέβονται την αποστολή τους και μοχθούν για να προσφέρουν υπηρεσίες στους ασθενείς, να φηγουράρουν και οι φακελάκηδες, μικροί και μεγάλοι; Γιατί ο κόσμος ξέρει ποιοι είναι οι φακελάκηδες, τους τα 'χει ακουμπήσει, δε μπορείς να τον κοροϊδέψεις.

Ξέρετε ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτής της υποκριτικής τακτικής; Να στρώχεται ο κόσμος σε μια φασιστική αντίληψη, όπως έγινε στο Βόλο. Γιατί πολίτες απευθύνθηκαν στον εισαγγελέα και έγινε η εισβολή των μπάτσων στο εκεί νοσοκομείο. Πολίτες αγανακτισμένοι, που θεώρησαν υπεύθυνους τους γιατρούς και όχι την κυβέρνηση. Ας μη κλείνουν τα μάτια σ' αυτή την πραγματικότητα οι έντιμοι γιατροί, γιατί θα «καούν» κι αυτοί μαζί με τους φακελάκηδες.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 49η συνεδρίαση Πέμπτη, 23.3.06

Η εισαγγελέας Ε. Κουτζαμάνη, παίρνοντας το λόγο επί της αίτησης εξαιρέσεως του αναπληρωτή προέδρου Β. Φούκα, πρότεινε την απόρριψη της, επικαλούμενη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ). Η επιχειρηματολογία της στηρίχθηκε στο γεγονός ότι όταν ο συγκεκριμένος δικαστής διεξήγαγε κύρια ανάκριση, το 1989, οι δράστες ήταν άγνωστοι. Δεν είχε ανακρίνει τους κατηγορούμενους, δεν είχε λάβει δυσμενή μέτρα σε βάρος τους, δεν είχε εκτιμήσει τις ένορκες καταθέσεις που είχε πάρει και συνεπώς δεν είχε διαμορφώσει κάποια άποψη, ούτως ώστε να φοβάται οποιοσδήποτε κατηγορούμενος ότι ο εν λόγω δικαστής θα είναι αρνητικά προκατειλημμένος σε βάρος του.

Αμέσως μετά, ζήτησε το λόγο ο Δ. Κουφοντίνας και, θέτοντας την υπόθεση στην καθαρά πολιτική της βάση, χωρίς νομικούς, έκανε την παρακάτω δήλωση:

«Την 1η Οκτωβρίου 1987, σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, δολοφονείται σε ένα μπαλκόνι στην Καλογρέζα ο κοινωνικά ανυπότακτος Μιχάλης Πρέκας. Γαζώνεται από τις σφαιρές των δεκάδων μελών των ειδικών δυνάμεων της Αστυνομίας, με την ειδική εκπαίδευση, τον ειδικό οπλισμό και την αλεξίσφαιρη θωράκιση, αντί να συλληφθεί, ακολουθώντας τις οδηγίες των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών, οδηγίες που βρίσκονται εντελώς έξω από την ελληνική λογική και πραγματικότητα. Γι' αυτό το στυγερό έγκλημα δεν ασκείται καμία δίωξη, δεν προφυλακίζεται κανείς από τους θρασυδειλούς δολοφόνους. Αντίθετα, σε μια πρωτοφανή επιδείξη αναληθσίας, προφυλακίζεται η σύντροφος του Μιχάλη Πρέκα και το μωρό της, μαζί με έναν από τους συνήθεις υπόπτους, οι οποίοι στο τέλος αθωώνονται, αφού μένουν όμως αρκετό καιρό στη φυλακή.

Την προφυλάκιση αποφασίζουν ο γνωστός για τις επιλεκτικές προφυλακίσεις και τις απαλλακτικές εισηγήσεις, όταν πρόκειται για μεγαλόσχημους, εισαγγελέας Ανδρουλιδάκης και ο ανακριτής Βασίλης Φούκας, ο οποίος σε όλη τη διάρκεια της ανάκρισης προσπαθεί με εξαιρετικό ζήλο να παγιώσει τους κατηγορούμενους. Ο κ. Φούκας, ο οποίος έπειτα από αυτή την υπόθεση προάγεται σε εφέτη, αναλαμβάνει την υπόθεση του τραυματισμού από τη 17N του εισαγγελέα Ανδρουλιδάκη, αλλά επίσης και άλλες ενέργειες της 17N. Ο ίδιος ανακριτής διερευνά τις υποθέσεις της σύγκρουσης στου Γκούζη το 1985, όπου χάνει τη ζωή του ο ένοπλος αγωνιστής Χρήστος Τσουτσουβής, της απαλλοτρίωσης του σπλισμού από το Λιμεναρχείο της Ραφήνας, καθώς και μια σειρά ακόμη υποθέσεων ένοπλης βίας, μέσα από τις οποίες η Αστυνομία και οι διεθνείς μυστικές υπηρεσίες που την καθοδηγούν ευελπιστούν να φτάσουν στη 17N.

Ισως αυτή η εξειδίκευσή του να συντελεί στο απαραίτητο της παρουσίας του και σε αυτή τη δίκη, παρ' όλο που και ο ίδιος και οι υπερκεείμενες αρχές γνωρίζουν πολύ καλά το δικονομικό του κύλημα. Φαίνεται ότι μέσα στην αλαζονεία της η εξουσία γράφει στα παλιά της τα παπούτσια τους νόμους και τη δικονομία της – δεν ελπίσαν δα οι εφέτες, για να πρέπει να μπει σώνει και καλά ο συ-

γκεκριμένος δικαστής σε αυτή τη δίκη.

Ενα ειδικό δικαστήριο πολιτικών και ιδεολογικών αντιπάλων, που συγκροτήθηκε και προικοδοτήθηκε με ειδικούς νόμους και διατάξεις, είναι από τη φύση και τη θέση του μεροληπτικό, είναι ταξικά προκατειλημμένο. Σε μια τέτοια πολιτική υπόθεση, όποια πέτρα και να σηκώσεις θα βρεις από κάτω αδικία, μεροληψία, προκατάληψη, σκοπιμότητες. Μια τέτοια περίπτωση είναι και αυτή του κυρίου Φούκα».

Ο συνήγορος του Τζωρτζάτου Ι. Μυλωνάς, που ακολούθησε, δήλωσε ότι τα όσα ακούστηκαν από τον Δ. Κουφοντίνα και από την εισαγγελέα, που ο ίδιος δεν τα γνώριζε, δηλαδή η συμμετοχή του συγκεκριμένου δικαστή σε δυο ακόμα υποθέσεις αυτής της δίκης αλλά και σε άλλες υποθέσεις «τρομοκρατίας», ενισχύουν την άποψή του, ότι δεν διαθέτει την απαιτούμενη αντικειμενική αμεροληψία. Διότι, ανεξάρτητα από το ότι οι κατηγορούμενοι δεν είχαν συλληφθεί, ο συγκεκριμένος δικαστής έχει από τότε διαμορφώσει γνώμη για κρίσιμα ζητήματα, όπως για παράδειγμα το νομικό ζήτημα, αν οι δράστες είχαν ή όχι ανθρωποκτόνο δράση, ή το πολιτικό και νομικό ζήτημα, αν έχουμε πολιτικό έγκλημα και πολιτικά κίνητρα.

Η συνήγορος του Κουφοντίνα Γ. Κούρτοβικ δήλωσε ότι ο Δ. Κουφοντίνας δεν προβάλλει οποιαδήποτε άλλη ένσταση, εκτός από αυτή για τον πολιτικό χαρακτήρα των αδικημάτων που δικάζονται. Θεωρεί, βέβαια, δικαιολογημένες και νόμιμες τις ενστάσεις που υποβάλλουν συγκεκριμένοι υπόπτοι, θεωρεί όμως ότι σε μια πολιτική δίκη δεν υπάρχει εξ ορισμού αντικειμενική αμεροληψία.

Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής Β. Δημακόπουλος, Η. Αναγνωστόπουλος, Ολ. Τσόλκα, Α. Τζαννιτής και Τ. Βασιλακόπουλος (κατέβηκε όλο το «βαρύ πυροβολικό», που είχε καιρό να πατήσει στη δίκη) ανέπτυξαν μια επιχειρηματολογία ενισχυτική των όσων εισηγήθηκε η εισαγγελέα έδρα, αναφερόμενοι κυρίως στη νομολογία του ΕΔΔΑ, σε μια προσπάθεια να χαθεί η πολιτική ουσία του ζητήματος, που είναι αυτή που καθορίζει και τη νομική του ουσία, μέσα στους μαϊάνδρους των αντικρουόμενων δικαστικών κρίσεων. Ποια είναι αυτή; Ότι ο Β. Φούκας δεν είναι ένας τυχαίος δικαστής. Δεν είναι κάποιος που έτυχε κάποια στιγμή να κάνει κάποιες δευτερεύουσες ανακριτικές πράξεις και δεν ξανασολήθηκε με την υπόθεση. Είναι ο δικαστής που για μια περίοδο, ως ανακριτής, χρεωνόταν όλες τις υποθέσεις πολιτικής βίας και είχε καταγγεθεί τότε για μεροληπτική συμπεριφορά σε βάρος των συλλαμβανόμενων, εκείνων που εύλογα χαρακτηρίστηκαν «συνήθεις ύποπτοι», τους οποίους έστειλε στη φυλακή χωρίς δεύτερη σκέψη, υπηρετώντας πολιτικές σκοπιμότητες της «αντιτρομοκρατίας», και στο τέλος αθωώνονταν, αφού είχαν υποστεί τα μύρια όσα.

Ο Ι. Μυλωνάς στη δευτερολογία του επανήλθε στις αντιφατικές αποφάσεις του ΕΔΔΑ, αλλά έθεσε και ένα εξίσου σοβαρό νομικό ζήτημα: η ελληνική Ποινική Δικονομία απαγορεύει ρητά τη συμμετοχή ενός δικαστή, που διεξήγαγε ανάκριση για μια υπόθεση, στο συμβούλιο που θα κρίνει την παραπομπή του κατηγορούμενου σε δίκη. Πώς, λοιπόν, μπορεί να γίνει αποδεκτή, κατά μείζονα λόγο, η συμμετοχή του ανακριτή στη σύνθεση του δικαστηρίου που θα δικάσει την

υπόθεση και θα αποφανθεί περί της ενοχής ή μη του κατηγορούμενου; Σ' αυτό ακριβώς το ζήτημα παρέλειψε να πει οτιδήποτε η πολιτική αγωγή, θεωρώντας πως ίσως το έχει ξεχάσει η υπεράσπιση. Και αν, όμως, παρακαμφθούν όλα τα ζητήματα που αφορούν την παραβίαση της ΕΣΔΑ, αυτή η διάταξη του ελληνικού ΚΠοινΔ δεν μπορεί να παρακαμφθεί.

Η υπεράσπιση του Χρ. Ξηρού (Γ. Γκουντουνας και Α. Κωνσταντάκης), αφού σημείωσε ότι σε μια πολιτική δίκη εξ ορισμού δε μπορεί να υπάρξει αντικειμενική αμεροληψία (ο Γ. Γκουντουνας μίλησε για υπαλλήλους της μιας πλευράς, του ελληνικού κράτους και των συμμάχων του, που καλούνται να δικάσουν εκπροσώπους της άλλης πλευράς), στήριξε την αίτηση εξαιρέσεως, αναφερόμενη κυρίως στη ρητή απαγόρευση του ΚΠοινΔ, που απαγορεύει το έλασσον (τη συμμετοχή του ανακριτή στο συμβούλιο, που κρίνει αν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής για την παραπομπή ενός κατηγορούμενου) και δεν είναι δυνατόν να επιτρέπεται το μείζον (τη συμμετοχή του ανακριτή στη σύνθεση του δικαστηρίου που αποφαιίνεται για το αν υπάρχουν αποδείξεις ενοχής για την καταδίκη του κατηγορούμενου).

Δε μπορούμε να μιλάμε για αντικειμενική αμεροληψία σ' αυτές τις δίκες σημείωσε η Γ. Κούρτοβικ. Εκ των πραγμάτων σ' αυτές τις υποθέσεις το δίκαιο παίρνει θέση στον κοινωνικό ανταγωνισμό και οι άνθρωποι που καλούνται να το υπηρετήσουν υπάγονται στον ίδιο κανόνα. Πέρα απ' αυτή τη γενική αρχή, όμως, υπάρχουν συγκεκριμένα ζητήματα που προκύπτουν από το ρόλο που διαδραμάτισε ο συγκεκριμένος δικαστής ως ανακριτής. Είναι γνωστός ο ρόλος των δικαστών που καλούνται να χειριστούν τέτοιες υποθέσεις. Εχουν απευθείας ανοιχτή γραμμή με την αστυνομία, με τις «αντιτρομοκρατικές» υπηρεσίες και με όλα τα εξωθεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν σ' αυτές τις υποθέσεις. Αυτό το γνωρίζουμε και το γνωρίζετε. Υπάρχει, λοιπόν, ζήτημα αντικειμενικής αμεροληψίας. Όλοι οι θεωρητικοί του Δικαίου, ο Καρράς, ο Ανδρουλάκης, εκφράζουν ρητά την άποψη ότι δεν πρέπει ο ανακριτής να συμμετέχει στη σύνθεση του δικαστηρίου. Ο Στρατιωτικός Ποινικός Κώδικας την απαγορεύει ρητά. Θα θέλαμε ο κ. Φούκας να ερχόταν στην αρχή της δίκης και να πει: «Εγώ έχω αυτό το πρόβλημα. Στην κρίση του δικαστηρίου σας».

■ 50η συνεδρίαση Παρασκευή, 24.3.06

Με μια «συνθηματική» ανακοίνωση, ο πρόεδρος του έκτακτου τρομοδικείου ανακοίνωσε ότι η αίτηση εξαιρέσεως του αναπληρωτή προέδρου Β. Φούκα, που είχε υποβάλει η υπεράσπιση, απορρίπτεται. Χωρίς να δοθεί καμία αιτιολογία, ως συνήθως.

Μετά από ένα μεγάλο διάλειμμα, το δικαστήριο επέστρεψε με τον Β. Φούκα στη σύνθεσή του και συνέχισε με την υπόθεση Ανδρουλιδάκη. Πρώτη μάρτυρας κατέθεσε η Άννα Ανδρουλιδάκη, σύζυγος του εισαγγελέα, η οποία δεν είχε άμεση γνώση της ενέργειας, διότι δεν ήταν παρούσα (έλειπε στο εξωτερικό). Εκείνο που επιβεβαίωσε είναι πως ο Ανδρουλιδάκης είχε πλήρη συνείδηση όταν μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο και μόνο μετά τη χειρουργική επέμβαση έπεσε σε κόμα. Ο πρόεδρος, όμως, δεν πα-

ρέλειψε να αποκαλύψει την άποψή του για την ενέργεια: «Βρέθηκε στο νοσοκομείο και υπέκυψε στα τραύματά του!». Αγνοεί, άραγε, το γεγονός ότι ο Ανδρουλιδάκης πέθανε από σηψαιμία και ότι γι' αυτό έχει καταδικαστεί το νοσοκομείο και μάλιστα η οικογένεια Ανδρουλιδάκη έχει εισπράξει παχυλότατη αποζημίωση; Πώς είναι δυνατόν να λες ότι «υπέκυψε στα τραύματά του» για κάποιον που πέθανε από μικρόβιο που κόλλησε στο νοσοκομείο και ειδικά όταν η ευθύνη έχει καταλογιστεί; Η χήρα Ανδρουλιδάκη, παραπαίοντας ανάμεσα στις αντιφάσεις της, πότε έλεγε ότι το σύζυγό της τον δολοφόνησαν αυτοί που τον πυροβόλησαν και πότε διαμαρτυρόταν για την αθώωση των γιατρών (στο ποινικό σκέλος), εκτιμώντας ότι αυτοί έφταιγαν για το θάνατό του.

Οι εισαγγελείς δεν τήρησαν ούτε τα προσχήματα. Πήραν το ρόλο της πολιτικής αγωγής και με τις ερωτήσεις τους κατηύθυναν τη μάρτυρα να απαντά ότι πρόθεση των δραστών ήταν να σκοτώσουν τον Ανδρουλιδάκη και πως τα τραύματα που του προκάλεσαν ήταν η αιτία του θανάτου του. Περιττεύει, βέβαια, να πούμε ότι πρόθεση της 17N δεν ήταν να σκοτώσει τον Ανδρουλιδάκη, αλλά να τον τραυματίσει στα πόδια. Αυτό δήλωσε στην προκήρυξη της η οργάνωση και δεν θα είχε κανένα πρόβλημα να δηλώσει το αντίθετο. Η 17N όταν ήθελε να σκοτώσει κάποιον το έκανε. Κι όταν αποτύγχανε, πάλι το δήλωνε (για παράδειγμα, όταν απέτυχε να ανατινάξει τον Πέτσο, δήλωσε ότι αυτή ήταν η πρόθεσή της αλλά απέτυχε). Άλλωστε, ο Ανδρουλιδάκης πυροβολήθηκε μέσα στο αυτοκίνητό του, από κοντινή απόσταση, και αν ήθελαν να τον σκοτώσουν θα μπορούσαν να το κάνουν εύκολα πυροβολώντας τον στο στήθος ή στο κεφάλι.

Όταν άρχισε να υποβάλει ερωτήσεις ο συνήγορος του Τζωρτζάτου, αναφερόμενος σε παλιές καταθέσεις της μάρτυρα, στις οποίες αυτή υποστήριζε ότι ο τραυματισμός ήταν ελαφρός και ότι για το θάνατο έφταιγε η πλημμελία των γιατρών, η Α. Ανδρουλιδάκη έγινε επιθετική, είρων και δήλωσε ότι είναι κολλημένη και δε μπορεί να στέκεται άλλο! Η εξέταση συνεχίστηκε, βέβαια, όμως αμέσως μετά είχαμε διακοπή από την πολιτική αγωγή (Βόζεμπεργκ), η οποία προσπάθησε να αποφύγει ερωτήσεις που αφορούσαν την αγωγή της μάρτυρα κατά του νοσοκομείου. Μια αγωγή στην οποία αναφερόταν ότι ο τραυματισμός δεν ενέπνεε ανησυχία για τη ζωή του Ανδρουλιδάκη και ότι ο θάνατός του οφειλόταν «αποκλειστικά και μόνο στην αμελή συμπεριφορά των γιατρών».

Από τις ερωτήσεις του συνηγού του Τέλιου αποδείχτηκε ότι οι σφαιρές που ρίχτηκαν ήταν τρεις και όχι έξι, όπως είχε καταθέσει η μάρτυρας και είχε θεωρήσει δεδομένο ο αναπληρωτής εισαγγελέας (τόσο καλά είχε μελετήσει τη δικογραφία!). «Και μία σφαίρα να ήταν, ήταν αρκετή απάντηση η μάρτυρας», σκορπίζοντας στους πέντε ανέμους το βασικό επιχείρημα της εισαγγελίας και της πολιτικής αγωγής, που πριν λίγα λεπτά έλεγαν: «Αν ήθελαν απλά να τον τραυματίσουν δεν θα του έριχναν έξι σφαιρές, έφτανε μία!»

Ιδιαίτερα επιθετική, προκλητική και προσβλητική έγινε η μάρτυρας, όταν η συνήγορος του Δ. Κουφοντίνα προσπάθησε, με ιδιαίτερα προσεκτικό τρόπο και χωρίς καμία προσωπική αιχμή, να ανα-

συνθέσει μέσα από τις ερωτήσεις της το κλίμα της εποχής. Κλίμα σήψης και σκανδάλων, με τη Δικαιοσύνη υπεύθυνη για συγκαλύψεις. Είναι χαρακτηριστική μια δήλωση του τότε προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων Α. Κωστόακου, σε συνέντευξη Τύπου της Ένωσης: «Οι ευθύνες δεν βαρύνουν μόνον εκείνον που κρατάει το όπλο».

Οι συνήγοροι υπεράσπισης Ι. Μυλωνάς και Β. Καρύδης στα σχολία τους αναφέρθηκαν στον μη ορθό χαρακτηρισμό της πράξης ως ανθρωποκτονίας, αφού πρόθεση των δραστών ήταν ο τραυματισμός και στο νοσοκομείο μίλησαν για ελαφρό τραυματισμό.

Η υπόλοιπη συνεδρίαση αναλώθηκε με την ανάγνωση των εγγράφων της υπόθεσης. Οι εφημερίδες της εποχής, επικαλούμενες και δηλώσεις αξιωματικών της Ασφάλειας, σημείωναν ότι πρόθεση των δραστών ήταν να τραυματίσουν και όχι να σκοτώσουν τον Ανδρουλιδάκη. Οι ασφαλίτες, μάλιστα, σημείωναν πως είναι πιο εύκολο να σκοτώσεις παρά να τραυματίσεις και γι' αυτό οι δράστες χρησιμοποίησαν 38άρι περίστροφο και όχι 45άρι πιστόλι. Φιλοξενούσαν ανάλογες δηλώσεις και του τότε υπουργού Δικαιοσύνης, που έλεγε ότι το ευχάριστο είναι ότι ο τραυματισμός ήταν ελαφρός και ο εισαγγελέας δεν διατρέχει ούτε κίνδυνο αναπηρίας! Το ίδιο ανέφερε και η πρώτη ιατροδικαστική έκθεση, που συντάχθηκε από έναν έμπειρο ιατροδικαστή. Τέλος, εντυπωσιακά ήταν τα αποσπάσματα από τις αποφάσεις των δικαστηρίων που έκριναν την αγωγή της οικογένειας Ανδρουλιδάκη κατά του νοσοκομείου και της επεδίκασαν μια ιδιαίτερα μεγάλη αποζημίωση. Η απόφαση αυτή απορρίπτει ρητά ως αβάσιμο τον ισχυρισμό του νοσοκομείου ότι για το θάνατο του Ανδρουλιδάκη έφταιγαν οι «τρομοκράτες» και αποφαίνεται ότι αποκλειστικά υπεύθυνοι είναι οι γιατροί! Παρά ταύτα, το πρωτόδικο τρομοδικείο έκρινε ότι ο θάνατος προκλήθηκε από τη 17N! Όπως βολεύει κάθε φορά...

Η υπεράσπιση Τζωρτζάτου ζήτησε την κλήτευση δυο ακόμα από τους αυτόπτες μάρτυρες. Η εισαγγελέας πρότεινε να κληθεί μόνο ο ένας και το δικαστήριο έκανε δεκτή την πρότασή της.

■ 51η συνεδρίαση Δευτέρα, 27.3.06

Συνέχεια με την υπόθεση Ανδρουλιδάκη. Ο μάρτυρας Καραγιώργος, αυτόπτης στο περιστατικό, αναφέρθηκε σε δυο άτομα που είδε να κάθονται σ' ένα παγκάκι και να φεύγουν τρέχοντας αφού πυροβόλησαν τον Ανδρουλιδάκη (τη σκηνή δεν την είδε, δεν είχε οπτική επαφή με το αυτοκίνητο του Ανδρουλιδάκη, άκουσε μόνο τους πυροβολισμούς). Περιέγραψε με επιφύλαξη ένα άτομο κοντό με ξυρισμένο κεφάλι και ένα πολύ ψηλότερο, που φορούσε περούκα. Δεν αναγνώρισε κανένα από τους κατηγορούμενους. Εντιμη στάση.

Η μάρτυρας Βαβουράκη ανήκει επίσης στην ίδια κατηγορία των μαρτύρων, που δεν θέλουν να πουν ψέματα και προσπαθούν να ανασυνθέσουν τα γεγονότα όπως τα έζησαν, με τις αντιφάσεις που είναι λογικό να κουβαλούν στη μνήμη τους, εξαιτίας του σοκ που υπέστησαν όταν βρέθηκαν μπροστά σε ένα τέτοιο γεγονός. Αναφέρθηκε σε τρία άτομα, εμφανώς μεταμφιεσμένα, χωρίς να αναγνώρισε κανέναν από τους κατηγο-

ρούμενους. Ήταν, επίσης σαφής ως προς την περιγραφή του τραυματία Ανδρουλιδάκη: το αίμα είχε ποτίσει τα ρούχα, όμως δεν έβγαине με τη μορφή πίδακα. Έχει, μάλιστα, σημασία η περιγραφή της, διότι είναι φαρμακοποιός και έχει εξοικείωση με τέτοια φαινόμενα. Όπως είπα, μελημά της ήταν να στηρίξει ψυχολογικά τον τραυματία, παρά να κάνει οποιαδήποτε ενέργεια παροχής πρώτων βοηθειών. Φώναζε μόνο στους περιόικους να ειδοποιήσουν ασθενοφόρο. Στη διάρκεια της εξέτασής της από το συνήγορο του Τζωρτζάτου προκλήθηκε έντονο επεισόδιο, διότι πότε η πολιτική αγωγή και πότε η εισαγγελέας διέκοπταν, επειδή προφανώς δεν ήθελαν να ακουστούν οι σαφείς απαντήσεις της μάρτυρα ως προς την περιγραφή των εξωτερικών χαρακτηριστικών των δραστών. Ο πρόεδρος, αντί να απαγορεύσει οποιαδήποτε διακοπή—όπως έχει καθήκον από τη Δικονομία—πήρε το... καθιερωμένο διάλειμμα.

Στη συγκεκριμένη μάρτυρα έκανε μερικές ερωτήσεις και ο Δ. Κουφοντίνας, επικαλούμενος την ιδιότητά της ως πολιτική και αναφερόμενος στα σκάνδαλα της εποχής και ειδικά στο σκάνδαλο των Τσάτσων, που ο ίδιος ο υπουργός Οικονομίας τους έστειλε στον εισαγγελέα και η Δικαιοσύνη τους απάλλαξε. Συνέδεσε μάλιστα αυτά τα σκάνδαλα με το σημερινό λεγόμενο παραδικαστικό σκάνδαλο. Η μάρτυρας δεν ήταν σε θέση να απαντήσει, απάντησε όμως ο πρόεδρος, με σαφώς απολογητική διάθεση.

Πρόεδρος: Κύριε Κουφοντίνα, μια παθολογία έχει η κοινωνία και προσπαθεί να τη συμμαζέψει.

Κουφοντίνας: Δεν προσπαθεί να τα διορθώσει, να τα κουκουλώσει προσπαθεί. Όταν η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων ζητά από την κυβέρνηση να φέρει νομοθετική ρύθμιση για να απαλλαγούν τόσες εκατοντάδες δικαστικούς που δε μπόρεσαν να δικαιολογήσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία, πώς προσπαθεί να τα διορθώσει; Μάλλον να τα κουκουλώσει.

Πρόεδρος: Ξέρω γω, έχει κάποιους μηχανισμούς η Πολιτεία και πιστεύω ότι λειτουργούν.

Η υπόλοιπη συνεδρίαση αναλώθηκε με ανάγνωση εγγράφων. Από την ανάγνωση εκτενών αποσπασμάτων από την αγωγή της οικογένειας Ανδρουλιδάκη και τις δίκες σε βάρος των γιατρών φάνηκε ακόμα πιο καθαρά ότι ο θάνατος του Ανδρουλιδάκη οφείλεται σε λάθη και παραλείψεις των γιατρών. Η υπεράσπιση Τζωρτζάτου ζήτησε να κληθεί να καταθέσει και ένας γιατρός και συγκεκριμένα γιατρός συγγενής του Ανδρουλιδάκη, που παρακολούθησε την ιατρική εξέλιξη του συμβάντος, η εισαγγελέας και η πολιτική αγωγή πρότειναν την απόρριψη του αιτήματος και το δικαστήριο επιφυλάχτηκε.

■ 52η συνεδρίαση Τρίτη, 28.3.06

Η Αστυνομία δε μπορεί να βρει μια μάρτυρα. Είναι—λέει—αγνώστου διαμονής. Πρόκειται για τη μάρτυρα Αργυροπούλου-Παππά, που κλήθηκε με απόφαση του δικαστηρίου, ύστερα από αίτημα της υπεράσπισης Τζωρτζάτου. Και όμως, η μάρτυρας αυτή είναι γιατρός (άρα τα στοιχεία της υπάρχουν στον Ιατρικό Σύλλογο), ενώ γνωστός είναι και ο αριθμός ταυτότητάς της. Η εισαγγελέας πρότεινε να αναγνωστεί η κατάθεσή της, η υπεράσπιση αρνήθηκε, διότι πρόκειται για αυτόπτη μάρτυρα, που περιγράφει τους δράστες και ο πρόεδρος, φανερά ενοχλημένος από την επιμονή της υπεράσπισης, δήλωσε ότι θα γίνει μια τελευταία προσπάθεια να βρε-

θεί η μάρτυρας τηλεφωνικός.

Επειδή ουδείς από τους μάρτυρες της υπόθεσης Βαρδινογιάννη ήταν παρών, δόθηκε ο λόγος στον Ι. Μυλωνά για να κάνει σχόλιο επί της υπόθεσης Ανδρουλιδάκη. Το σχόλιο κατέτεινε να δείξει, με αναφορές στις καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων κυρίως ως προς το ύψος των δραστών (ως δράστες φέρονται οι Κουφοντίνας, Τζωρτζάτος και Τέλιος), ότι εκείνος που πυροβόλησε τον Ανδρουλιδάκη θα μπορούσε να είναι μόνο ένας που περιγράφεται ως ψηλός, ύψους περίπου 1.85 (περιγραφή που ταιριάζει μόνο στον Τέλιο). Ο συνήγορος του Τέλιου διαμαρτυρήθηκε, σημειώνοντας ότι ο Τζωρτζάτος στη δική κρατούσε μια διακοροτική στάση, προσπαθώντας να υπερασπιστεί τον εαυτό του, χωρίς να ασχολείται με τους άλλους κατηγορούμενους, ενώ σ' αυτή τη δική υπερασπίζεται τον εαυτό του υποδεικνύοντας άλλους ως δράστες. Ο Ι. Μυλωνάς απάντησε ότι ο ρόλος της υπεράσπισης Τζωρτζάτου είναι από τη μια να αποδείξει ότι η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ήταν άδικη για τον Τζωρτζάτο και από την άλλη να βοηθήσει το δικαστήριο να βρει την αλήθεια. Αν η επιμελής εργασία που κάνει βοηθά το δικαστήριο να οδηγηθεί σε κάποιον άλλο κατηγορούμενο, αυτό δεν αφορά τον Τζωρτζάτο!

Εμείς δε θα κάνουμε κανένα ιδιαίτερο σχόλιο. Αναρωτιόμαστε μόνο, σε τι διαφέρει αυτή η στάση από τη στάση των συνεργαζόμενων, έστω και αν η «βοήθεια προς το δικαστήριο» αφορά τους συνεργαζόμενους. Απαντάς με τα ίδια όπλα; Είναι αυτή στάση αγωνιστή, συνεπής με τις επαναστατικές παραδόσεις του τόπου μας (και όχι μόνο);

Στη συνέχεια, αναγνώστηκε ολόκληρη η τζωρτζατειάδα, με τις επιστολές κατά Κουφοντίνα που δημοσιεύτηκαν στην «Ελευθεροτυπία», που κατέθεσε στο δικαστήριο ο συνήγορος του Τέλιου. Ο βόρβρος πλημύρισε το δικαστήριο κι αμέσως μετά, σαν έτοιμος από καιρό, ζήτησε το λόγο ο Τσελέντης για να πει τα εξής:

«Από την εμπειρία μου στην οργάνωση και από τη γνωριμία μου με τον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο, σας βεβαιώνω ότι η φρασεολογία αυτών που διαβάστηκαν είναι του Αλέξανδρου Γιωτόπουλου και όχι του Τζωρτζάτου. Σας βεβαιώνω, γνωρίζω πολύ καλά τον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο και τη φρασεολογία του. Από το περιεχόμενο φαίνεται ότι είναι έγγραφο του Αλ. Γιωτόπουλου εναντίον εμένα προσωπικά. Δεν είναι έγγραφο του Τζωρτζάτου για να υπερασπίσει τον εαυτό του. Είναι μόνο εναντίον εμένα και ο Αλ. Γιωτόπουλος χρησιμοποιώντας (ο Τζωρτζάτος έχει σηκωθεί και κάτι λέει σε έντονο ύφος προς τον Τσελέντη) τη μέθοδο του Γκέμπελς, που λέει ότι πες πες ψέματα στο τέλος κάτι θα μείνει, χρησιμοποιεί σκόπιμα δύο τρεις λέξεις, διαστρεβλώνει την πραγματικότητα του πρώτου δικαστηρίου ή και του σημερινού και από κει συνεχίζει για να αποδείξει ότι εγώ λέω ψέματα. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση του Μάτη το έγγραφο αυτό λέει ότι το δικαστήριο το πρώτο, δηλαδή εγώ, είπα ότι δύο άτομα ήταν μέσα και τρία απέξω. Αυτό δεν έχει γίνει ποτέ. Λέει μετά το επιχείρημα, ότι σε άλλες ληστείες, που έχουν καταδικαστεί διάφορα μέλη της οργάνωσης, ότι πήρανε μέρος 7-8 άτομα. Εγώ θα σας πω για μια ληστεία που δεν έχει εξεταστεί ακόμα από το δικαστήριο σας, θα εξεταστεί προσεχώς, στο Ταχυδρομικό Ταμειτήριο Πατησίων, σ' αυτή τη ληστεία πήρα μέρος και εγώ και ο Τζωρτζάτος και θα δείτε ότι και εγώ και ο Τζωρτζάτος αναφέρουμε για τρία άτομα που μπήκαν μέσα στο κατάστημα και έκαναν

τη ληστεία και εγώ λέω και δύο άτομα απέξω, ο Τζωρτζάτος λέει τρία άτομα μπήκαν μέσα, ένα άτομο έμεινε απέξω. Δηλαδή, γίνονταν ληστείες και μέσα στο κατάστημα έμπαιναν τρία άτομα και όχι 7-8 που θέλει να βάλει σκόπιμα ο Αλ. Γιωτόπουλος, ότι σε κάθε ληστεία έμπαιναν μέσα 7-8 άτομα και κανέναν απέξω. Σε κάθε ληστεία ήταν ένα με δύο άτομα απέξω και μπαίνανε δύο, τρία, τέσσερα μέσα. Στην υπόθεση Μομφεράτου βάζει μία λέξη που είναι ψευδής, ότι υπήρχαν από τη δεξιά πλευρά του αυτοκινήτου δύο άτομα που πυροβόλησαν κάθεται. Βάζει αυτή τη λέξη. Από πούθενά δεν προέκυψε αυτό. Πάντα όποιος έχει σκοπό να πυροβολήσει κάποιον που είναι μέσα στο αυτοκίνητο δεν πυροβολάει ποτέ κάθεται. Πυροβολάει από πάνω προς τα κάτω. Μετά συνεχίζει με τα τετράδια. Στην υπόθεση με τα τετράδια δεν γνωρίζω. Ο Αλ. Γιωτόπουλος, που υποπίθεται ότι υπερασπίζεται τον Τζωρτζάτο, ξέχασε να αναφέρει οτιδήποτε για την υπόθεση Ανδρουλιδάκη. Αυτά θέλω να σας διαβεβαιώσω».

Ο Τζωρτζάτος φωνάζει μακριά από το μικρόφωνο, ο πρόεδρος του λέει αν θέλει να μιλήσει και αυτός απαντά αρνητικά και κάθεται στη θέση του (στη θέση του Γιωτόπουλου, όπου έχει μεταφερθεί μετά την αποχώρηση του τελευταίου). Ο συνήγορος του τού λέει να περιμένει και ζητά να τοποθετηθεί. Παρεμβαίνει ο αναπληρωτής εισαγγελέας και ζητά να κάνει μια ερώτηση στο Τζωρτζάτο.

Αν. εισαγγελέας: Απ' αυτά που διάβασα, που έχετε δημοσιεύσει στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία» κράτησα ένα στοιχείο, ότι η στάση του κ. Κουφοντίνα αποτελεί εις όφελος. Δηλαδή αυτό που έχει κερδίσει ο Κουφοντίνας είναι ότι υπάρχει όφελος. Και λέτε ότι το όφελος του είναι σημαντικό και φαίνεται. Ποιο όφελος; Δεν έχω καταλάβει, τι εννοείτε δηλαδή ότι ο Κουφοντίνας με τη στάση του αυτή... (ο συνήγορος διακόπτει, ο εισαγγελέας συνεχίζει). Με συγχωρείτε, αυτό που κράτησα είναι ότι ο κ. Κουφοντίνας έχει αποκομίσει κάποιο σημαντικό όφελος με τη στάση του. Τι εννοείτε μ' αυτό;

Ο Τζωρτζάτος σηκώνεται και πιάνει το μικρόφωνο, ο συνήγορος του του κάνει νόημα να καθίσει κάτω και να μη μιλήσει και ζητά αυτός το λόγο.

Πρόεδρος: κ. Τζωρτζάτο, έχετε να απαντήσετε στην ερώτηση που σας υποβάλλει ο κ. εισαγγελέας; Δεν έχετε.

Ι. Μυλωνάς: Δεν απαντάει τώρα, κ. πρόεδρε, δεν απαντάει τώρα.

Πρόεδρος: Αφήστε τώρα, αν απαντάει ή δεν απαντάει. Εγώ ρωτώ τον κ. Τζωρτζάτο, κ. συνήγορε.

Ι. Μυλωνάς: Είναι προφανές ότι τα δύο δημοσιεύματα που διαβάστηκαν δεν έχουν καμία σχέση με την παρούσα υπόθεση. Θα μπορούσα γ' αυτό το λόγο να ζητήσω να μη διαβαστούν. Δεν το έκανα, γιατί από την ανάγνωση αυτή ή μάλλον από το αίτημα της υπεράσπισης του κ. Τέλιου να διαβαστούν αυτές οι επιστολές προκύπτει χαρακτηριστικότερα το είδος της υπεράσπισης που επιλέγει ο κ. Τέλιος. Εξετάζουμε την υπόθεση Ανδρουλιδάκη. Κατηγορούμενοι τρεις, οι κ. Κουφοντίνας, Τζωρτζάτος και Τέλιος. Από την ακροαματική διαδικασία—ας μη κρυβόμαστε—προέκυψαν σοβαρότατες αμφιβολίες όσον αφορά την αξιοπιστία των ομολογιών του κ. Τέλιου. Και επειδή, υποθέτω, αυτό το σημείο δεν μπορεί να το αντικρούσει ευθέως ο συνήγορός του, επελέξε να γίνει βοηθός εισαγγελέας και να υιοθετήσει την πανάρχαια τακτική διαίρει και βασιλεύει. Γιατί βέβαια, όταν δεν μπορούμε να πούμε κάτι για τα στοιχεία που κλονίζουν την αξιοπιστία του πελάτη μας, του κ. Τέλιου, τι άλλο μπορούμε

να κάνουμε; Μπορούμε να προσπαθήσουμε να αποπροσανατολίσουμε, να τη μεταφέρουμε σε ένα άλλο πεδίο και να προσπαθήσουμε να βάλουμε διχόνοια, να δημιουργήσουμε εντάσεις μεταξύ του κ. Κουφοντίνα και του κ. Τζωρτζάτου. Διαίρει και βασιλεύει. Προφανώς τα όσα λένε οι εφημερίδες και πώς χαρακτηρίζουν την υποτιθέμενη μάχη μεταξύ Κουφοντίνα και Τζωρτζάτου δεν είναι λόγια του κ. Τζωρτζάτου. Ο κ. Τζωρτζάτος δεσμεύεται μόνο από όσα έχει γράψει ο ίδιος. Οι συγκεκριμένες επιστολές απ' ότι ξέρω είναι του κ. Τζωρτζάτου, έχουν δοθεί τρεις μήνες πριν ξεκινήσει η παρούσα δίκη, στο πλαίσιο ενός δημόσιου διαλόγου (sic!). Είχε τοποθετηθεί ο κ. Κουφοντίνας και θεώρησε σκόπιμο ο κ. Τζωρτζάτος να απαντήσει (ο.σ. ξεπέφτοντας στο επίπεδο επαρχιώτη δικολάβου, ο Μυλωνάς ξεχνά ότι ήταν ο Τζωρτζάτος που με συνέντευξη και επιστολή στα «Νέα» επιτέθηκε στον Κουφοντίνα, συκοφαντώντας τον ως συνεργαζόμενο και μετά αναγκάστηκε να απαντήσει ο Κουφοντίνας, ψύχραιμα μάλιστα, ζητώντας όσο είναι καιρός να σταματήσει ο κατήφορος). Τη συνέχεια ξεκίνησε η παρούσα δίκη και έκτοτε τοποθετήθηκαν επανειλημμένα κι ο κ. Τζωρτζάτος κι ο κ. Τσελέντης κι ο κ. Κουφοντίνας. Αν η υπεράσπιση του κ. Τζωρτζάτου θεωρούσε ότι τα συγκεκριμένα δημοσιεύματα έχουν κάποια σημασία για την παρούσα δίκη, θα τα είχε προσκομίσει. Δεν το έπραξε όμως, γιατί θα πρέπει να ξεχωρίσουμε δύο πράγματα. Είναι ένα ζήτημα που δεν αφορά ένα ποινικό δικαστήριο ποιες γνώμες εκφράζουν δημοσίως οι έλληνες πολίτες, μεταξύ των οποίων οι κ. Κουφοντίνας και Τζωρτζάτος. Είναι ένα άλλο ζήτημα ποια είναι η θέση των κ. κατηγορουμένων στην παρούσα δίκη. Συνεπώς, όπως το αντιλαμβάνομαι εγώ—δεν ξέρω αν ο κ. Τζωρτζάτος έχει άλλη άποψη, θα τοποθετηθεί όποτε θελήσει—τα συγκεκριμένα δημοσιεύματα δεν αφορούν την παρούσα δίκη. Όταν έχει να πει κάτι ο κ. Τζωρτζάτος στην ακροαματική διαδικασία το λέει είτε ο ίδιος είτε διά του συνήγορου του. Βεβαίως, να μη κρυβόμαστε, οι δημοσιογράφοι θέλουν αίμα, θέματα που πουλάνε, που έχουν ενδιαφέρον για το κοινό. Ενα ζήτημα λοιπόν που πριν αρχίσει αυτή η δίκη έχει τεθεί είναι ο υποτιθέμενος εμφύλιος, η διαμάχη μεταξύ Κουφοντίνα και Τζωρτζάτου. Εδώ πρέπει να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους. Ο κ. Κουφοντίνας έχει επιλέξει μια συγκεκριμένη υπερασπιστική γραμμή, ως την πω την πολιτική υπερασπιστική γραμμή. Ο κ. Τζωρτζάτος έχει επιλέξει μία διαφορετική υπερασπιστική γραμμή, ως την πούμε νομική υπερασπιστική γραμμή, παρόλο που δεν ακριβολογώ, υπάρχουν και μερικές άλλες παράμετροι. Ας πούμε, εν μέρει ανακριβώς, ότι από τη μια έχουμε την πολιτική υπεράσπιση και από την άλλη τη νομική. Δεν είναι ακριβές, διότι και ο κ. Τζωρτζάτος θεωρεί ότι είναι μία πολιτική ποινική δίκη, αλλά ως το απλοστεύσουμε προς το παρόν και ως επιμένουμε στη βασική συνιστώσα της υπεράσπισης Τζωρτζάτου που είναι η νομική υπεράσπιση. Ο κ. Τζωρτζάτος από την αρχή προσπαθεί με στοιχεία να καταρρίψει τις εις βάρος του κατηγορίες. Σε κάποιο σημείο της δίκης έγιναν ενδεχομένως κάποιες αιχμές (sic!) για τον κ. Κουφοντίνα. Σε μια μεγάλη δίκη αυτό μπορεί να συμβεί. Είναι μία ζώσα διαδικασία που εξελίσσεται. Αυτό είναι η μία άκρη. Αλλά είναι εντελώς εσφαλμένο, λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις υπαρκτές τριβές, να φτάσουμε στην άλλη άκρη και να λέμε, οι μεγάλοι εχθροί, η εμφύλια διαμάχη, πολεμάει ο Τζωρτζάτος τον Κουφοντίνα κι ο Κουφοντίνας το Τζωρτζάτο. Αυτά μπορεί να βολεύουν τους δημοσιογράφους, όμως δεν έχουν καμία

σχέση με την παρούσα υπόθεση και είναι εντυπωσιακό ότι αυτά βολεύουν πολύ και την υπεράσπιση του κ. Τέλιου. Γιατί θα 'χετε καταλάβει ότι νομικά δεν είχε καμία σημασία, κανένα ενδιαφέρον για την υπόθεση Ανδρουλιδάκη και για την υπεράσπιση του κ. Τέλιου το να διαβαστούν αυτές οι επιστολές. Γιατί αν στις επιστολές αυτές έλεγε ο κ. Τζωρτζάτος ότι την αλήθεια τη λέει μόνο ο Τέλιος, θα είχε κάποιο νόημα. Αντιθέτως, όπως ακούσατε πολύ καλά από τη δεύτερη επιστολή, ενδεικτικά επισημαίνει τρεις υποθέσεις ο κ. Τζωρτζάτος, όπου έχει παραβιαστεί το δίκαιο και η πραγματικότητα. Αρα, όσον αφορά την υπεράσπιση του κ. Τέλιου, κανένα μα κανένα υπερασπιστικό επιχείρημα δε μπορεί να αντλήσει ο κ. Τέλιος από τις επιστολές αυτές. Γιατί το έκανε; Όταν δεν έχουμε να πούμε κάτι για την αλλαγή του κλίματος και τα στοιχεία τα καινούργια που βγαίνουν στην ακροαματική διαδικασία, που κλονίζουν την αξιοπιστία του κ. Τέλιου, τότε θυμόμαστε το διαίρει και βασιλεύει και προσπαθούμε να δημιουργήσουμε εκ του μη όντος μία μεγάλη αντιπαράθεση, ο Κουφοντίνας εναντίον του Τζωρτζάτου, ο Τζωρτζάτος εναντίον του Κουφοντίνα. Όλα αυτά δεν έχουν καμία σχέση με την παρούσα δίκη. Όπως σας είπα, υπήρξαν τριβές και ενδεχομένως ίσως υπάρξουν και στο μέλλον, που έχουν να κάνουν με τη διαφορετική υπερασπιστική γραμμή που ακολουθεί ο κ. Τέλιος και ο κ. Τζωρτζάτος. Αλλά είναι ένα εντελώς διαφορετικό πράγμα, που δεν ισχύει, να πούμε ότι είναι οι μεγάλοι εχθροί και βρίζει ο ένας τον άλλο και βρίζει τάχαμου ο κ. Τζωρτζάτος τον κ. Κουφοντίνα. Είναι δυο εντελώς διαφορετικά ζητήματα. Υπήρξε ένας δημόσιος διάλογος, ενδεχομένως και με κάποια οξύτητα στη διατύπωση (sic!)—να θυμίσω ότι έχει προηγηθεί τοποθέτηση του κ. Κουφοντίνα στις εφημερίδες—αλλά αυτός ο διάλογος δεν αφορά την παρούσα δίκη. Η προσπάθεια του κ. Τέλιου να αναζωπυρώσει ή να δημιουργήσει εκ του μη όντος μία αντιπαράθεση μεταξύ Κουφοντίνα και Τζωρτζάτου είναι εκ του πονηρού και αποπροσανατολιστική. Και βεβαίως, νομίζω ότι από την αποδεικτική διαδικασία στην υπόθεση Ανδρουλιδάκη δικαιώθηκε η θέση αρχής του ομιλούντος, ότι όποιοι έχουν δηλώσει μεταμελημένοι—ας μη χρησιμοποιήσω τον όρο συνεργαζόμενοι—μεταξύ των οποίων και ο κ. Τέλιος θα πρέπει να ελέγξουμε την αξιοπιστία τους. Και νομίζω ότι αυτό γίνεται και προκύπτει από αντικειμενικά δεδομένα, όπως οι μαρτυρικές καταθέσεις, ότι η αξιοπιστία του κ. Τέλιου έχει κλονιστεί. Αυτό ενόχλησε το συνήγορό του και προσπάθησε να αποπροσανατολίσει τη συζήτηση και βεβαίως να πετύχει και πάλι τη δημιουργία εκ του μηδενός μίας εμφύλιας διαμάχης μεταξύ Κουφοντίνα και Τζωρτζάτου, ακριβώς για να κρύψει τα επιβαρυντικά για τον εντολέα του στοιχεία.

Β. Τζωρτζάτος (σχεδόν ουρλιάζοντας): Εγώ θέλω να ρωτήσω όλους αυτούς που κόπτονται, εδώ και τρεις μήνες επιχειρούν να τα βρούμε, με πρώτον αυτόν εδώ, τον Τσελέντη. Να πούμε τι; Ν' ανεβαίνουν εδώ πάνω και να λένε ψέματα; Τους είπα: θέλετε να τα βρούμε; Αυτοί που ανεβαίνουν πάνω και λένε ψέματα και καταδικάζουν σε ισόβια θα απομωνωθούν. Με πρώτον τον Τσελέντη. Επίασε την αδερφή μου, έπιασε τους συγγενείς μου, το συνήγορό μου. Και όλοι να τα βρούμε. Ολοι. Με πρώτον αυτόν εδώ.

Δ. Κουφοντίνας (με εμφανή την πίκρα στον τόνο της φωνής του): Δυο λόγια θα πω μόνο. Κάποιοι επιχαίρουν εδώ μέσα μ' αυτά π' ακούγονται. Δεν κάνουν καν τον κόπο να το κρύψουν. Κάποιοι επιχαίρουν μ' αυτά που ακούγονται. Δεν

το άξιζε αυτό αυτή η δίκη. Θέλω να πω ότι σ' αυτή τη δίκη έχουν παρατηρηθεί πρωτοτυπίες, παγκόσμιες θα λέγαι πρωτοτυπίες, ιστορικά. Δεν αναφέρομαι στο ζήτημα της συνεργασίας με το κράτος. Αυτό είναι ένα φαινόμενο που έχει υπάρξει σ' όλες τις πολιτικές δίκες. Εμφανίζονται κάποιοι που για προφανείς λόγους συνεργάζονται με τις αρχές, λένε αυτά που θέλουν οι αρχές – μην τα θεωρείτε σώνει και καλά αλήθεια αυτά, εφόσον το κίνητρο είναι προφανές: συνεργάζονται με τις αρχές για να απαλλαγούν, γιατί να πούνε την αλήθεια; Σ' όλες τις πολιτικές δίκες συμβαίνει αυτό. Σ' όλες τις πολιτικές δίκες συμβαίνουν και άλλα. Εδώ έχουμε και άλλες πρωτοτυπίες. Δεν θέλω ν' αναφερθώ τώρα σ' αυτές. Θέλω να πω το εξής μόνο. Στην ιστορία της Αριστεράς υπάρχουν λαμπρές σελίδες. Σελίδες αγώνων. Υπάρχουν και μελανές σελίδες. Πάνω σ' αυτό έχει μιλήσει και η οργάνωση. Κάποια στιγμή θ' αναφερθώ και σ' αυτό. Δε μπορούμε να ονομάζουμε διάλογο και αντιπαράθεση μια προφανή εκστρατεία σπύλωσης, συκοφάντησης. Από το τέλος της πρώτης δίκης και πριν από την έναρξη αυτής τους είχα καλέσει να σκεφτούν ποιους συμφέρει αυτό το πράγμα. Σε λίγο θα 'ρθει ο κ. Βαρδινογιάννης. Θα δοθεί εδώ ένας πολιτικός αγώνας. Οπως δίνεται ένας αγώνας από την αρχή της πρώτης δίκης. Για να μπουν τα πράγματα στη θέση τους, για να υπερασπιστεί η ιστορία της οργάνωσης και της Αριστεράς. Θα 'ρθει ένας εκπρόσωπος του κεφαλαίου και θα πάρει την απάντησή του από την επαναστατική οργάνωση. Ξαναλέω, θα δοθεί ένας πολιτικός αγώνας, εκεί είναι το κέντρο. Δίνεται ένας πολιτικός αγώνας από την αρχή της δίκης, άμα θέλετε και της πρώτης δίκης. Σ' αυτόν τον αγώνα εγώ, όπως έκανα πάντα, θα είμαι παρών και στην πρώτη γραμμή.

Ν. Πρωτέκδικος: Τα έγγραφα τα συγκεκριμένα δόθηκαν στο δικαστήριό σας – για να λύσω κάθε απορία που υπάρχει – όχι για να διαβαστούν ολόκληρα. Ημουν σαφέστατος, ζήτησα να διαβαστούν δυο σημεία που είχα σημειώσει, για να φανερί ότι ο κ. Τζωρτζάτος ο οποίος σ' αυτή τη δίκη, στην υπόθεση Ανδρουλιδάκη συγκεκριμένα, δεν περιορίζεται να δηλώσει ότι δεν ήταν παρών, δεν αγωνίζεται να αποδείξει ότι τα χαρακτηριστικά του δεν ταυτίζονται, αλλά προσπαθεί επιμελώς και ζητώντας όλους τους μάρτυρες, να προσθέσουν οπωσδήποτε σ' αυτούς που πλησιάζουν το αυτοκίνητο τον Κ. Τέλιο, το οποίο μόνο του δεν οδηγεί σε τίποτα, γιατί κι ο Κ. Τέλιος να 'ναι δίπλα, το δεύτερο άτομο ποιο είναι; Το θέλω να με βοηθήσουν αποκαλύπτοντας τη δίκη κάποιου έστειλαν συγκατηγορούμενο για να τα βρούμε και να με βοηθήσουν να σπάσω τα ισόβια. Με πρώτον αυτόν εδώ, τον Τσελέντη, ο οποίος έχει φορτώσει ισόβια σε ανθρώπους, όχι μόνο σε μένα. Τους απάντησα, πως μπορούμε να με βοηθήσουν αποκαλύπτοντας τη δίκη αλήθεια, όταν ταυτόχρονα δεν ξεσκεπάζουν τα ψέματα αυτών που ανεβαίνουν επάνω με συνέπεια κάποιοι άνθρωποι να φορτώνονται ισόβια, με τα οποία καταδικάστηκαν και

εγώ. Και άρα προϋπόθεση και εγγυητής της ειλικρίνιάς τους, αυτούς που μου στείλανε για να γίνει αυτό το πράγμα, είναι το ζήτημα αρχών. Να πάρουν καθαρή θέση για τους ανοιχτά συνεργαζόμενους, που δεν θα καταδικαστεί άνθρωπος σε ισόβια και τις ψευδοκαταθέσεις τους, πράγμα που αρνήθηκαν, αποκαλύπτοντας ότι η πρότασή τους δεν ήταν παρά μια απάτη. Ετσι λοιπόν την άδικη και αυθαίρετη ποινή που μου επιβλήθηκε θα την πολεμήσω και θα αποκαλύψω μόνος μου την αλήθεια.

Ι. Μυλωνάς: Έχει καθοριστική σημασία για την υπόθεση Ανδρουλιδάκη η αξιοπιστία των καταθέσεων του κ. Τέλιο. Ο κ. Τέλιος λέει δύο πράγματα. Πρώτον, ότι πυροβόλησε ο Τζωρτζάτος, δεύτερον ότι εγώ ο Τέλιος ήμουν πίσω. Αν λοιπόν αποδειχτεί ότι δεν ήταν πίσω μακριά αλλά ήταν κι αυτός μπροστά από το αυτοκίνητο, η αξιοπιστία του καταρρίπτεται πλήρως.

Στο διάλειμμα, ο Τζωρτζάτος μοίρασε στους δημοσιογράφους την παρακάτω γραπτή δήλωση: «Δεν είμαι διατεθειμένος να μεταφέρω την ουσία της υπόθεσής μας που είναι οι άδικες δίκες που φάνηκαν με τις άδικες και αυθαίρετες ποινές και η μη αναγνώριση του πολιτικού χαρακτήρα της δίκης σε κόντρες μεταξύ των συγκατηγορουμένων μου. Είμαι όμως υποχρεωμένος να κάνω κριτική και να εκφράζω την άποψή μου σε ψευδολόγους και τιμητές απ' όπου και να προέρχονται, που προσπαθούν με τις επεμβάσεις τους να στηρίξουν το κατασκευασμένο κατηγορητήριο εις βάρος μου και εις βάρος άλλων. Όλοι αυτοί που με προπηλακίζουν μου έστειλαν την ημέρα αποχώρησης του Γιωτόπουλου από τη δίκη συγκατηγορούμενός μου για να μου πουν να τα βρούμε και να με βοηθήσουν να σπάσω τα ισόβια. Από τότε και τουλάχιστον άλλες 10 φορές έχουν προσπαθήσει για τον ίδιο λόγο, δηλαδή να τα βρούμε με πρώτο και καλύτερο τον Τσελέντη.

Του απάντησα: Πώς μπορούν να με βοηθήσουν αποκαλύπτοντας δήθεν την αλήθεια, όταν ταυτόχρονα δεν ξεσκεπάζουν τα ψέματα των συνεργαζόμενων με βάση τα οποία καταδικάστηκα σε πολλαπλά ισόβια; Συνεπώς προϋπόθεση και εγγυητής της ειλικρίνιάς τους είναι το ζήτημα αρχών. Να πάρουν καθαρή θέση για τους ανοιχτά συνεργαζόμενους και τα ψέματά τους, πράγμα που το αρνήθηκαν αποκαλύπτοντας έτσι ότι η πρότασή τους να τα βρούμε δεν ήταν παρά μια νέα απάτη. Την άδικη και αυθαίρετη ποινή που μου επιβλήθηκε θα την πολεμήσω και θα αποκαλύψω την αλήθεια μόνος μου».

ΥΠΟΘΕΣΗ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ

Βαρδής κι ασήκωτος προσήλθε και πάλι ο αρχηγός της γνωστής φαμίλιας. Όχι με ύφος καπιταλιστή αλλά με ύφος γκάνγκστερ. Ένα μέγιστο κρητικής μαυροπουκαμισιάδικης ψευτομαγκιάς και καρφανάδικης προκλητικότητας. Αυτή τη φορά, όμως, δεν τα κατάφερε να φύγει αλώβητος. Ο τσαμπουκάς του έσπασε και η μαγκιά του προσέκρουσε σε τοίχο. Ετσι, στο μεγάλο διάλειμμα (είχε προηγηθεί ένα μικρότερο, για να ηρεμήσουν τα πνεύματα), οι συνήγοροί του (Λυκουρέζος και Γιαννίδης) του συνέστησαν να είναι πιο ήμερος και συγκαταληπτός, για να μη χαλάσει την εικόνα του «θύματος της τρομοκρατίας». Ευθής εξαρχής σας λέμε, ότι αξίζει τον κόπο να ανατρέξετε στα πρακτικά για να διαβάσετε όλη την κατάθεση Βαρδινογιάννη, γιατί το ρεπορτάζ δεν μπορεί να αποδώσει παρά μόνο μια μικρή της γεύση.

Είναι χαρακτηριστικός ο διάλογος με τον Δ. Κουφοντίνα, που προηγήθηκε των συνηγόρων στις ερωτήσεις.

Δ. Κουφοντίνας: κ. Βαρδινογιάννη, αμέ-

σως μετά την επίθεση είχατε δηλώσει ότι σουτάρτε πέναλτι ο Σαραβάκος και βρήκε το δοκάρι.

Β. Βαρδινογιάννης: Αυτό το είπα σ' ένα φίλο μου, πού το ξέρετε εσείς;

Δ. Κουφοντίνας: Το 'γραψαν οι εφημερίδες. Μ' αυτή την έκφραση δείξατε καθαρά, ότι αποδέχεστε τους κανόνες του παιχνιδιού, το πέναλτι, το οποίο οι δημοσιογράφοι το χαρακτηρίζουν την εσχάτη των ποινών. Το παραδεχτήκατε, εσείς που είστε ένας από τους επιφανέστερους κεφαλαιοκράτες...

(Ο Βαρδινογιάννης με το ένα χέρι στη ζώνη και το άλλο στην τσέπη, έχει γυρίσει την πλάτη στο δικαστήριο, κοιτάζει προκλητικά τον Κουφοντίνα και κάτι λέει που δεν ακούγεται)

Δ. Κουφοντίνας: Εσείς που είστε ένας από τους επιφανέστερους καπιταλιστές της Ελλάδας...

(Γίνεται σαματάς. Ο Βαρδινογιάννης κάτι λέει στον Κουφοντίνα. Ξεχωρίζει μόνο το «να αφήσετε αυτά που ξέρετε». Η Κούρτοβικ διαμαρτύρεται, ο πρόεδρος χτυπάει το κουδούνι. Ο Βαρδινογιάννης λέει: «Αμα βγει έξω από δω, θα σας πω εγώ», αναφερόμενος στον Κουφοντίνα).

Δ. Κουφοντίνας: Θα κάνω την ερώτηση, απλά σας λέω ότι δικαίως εξεργάη η κ. συνήγορος, γιατί της είπε «σιγά το μούτρο» (!!!). Δείχνει πως σέβεται τους θεσμούς ο κύριος αυτός. (Ο Βαρδινογιάννης, στραμμένος προς τον Κουφοντίνα, κάτι λέει)... Τη δική σας Δικαιοσύνη, πού την ξέρετε τη δική μου δικαιοσύνη; Μ' αυτή τη δήλωση αποδέχεται ως φυσικό, αυτός ο οποίος είναι ένας από τους επιφανέστερους κεφαλαιοκράτες της χώρας, να γίνει στόχος μιας αντικαπιταλιστικής επαναστατικής οργάνωσης.

Β. Βαρδινογιάννης: Εγώ έκανα ένα καλαμπουρί. Το είπα τηλεφωνικά σ' ένα φίλο μου, τον Αντώνη το Λιβάνη. Ούτε παραδέχτηκα ποτέ ότι αυτοί οι κύριοι που δικάζονται τώρα εδώ πέρα είχαν το δικαίωμα να κάνουν αυτά που κανένας, τα αίσχη. Γλίτωσα εγώ, δεν γλίτωσαν άλλοι.

Δ. Κουφοντίνας: Δηλώσατε και εδώ, δηλώσατε και στην πρώτη δίκη, ότι εγώ δύο χρόνια την ερεύνησα την υπόθεση, έφερα ξένους, αλλά δεν είχα κανένα αποτέλεσμα. Εψαχνα να τους βρω, δεν τους βρήκα. Ημουν άτυχος εγώ για να τους βρω και τυχεροί αυτοί που δεν τους βρήκα. Θα ήθελα να ρωτήσω πρώτα, ποι-οι είναι αυτοί οι ξένοι ειδικοί; Ανήκουν σε κανένα ευαγές ίδρυμα, σε κανένα συνδικάτο;

Β. Βαρδινογιάννης: Δεν απαντώ σε τέτοιες ερωτήσεις εγώ.

Δ. Κουφοντίνας: Λέτε μετά, ότι ήταν τυχεροί που δεν τους βρήκα. Τι τύχη θα είχαν αν τους βρίσκατε; Μήπως θα είχαν την τύχη του νεαρού σοσιαλιστή κοινοτάρχη Γιάννη Κουτσάκη, που δολοφονήθηκε γκαγκστερικά;

Β. Βαρδινογιάννης: Δεν ξέρω τι σχέση έχει το ένα με το άλλο...

Πρόεδρος: Μην απαντάτε, άλλη ερώτηση.

Δ. Κουφοντίνας: Γνωρίζετε τον Γιώργο Αλιφραγκίδη και τον Νίκο Σταματιάδη;

Β. Βαρδινογιάννης: Εεε, δε θυμάμαι...

Δ. Κουφοντίνας: Δε μπορεί να μην το θυμάστε. Ήταν δυο από τους εργάτες, ο ένας μάλιστα ήταν πατέρας δυο ανήλικων παιδιών, που δολοφονήθηκαν στο κλαδικό σας, επειδή πιο πριν, για να γλιτώσατε λεφτά, δεν είχατε κάνει καθαρισμό. Δολοφονήσατε δυο εργάτες και άλλους έξι τους σακατέψατε...

Α. Λυκουρέζος: Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα... Του δίνει η πολιτεία το δικαίωμα να δημιουργεί εντυπώσεις μ' αυτές τις ψευδείς...

Δ. Κουφοντίνας: Δεν είναι γεγονός ότι

δολοφονήσανε δυο εργάτες, για να κερδίσουν πέντε ψωροδεκάρες;

(Ο πρόεδρος κάνει εσπευσμένα διάλειμμα και κλείνει τα μικρόφωνα).

Ιδιο σκηνικό και με την επανάληψη της διαδικασίας, που συνεχίζεται με ερωτήσεις από την Γ. Κούρτοβικ. Η συνήγορος ρωτάει για την ιστορία των Καλών Λιμένων, για τη δολοφονία του Γιάννη Κουτσάκη, για τις σχέσεις των Βαρδινογιάννηδων με την εταιρία ΣΕΚΑ και τον εφοδιασμό του βου στόλου. Ο πρόεδρος απαγορεύει το 90% των ερωτήσεων. Κάποιες φορές ο Βαρδινογιάννης αγνοεί την απαγόρευση και απαντά. Σταχυολογούμε μερικές απαντήσεις. Για την έκρηξη στο «ΚΡΗΤΗ ΣΙ»: «Επιπρότερο τέτοια ερώτηση; Είναι τελείως ανεξάρτητο, έχουν αθωωθεί τα πράγματα». Για τον ανεφοδιασμό του βου στόλου από τις επιχειρήσεις του στην Κρήτη: «Μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο αυτή η καταραμένη Αμερική έσωσε τον τόπο». Για τη δολοφονία του κοινοτάρχη Κουτσάκη: «Κακώς αναφέρεστε σ' αυτό το θέμα». (Κουφοντίνας: «Ο Γιάννης Κουτσάκης ήταν κοινοτάρχης που αντιστάθηκε στην αρπαγή της γης και στην εκτόπιση τόσων ανθρώπων. Βρέθηκε δολοφονημένος. Δολοφονήθηκε μπροστά στην οικογένειά του. Αυτό δείχνει πως ένας γκάνγκστερ αντιλαμβάνεται τους νόμους»).

Γ. Κούρτοβικ: Πώς εσείς, ένας απόστρατος του Ναυτικού το 1967, βρεθήκατε το 1970 με μια τόσο μεγάλη εταιρία, όπως η Μότορ Οйл και σε λίγα χρόνια με έναν κολοσσό; Με τι κεφάλαια φτιάχτηκε η Μότορ Οйл;

Β. Βαρδινογιάννης: Ετσι καταστρέφεται τον τόπο.

Δ. Κουφοντίνας: Με αμερικάνικα κεφάλαια φτιάχτηκε.

Γ. Κούρτοβικ: Στην ιδιοκτησία σας είναι το ΣΤΑΡ, η ΑVIN...

Β. Βαρδινογιάννης: Εφορία είσαι;

Γ. Κούρτοβικ: Δικαστήριο είμαι και παρακαλώ να μου μιλάτε στον πληθυντικό. Εδώ δεν είναι λιμάνι.

Β. Βαρδινογιάννης: Αν είστε εκπρόσωπος της 17N, να μας πείτε γιατί δολοφονήσαν τόσο κόσμο.

Δ. Κουφοντίνας: Θα μας πείτε γιατί δολοφονήσατε δυο εργάτες;

Β. Βαρδινογιάννης: Κύριε πρόεδρε, κούραστηκα από τις ερωτήσεις.

Δ. Κουφοντίνας: Ο πρωθυπουργός μίλησε για πέντε νταβατζήδες. Πολλοί σας τοποθέτησαν σ' αυτούς. Είστε ένας από τους πέντε νταβατζήδες;

Β. Βαρδινογιάννης: Όχι, είναι λάθος. Ωραία καλαμπουρία κάνουμε.

Δ. Κουφοντίνας: Ποιοι είναι οι πέντε νταβατζήδες;

Β. Βαρδινογιάννης: Πού να ξέρω ποι-οι είναι; Εγώ πάντως δεν είμαι ένας απ' αυτούς.

Ο πρόεδρος απαγορεύει συνεχώς τις ερωτήσεις, αρνείται την επιχειρηματολογία του Κουφοντίνα και των συνηγόρων υπεράσπισης, ότι διερευνούν τα πολιτικά κίνητρα της ενέργειας και όταν κάποια στιγμή η κουβέντα έρχεται στον ταξικό διαχωρισμό της κοινωνίας τον αρνείται, για να εισπράξει την απάντηση από τον Κουφοντίνα: «Η ύπαρξη τάξεων και η πάλη των τάξεων δεν είναι ανακάλυψη του Μαρξ. Το είχαν ανακαλύψει πριν ο Σμιθ, ο Ρικάρντο και άλλοι. Αν εσείς τώρα ανακαλύπτετε ότι δεν υπάρχουν τάξεις...».

Επίσης, ο Δ. Κουφοντίνας, αναφερόμενος στην απαγόρευση της πληθώρας των ερωτήσεων που αναφέρονταν στο έργο των μεγάλων ευεργετών της φαμίλιας Βαρδινογιάννη, έκανε την εξής δήλωση: «Η στάση του κ. προέδρου είναι χαρακτηριστική της στάσης της αστικής Δικαιοσύνης να κλείνει τα μάτια μπρο-

στά στις δολοφονίες που λέγονται εργατικά ατυχήματα. Προχθές, μια έκρηξη στα Σαλυνουργεία Κορίνθου, που δολοφονήσε έξι εργάτες, επειδή έλειπε ένα εξάρτημα αξίας 15 ευρώ, χαρακτηρίστηκε από τη Δικαιοσύνη πλημμελημα. Το ίδιο έγινε με το Σαμίνα. Το ίδιο έγινε με το πλοίο της οικογένειας Βαρδινογιάννη που ανέφερα προηγουμένα. Δολοφονούν εργαζόμενους και μένουν ατιμώρητοι».

Κατέθεσαν επίσης τρεις μπράβοι της συνοδείας του Βαρδινογιάννη, ενώ διαβάστηκαν τα έγγραφα της δικογραφίας και η προκήρυξη της 17N για την επίθεση με ρουκέτες κατά του Βαρδινογιάννη, που δεν πέτυχε το στόχο της.

53η συνεδρίαση Τετάρτη, 29.3.06

Η διαδικασία ξεκίνησε με τον Τσαϊνή, οδηγό του Βαρδινογιάννη. Αστυνομικός την εποχή της επίθεσης, συνταξιούχος σήμερα, αλλά πάντα –και τότε και τώρα– σωματοφύλακας του μεγαλοκαπιταλιστή. Για τη νομική πτυχή της υπόθεσης ο συγκεκριμένος μάρτυρας βοήθησε καταθέτοντας την αλήθεια. Οτι δεν έγινε καμιά ιδιαίτερη έκρηξη και δεν κινδύνησαν περαστικοί. Ενδιαφέρον είχε ο διάλογος του με τον Δ. Κουφοντίνα, από τον οποίο βγήκε ότι όλοι οι σωματοφύλακες του Βαρδινογιάννη, αστυνομικοί και ιδιώτες, είναι κοντά του πάρα πολλά χρόνια και έχουν ως αποστολή τους να μπουν μπροστά και να τον προστατεύσουν, ακόμα και να φάνε αυτοί τη σφαίρα αν το αφεντικό τους πυροβοληθεί. Ο Κουφοντίνας έκανε αυτές τις ερωτήσεις, για να στοιχειοθετήσει το σχόλιο που έκανε αμέσως μετά:

«Και σ' αυτή και στην πρώτη δίκη ο Βαρδινογιάννης έδειξε ότι αγνοεί τα ονόματα των ανθρώπων αυτών που 20-25 χρόνια είναι δίπλα του, φροντίζουν για την ασφάλειά του, είναι έτοιμοι να δώσουν τη ζωή τους γι' αυτόν, αυτοί είναι η δουλειά τους. Αγνοεί τα ονόματά τους, δε νοιάζεται, αδιαφορεί πλήρως. Μάλιστα, μας είπε ότι δεν ήξερε καν για τον ελαφρύ τραυματισμό του σωματοφύλακά του. Δείχνει δηλαδή τη συμπεριφορά του κεφαλαιοκράτη απέναντι στους πιο κοντινούς εργαζόμενους του. Δε μπορεί να μας λέει ότι ενδιαφέρεται για τους 2.000 εργαζόμενους. Αδιαφορεί και το 'χει δείξει με τέτοιο τρόπο για τους πιο κοντινούς, γι' αυτούς που είναι έτοιμοι να δώσουν τη ζωή τους γι' αυτόν. Σ' αυτό, παρ' όλο που μας έδειξε ότι έχει και μια συμπεριφορά νονού, δεν έχει τη συμπεριφορά των Ιταλών νονών, οι οποίοι νοιάζονται τουλάχιστον για τους ανθρώπους τους».

Στη συνέχεια, ο Δ. Κουφοντίνας ζήτησε και πάλι το λόγο, για να καταθέσει κάποια έγγραφα προς ανάγνωση και να κάνει μια δήλωση, που ήταν η εξής:

«Τρία έγγραφα θα σας καταθέσω και θα κάνω και ένα σχόλιο μετά. Το πρώτο είναι από τη σελίδα της εταιρίας στο δικτύο, ο ισολογισμός της Μότορ Οйл – Διυλιστήρια Κορίνθου, από τον οποίο φαίνεται ότι τα κέρδη –πέρυσι νομιζώ ήταν δεκάδες δισεκατομμύρια, σε δραχμές τα υπολογίζω. Το δεύτερο είναι ένα φύλλο της εφημερίδας «Ριζοσπάστης», που αναφέρεται στη δολοφονία των δύο εργατών στο «Κρήτη ΣΙ» και το τρίτο είναι από ένα έντυπο της Αριστεράς, το «Ποστ» μια έρευνα που βασίζεται σε επιτόπιο ρεπορτάζ των δημοσιογράφων του εντύπου, έχει πολλές μαρτυρίες, έχει πηγές βλέπω από την εφημερίδα «Αλλαγή», την τοπική εφημερίδα εκεί του Ηρακλείου, και αναφέρεται στη φρικτή δολοφονία του νεαρού σοσιαλιστή κοινοτάρχη Γιάννη Κουτσάκη, ο οποίος προστάθηκε να αποτρέψει το διώξιμο από

τους Βαρδινογιάννηδες των κατοίκων της περιοχής των Καλών Λιμένων.

Και απ' αυτά τα έγγραφα βγαίνει αυτό που είναι γνωστό και από την κοινή πείρα, όπως θα λέγατε εσείς. Ο όμιλος Βαρδινογιάννη είναι ένας από τους ισχυρότερους οικονομικούς ομίλους της κεφαλαιοκρατικής τάξης στην Ελλάδα, αυτής της τάξης που η οργάνωση ονόμασε Λιατ (λούμπεν μεγαλοαστική τάξη), η οποία εκτός από την κλασική εκμετάλλευση των εργατών, των εργαζομένων στις εταιρίες της, το μεγάλο μέρος του πλούτου της το έχει συγκεντρώσει με απάτες και παραβίαση του νόμου.

Πέρα από τη σημασία αυτού του χαρακτηρισμού όσον αφορά την οικονομική δραστηριότητα και συμπεριφορά του ομίλου Βαρδινογιάννη, είδαμε χθες εδώ και την προσωπική λούμπεν συμπεριφορά του κυρίου εκπροσώπου του ομίλου. Ως νονός, ως γκάνγκστερ, έδειξε την περιφρόνησή του στο δικαστήριό σας, στους συνηγόμενους υπεράσπισης, στους νόμους. Κι είναι λογικό. Οι νόμοι δεν τον αγγίζουν. Οι νόμοι δεν ισχύουν γι' αυτόν και τους ομοίους του. Αντίθετα είναι αυτός που μέσω των πολιτικών που ελέγχει διαμορφώνει τους νόμους. Παραβιάζει τους νόμους ως μεγαλοαπατεώνας αλλά ενίοτε και ως μικροαπατεώνας. Δολοφονεί μέσα στα γκαζάδικα, όπως το «Κρήτη Σι», και θρασυτάτα απαιτεί οικονομική αποζημίωση από τον αντιπρόσωπο του Συνδικάτου Μετάλλου, που τον καταγγέλλει. Δολοφονεί με γκανγκστερικό τρόπο, όπως θα το δείτε, τον Γιάννη Κουτσάκη, τον κοινοτάρχη, και δεν διστάζει να μεταθέσει τον τοπικό αστυνομό της περιοχής, που ζητά τη διερεύνηση της υπόθεσης. Δεν διστάζει όμως και στις μικροαπάτες, όπως να πλαστογραφήσει τον αριθμό των πραγματικών μέτρων που καταλαμβάνει το διυλιστήριο της Μότορ Οйл, για να πληρώσει λιγότερα δημητία τέλη στην Κοινότητα των Αγίων Θεοδώρων, στη θάλασσα της οποίας, μέρα μεσημέρι, περιφρονώντας τους νόμους, όπως είπα και πριν, το ίδιο γκαζάδικο, το «Κρήτη Σι», πριν από δυο-τρία χρόνια μολυνε τη θάλασσα, μέρα μεσημέρι, με τόνους πετρελαιοειδών.

Όπως βγαίνει και απ' αυτά τα έγγραφα, ο όμιλος Βαρδινογιάννη είναι ο όμιλος που έχει μεγιστοποιηθεί χάρη στα αμερικανικά κεφάλαια και την αμερικανική υποστήριξη – σ' αυτό που είπε, ότι έχει βοηθήσει η Αμερική την Ελλάδα – ο όμιλος αυτός, όπως και οι όμοιοί του, δεν έχει νόμους, δεν έχει θεό, δεν έχει πατρίδα. Μόνος του θεός, μόνη του πατρίδα είναι το κέρδος. Και για να το μεγιστοποιήσει δεν ορρωδεί προ ουδενός. Είναι ο κλασικός μεγαλοαπατεώνας, γκάνγκστερ, φονιάς εφοπλιστής. Συνεπώς, η επίθεση εναντίον του από τη 17Ν, μια επαναστατική αντικαπιταλιστική οργάνωση, που έχει χτυπήσει εκπροσώπους των ισχυρότερων επιχειρηματικών οικογενειών, που ελέγχουν την οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, όπως των Αγγελόπουλων, των Μποδοσάκηδων, των Βαρδινογιάννηδων, ήτανε δίκαιη».

Η τοποθέτηση αυτή και το περιεχόμενο των εγγράφων που αναγνώστηκαν, από το οποίο πήγαζε ορμητικά η αλήθεια των απόψεων του Δ. Κουφοντίνα, ενόχλησε την εισαγγελέα Κουτσοζαμάνη, η οποία ζήτησε να κάνει μια ερώτηση. Και τι ρώτησε; Αν η 17Ν, επειδή κάπου στην προκήρυξή της αναφέρεται ότι «η Δικαιοσύνη δεν είναι μόνο τυφλή αλλά και κουφή», αντιλαμβάνονταν το ρόλο της ως τιμωρού! Ρώτησε το ίδιο πράγμα που έχει ξαναρωτήσει, μη αντιλαμβανόμενη προφανώς τίποτα από την πολιτική αντιληψη της 17Ν. Ο Δ. Κουφοντίνας, αφού παρατήρησε ότι της το έχει ξαναπεί αυτό, της (ξανα) εξήγησε υπομονε-

τικά, ότι η 17Ν ήταν μια επαναστατική πολιτική οργάνωση, που είχε ως στόχο της το σοσιαλισμό κι ότι είναι λογικό, επειδή ακριβώς η Δικαιοσύνη έκανε αυτά που έκανε, ένα τμήμα του λαού να αντιλαμβάνεται τις ενέργειες της 17Ν ως πράξεις εκδίκησης. Ο σοσιαλισμός σκοτώνει; ήταν η επόμενη... μεγαλοφυής ερώτηση της εισαγγελέας, που νόμισε μες στη μακαριότητά της ότι... έπιασε λαβράκι. Χαμογελώντας, ο Δ. Κουφοντίνας έπιασε να της εξηγήει υπομονετικά, ότι η επανάσταση, η επαναστατική διαδικασία εμπεριέχει ως στοιχείο της τη βία. Πού να καταλάβει, όμως, η εισαγγελέας. Γινόταν καμιά επανάσταση; ήταν ο επόμενος εξυπνακισμός της, την ώρα που ο Κουφοντίνας εξηγούσε τα περί επαναστατικής βίας.

Η εισαγγελέας ρώτησε και τον Χρ. Ξηρό (γιατί άραγε;), αν συμφωνεί μ' αυτή την ενέργεια. Ο Χρ. Ξηρός απάντησε ότι δεν συμφωνεί με την τακτική της 17Ν αλλά δεν την καταδικάζει, όπως δεν καταδικάζει οποιαδήποτε άλλη μορφή δράσης της Αριστεράς. Εγώ –είπε– επέλεξα το δρόμο των μαζικών αγώνων, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι καταδικάζω την τακτική που επέλεξε η επαναστατική οργάνωση 17Ν, όπως δεν καταδικάζω την τακτική του ΣΥΝ ή του ΚΚΕ. Δυστυχώς, όλος ο διάλογος της εισαγγελέας με τους Δ. Κουφοντίνα και Χρ. Ξηρό δεν καταγράφηκε, λόγω εμπλοκής στο κασετόφωνό μας, γι' αυτό και τον αποδίδουμε περιγραφικά. Για πιστή απόδοση μπορείτε να ανατρέξετε στα ανεπίσημα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΠΟΥΡΤΑ

Μοναδική μάρτυρας η κόρη του Ρόναλντ Σπιούαρτ, του αμερικανού αρχιλοχία που εκτέλεσε η 17Ν. Την κουβάλησαν από τις ΗΠΑ (ταξιδάκι στο Ελλάδα, με έξοδα της πρεσβείας) για τη δημιουργία εντυπώσεων. Αυτή τη φορά ήταν καλύτερα δασκαλεμένη και έτσι δεν επανέλαβε αυτά που είχε πει στην πρώτη δίκη, ότι δράστες της υπόθεσης ήταν ο Σάββας και ο Χριστόδουλος Ξηρός, όπως της είχαν πει από την πρεσβεία. Είπε ότι το έμαθε από τις εφημερίδες. Και βέβαια, ο πρόεδρος φρόντισε να την προστατεύσει, απαγορεύοντας όλες τις ερωτήσεις που αφορούσαν στην εγκληματική δράση του αμερικανικού στρατού ανά τον κόσμο. Ετσι, το ενδιαφέρον της υπόθεσης περιορίστηκε στη δήλωση που έκανε, μετά την αποχώρηση της μάρτυρα, ο Δ. Κουφοντίνας και στο διάλογο που είχε με την εισαγγελέα και τον συνηγόρο πολιτικής αγωγής Η. Αναγνωστόπουλο.

Δ. Κουφοντίνας: Ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, ο Μπους ο Β' – πολλοί παρομοιάζουν τις ΗΠΑ με την αυτοκρατορία της Ρώμης, τις ονομάζουν Νέα Ρώμη, αναφερόμενοι βέβαια στη Ρώμη των τελευταίων χρόνων, όχι στη Ρώμη της δημοκρατίας – έχει κηρύξει τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Έχει κηρύξει έναν πόλεμο. Σ' έναν πόλεμο αντιπαρατίθενται άνθρωποι και οι άνθρωποι είναι πάντα συγκεκριμένοι. Έχουν οικογένεια, έχουν παιδιά και ο χαμός των συγκεκριμένων ανθρώπων γεμίζει πάντα με πόνο και οδύνη τους συγγενείς. Μπροστά σ' αυτόν τον πόνο – το 'χα πει και στην πρώτη δίκη – υποκλινόμαστε. Σεβόμαστε τον πόνο των ανθρώπων αυτών. Όμως, άλλο ο σεβασμός στον πόνο και άλλο η κατηλιεία. Να έρχονται εδώ άνθρωποι για κάποιο συγκεκριμένο σκοπό. Θα μπορούσα να φέρω εδώ δεκάδες χιλιάδες παιδιά του Ιράκ, της Γιουγκοσλαβίας, του Αφγανιστάν, που χάσαν τους γονείς τους. Θα μπορούσα να φέρω, αν μπορούσε κάποιος να τους βρει, τους εκατοντάδες νεκρούς του υπόγειου καταφυγίου που βομβαρδίσανε, όπου κολλήσανε στον τοίχο, εξαιλωθή-

κανε άνθρωποι, γυναικόπαιδα Ιρακινά. Άνθρωποι που χάσανε τους δικούς τους, που δε μπορούσαν ούτε να τους βρουν για να τους κλάψουν.

Δεν κάνω καμία προσπάθεια συμψηφισμού, ούτε μπορεί να γίνει τέτοιος συμψηφισμός. Γιατί από τη μια έχουμε έναν άδικο πόλεμο, έναν επιθετικό πόλεμο, ένα ληστρικό πόλεμο και απ' την άλλη έναν αμυντικό πόλεμο. Δε συγκρίνονται τα θύματα απ' τις δυο πλευρές, και για το λόγο επιπλέον ότι απ' τη μια μιλάμε για ελάχιστους νεκρούς και απ' την άλλη για εκατοντάδες χιλιάδες. Πρόκειται για ποιοτική διαφορά. Αυτός ο πόλεμος γίνεται, όπως είπα, με ανθρώπους, γίνεται με μισθοφόρους. Και πραγματικά, πολλοί απ' αυτούς είναι άνθρωποι που ανήκουν στα πιο φτωχά τμήματα της αμερικανικής κοινωνίας, μιας κοινωνίας που είναι πιο άδικη και πιο άνηση, όπου κάποιοι μισθοφόροι καταλήγουν εκεί επειδή δεν έχουν κάτι άλλο να κάνουν, τους σπρώχνει η ανεργία. 'Η οι Αμερικανοί πηγαίνουν στις χώρες της Λατινικής Αμερικής και στρατολογούν ανθρώπους φτωχούς, δίνοντάς τους ένα μεροκάματο, για να πάνε να δολοφονήσουν ανθρώπους. Τα παιδιά των πλουσίων δεν πάνε ποτέ στον πόλεμο. Βρίσκουν τρόπους και τ' αποφεύγουν. Τα παιδιά των φτωχών πάνε στον πόλεμο, σκοτώνουν άλλους φτωχούς. Αυτό είναι το σύστημα, αυτός είναι ο καπιταλισμός, ενάντια στον οποίο πολεμάμε. Ο καπιταλισμός έχει ανάγκη για να τραφεί από πόλεμο, από αίμα. Και από πετρέλαιο. Κι αυτό πάνε να ληστέψουν αυτοί οι στρατοί.

Τι θέλει ο στρατός ο αμερικανικός στην Ελλάδα; Υπερασπίζει τα συμφέροντά του; Να μείνει στη χώρα του και ας την υπερασπίσει από κάποια επίθεση που θα δεχτεί. Τι γυρεύει ο στρατός εδώ ο αμερικανικός και όλοι αυτοί που συντελούν στην εύρυθμη λειτουργία του; Τι γυρεύουν οι βάσεις, τι γυρεύει η Σούδα στην Ελλάδα, που μέσα από τη Σούδα εξαπολύουν επιθετικό πόλεμο στο Ιράκ καθιστώντας τη χώρα μας στόχο; Ο Σπιούαρτ ήταν ένας απ' αυτούς που συντελούσαν στην εύρυθμη λειτουργία του στρατιωτικού μηχανισμού, αυτού του μηχανισμού, αυτού του στρατού που ονομάζουμε εδώ και είναι και αποτελεί στρατό κατοχής. Γι' αυτό χτυπήθηκε.

Π. Τσελέντης: Δε γίνονται και λάθη σ' αυτό τον πόλεμο, ο προμηθευτής έφταιγε; (σ.σ. προσκύνα, γλίφε και ρουφιάνευε).

Εισαγγελέας: Είστε περήφανος γι' αυτό κ. Κουφοντίνα; Ενα φουκαρά μαύρο, που πήγε να χορτάσει την πείνα του στον αμερικανικό στρατό... Η οργάνωση είναι περήφανη γι' αυτό, ένα μαύρο φουκαρά πεινασμένο που πήγε στον αμερικανικό στρατό να χορτάσει την πείνα του;

Δ. Κουφοντίνας: Σας εξήγησα και πιο πριν. Μίλησα και εξήγησα. Σας έφερα πριν από λίγο καιρό φωτογραφίες μαύρων λοχιών να βασανίζουν κρατούμενους, να τους φέρονται σαν σκυλιά. Μαύροι λοχιές βομβαρδίζουν και σκοτώνουν αμάχους. Είναι περήφανοι αυτοί; Είναι περήφανος ο κύριος που τους εκπροσωπεί εδώ πέρα; Αντί να ντρέπεται! (Ο Αναγνωστόπουλος διαμαρτυρείται, χωρίς να ακούγεται). Βέβαια, εκπροσωπεί τα αμερικανικά και τα βρετανικά... (Ο Αναγνωστόπουλος μιλάει χωρίς να ακούγεται). Είναι πολλά τα λεφτά, κ. Αναγνωστόπουλε, είναι πολλά τα λεφτά...

Πρόεδρος: κ. Κουφοντίνα, ο κ. συνηγόρος δεν εκπροσωπεί αυτούς, εκπροσωπεί την πολιτική αγωγή.

Δ. Κουφοντίνας: Δεν είν' αυτό το ζήτημα. Είναι η υποκρισία. Τον πόλεμο, κ.

εισαγγελέα, δεν τον διαλέξαμε εμείς. Τη βία δεν τη διαλέξαμε εμείς. Η επαναστατική βία είναι δευτερογενής και δευτερεύουσα απέναντι στην πρωτογενή βία των ιμπεριαλιστών. Μας την επιβάλλανε. Από την εποχή του εμφυλίου οι Αμερικανοί επικυρίαρχοι εδώ πέρα καταδυναστεύουν τον τόπο. Είναι υπεύθυνοι για τη δικτατορία, είναι υπεύθυνοι για την κυπριακή τραγωδία, είναι υπεύθυνοι γιατί μετατρέπουν την Ελλάδα σε αμερικανικό προτεκτοράτο. Μας βάζουν στο Αφγανιστάν – ο ελληνικός στρατός στο Αφγανιστάν ξέρετε τι κάνει; Φυλάει τώρα το αεροδρόμιο. Πιο πριν έβαζαν το στρατό μας μπροστά από το στρατηγείο της CIA. Ελληνικός στρατός στο Αφγανιστάν φυλάει το στρατηγείο της CIA στην Καμπούλ. Οι αμερικανικές βάσεις είναι εδώ, είναι σύμβολα της αμερικανικής κυριαρχίας.

Εισαγγελέας: Όχι εκ του ασφαλούς, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, εκεί που επικαλείστε έπρεπε να πάτε να πολεμήσετε.

Δ. Κουφοντίνας: Να πάμε εμείς στο Αφγανιστάν; Οι επαναστάτες πολεμούνε στη χώρα τους. (Ο πρόεδρος προσπαθεί να τερματίσει τη συζήτηση) Όχι, δεν τελείωσα, κ. πρόεδρε. Εδώ πέρα υπάρχουν οι αμερικανικές βάσεις. Η Σούδα μας καθιστά στόχο. Η Ελλάδα μετατρέπεται σε προτεκτοράτο. Στέλνουμε στρατό στο Αφγανιστάν. Όταν αρχίσουν να έρχονται οι νεκροί Έλληνες στρατιώτες απ' το Αφγανιστάν, τι θα μας πείτε; Η Ελλάδα μετατρέπεται σε προτεκτοράτο των Αμερικανών, προωθεί τα σχέδιά τους στα Βαλκάνια, τη Βαλκανιοποίηση, την αποδιάρθρωση των Βαλκανίων. Κι εμείς εδώ λειτουργούμε ως γέφυρα. Γι' αυτό δε θα 'πρεπε να ντρέπεται κανείς;

Μετά απ' αυτό το ξέσπασμα του Κουφοντίνα, που έκλεισε σε ιδιαίτερα έντονο τόνο, ουδείς τόλμησε να συνεχίσει. Τι να πει άλλωστε; Μήπως υπήρχε έστω και ένας κόκκος αναλήθειας στα όσα είπτε;

54η συνεδρίαση Πέμπτη, 30.3.06

ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΠΟΥΛΟΥΚΜΠΑΣΙ

Η ώρα της κυρίας Ευγενούλας. Κατέφτασε στολισμένη και με την ίδια προθυμία να μιλήσει για το Σάββα που ήταν σαν τον... Αδωνι (αχ, τι κάνουν οι γεροντοέρωτες) και όλα τα υπόλοιπα. Έπεσε το γέλιο της αρκούδας. Μέχρι που το σοβάρωσε ο Δ. Κουφοντίνας, γιατί μπορεί να γελάμε με τις Ευγενούλες, αλλά κάποιοι μετράνε ισόβια απ' αυτές.

Δ. Κουφοντίνας: Εγώ θα ήθελα να πω δυο λέξεις. Βλέπετε, κ. πρόεδρε, για ποιο λόγο ζητάμε και επιμένουμε να έρχονται εδώ οι μάρτυρες και να μη διαβάζονται οι καταθέσεις τους; Για να δείτε κι εσείς ποιοι είναι οι μάρτυρες πάνω στους οποίους στηρίχτηκε η απόφαση. Δε θα κάνω ερωτήσεις στην κυρία, όπως καταλαβαίνετε, η κυρία και άτομα αυτού του είδους έχουν την προσωπική μου συμπάθεια. Δε θέλω να βλέπετε, όμως, κύριοι εφέτες, την κομική πλευρά αυτής της υπόθεσης, αλλά την τραγική, γιατί αφορά τη Δικαιοσύνη. Σε αυτή τη μάρτυρα απονεμήθηκαν εύσημα από τον Εισαγγελέα της πρώτης δίκης και σε αυτή τη μάρτυρα στηρίχτηκε η απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου.

Εχω κι εγώ ένα τέτοιο μάρτυρα, συμπλήρωσε ο Διονύσης Γεωργιάδης.

Ο ίδιος ο Μπουλούκμπασι δεν εμφανίστηκε αυτή τη φορά. Δεν καλοπέρασε την προηγούμενη και προτί-

μησε να την κάνει με ελαφρά πηδηματάκια. Διαβάστηκε, όμως, η κατάθεσή του, που έδωσε αφορμή στον Δ. Κουφοντίνα για το παρακάτω πολιτικό σχόλιο, που έκλεισε μ' έναν «καυτό» διάλογο με τον συνεργαζόμενο Τσελέντη, που προσπάθησε για μια φορά ακόμη να δώσει τις εξετάσεις του:

Δ. Κουφοντίνας: Θα ήθελα να κάνω ένα μικρό σχόλιο. Λυπούμαι που δεν ήρθε ο κύριος Μπουλούκμπασι να του θέσουμε τις ερωτήσεις μας εδώ. Προφανώς το απέφυγε - μετά τις διπλωματικές ευθύνες, υπάρχουν και οι διπλωματικές αποστολές. Θα ξεκινούσα από τη φράση που χρησιμοποιήθηκε στην κατάθεση, ότι "υπάρχουν κάποια προβλήματα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις". Με αυτά τα "κάποια προβλήματα" τι να εννοεί άραγε; Τη διαρκή επιθετικότητα της Τουρκίας, τις σφαγές των Ελλήνων στην Κωνσταντινούπολη και αλλού, τη γενοκτονία των Ποντίων, την εισβολή και κατοχή της Κύπρου, το έγκλημα της εθνικής εκκαθάρισης στην Κύπρο, τι να εννοεί;

Εδώ θα ήθελα να πω, έτσι επειδή είπα τη λέξη "Τουρκία", ότι όπως είναι η πραγματικότητα τώρα, υπάρχουν κράτη-έθνη, όπως το ελληνικό και το τουρκικό, μέσα στα οποία ζούμε και μέσα στα οποία υπάρχουν βαθιές ταξικές αντιθέσεις. Αλλά συμφέροντα των λαϊκών τάξεων και άλλα τα συμφέροντα των αρχουσών τάξεων των δύο χωρών.

Ιδιαίτερα στην Τουρκία, μπορούμε να μιλάμε για ένα σκληρό βαθύ κράτος, έναν ιδιότυπο στρατιωτικό φασισμό, όπου κυριαρχεί το πολιτικοστρατιωτικό σύμπλεγμα του οποίου επίλεκτα στελέχη ήταν ο Μπουλούκμπασι και ο Τσετίν Γκιορκιού. Μια τουρκική άρχουσα τάξη που χαρακτηρίζεται από επιθετικότητα, που είναι αιματοβαμμένη από την εθνοκάθαρση και τις γενοκτονίες των Αρμενίων, 350 χιλιάδων Ποντίων, των Κούρδων, τις σφαγές των Ελλήνων, να θυμηθούμε τη Μικρασιατική καταστροφή και αργότερα τους διωγμούς των Ελλήνων από την Ιμβρο, την Τένεδο, από την Ανατολική Θράκη, από την Κωνσταντινούπολη.

Θα ήθελα να τον ρωτήσω, γιατί ενώ η Συνθήκη των Σεβρών προέβλεπε τη δημιουργία Αρμενικού και Κοινοπολιτευτικού Κράτους, το πολιτικοστρατιωτικό σύμπλεγμα στο οποίο ανήκε προχώρησε σε εθνοκάθαρση, σε σφαγές των Αρμενίων, στη γενοκτονία των Αρμενίων και μια συνεχή γενοκτονία των Κούρδων. Θα ήθελα να τον ρωτήσω για τα εγκλήματα του πολιτικοστρατιωτικού συμπλέγματος της χώρας του ενάντια στον τουρκικό λαό, για τα λευκά κελιά, όπου τόσο καιρό τώρα γίνεται συνεχής απεργία πείνας εκατοντάδων πολιτικών κρατούμενων κι έχουν πεθάνει, ουσιαστικά έχουν δολοφονηθεί, έχουν αφαιρεθεί να πεθάνουν δεκάδες πολιτικοί κρατούμενοι. Για το μεγάλο έγκλημα της εθνικής εκκαθάρισης που έγινε στην Κύπρο, η οποία δεν είναι ένα μικρό πρόβλημα, είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής. Θα έπρεπε εδώ πέρα να προσθέσουμε βέβαια και τη διαρκή υποχωρητικότητα των ελληνικών κυβερνήσεων, ιδιαίτερα τελευταία στο κυπριακό ζήτημα, η αποδοχή τους του Σχεδίου Ανάν, παρά το ότι η συντριπτική πλειοψηφία του κυπριακού ελληνισμού το απέρριψε. Δεν ήρθε, όμως, εδώ πέρα και δε μπορούσαμε να τα κάνουμε όλα αυτά τα ερω-

■ Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας

Στο φόρτε του το παζάρι

Τη Δευτέρα θα ξανασυναντηθούν οι διαπραγματευτικές ομάδες της ΓΣΕΕ και των εργοδοτικών καπιταλιστικών οργανώσεων, για να συνεχίσουν το παζάρι για την υπογραφή της νέας ΕΓΣΣΕ (Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας). Τη διακοπή ζήτησε στη συνάντηση της Πέμπτης η πλευρά του ΣΕΒ, αφού προηγουμένως συνέβησαν τα εξής:

Η ΓΣΕΕ κατέβασε κι άλλο τη δική της πρόταση. Ενώ η προηγούμενη πρότασή της πρόβλεπε αυξήσεις στα βασικά 4% από 1.1.06 και 3,5% από 1.7.06 (μέση αύξηση σε ετήσια βάση 5,92%), η νέα βελτιωμένη πρόταση ήταν για μονοετή σύμβαση με εφάπαξ αύξηση 5,5% από 1.1.06.

Ο ΣΕΒ το έπειξε σκληρός, προτείνοντας αύξηση 5% από 1.9.06. Εκεί παρενέβη το συνδικάτο των εμπόρων (ΕΣΕΕ) και πρότεινε διετή σύμβαση έτσι που ο βασικός μισθός από 591 ευρώ που είναι σήμερα να φτάσει στα 650 ευρώ στις 31.12.07. Η τελική αύξηση (τέλος/αρχή) είναι 9,98%, αλλά η μέση αύξηση είναι άγνωστη, αφού δεν δόθηκαν λεπτομέρειες για το πώς θα κινήθουν τα βασικά από την 1.1.06 μέχρι τις 31.12.07. Η ΕΣΕΕ δήλωσε ότι θα φέρει αναλυτική πρόταση τη Δευτέρα, ο ΣΕΒ δήλωσε ότι συντάσσεται με τους εμπόρους και όλοι μα-

ζί συμφώνησαν να ξαναβρεθούν τη Δευτέρα.

Βγαίνοντας από την αίθουσα ο Πολυζωγόπουλος έκανε μια δήλωση στο νόημα. Επειδή -όπως είπε- «αμφισβητείται η ίδια η κοινωνική διαπραγμάτευση στη χώρα μας» και επειδή η ΓΣΕΕ «δεν θέλει σε καμία περίπτωση να πει οποιονδήποτε κακοπροαίρετος, ότι εμείς οδηγούμε τα πράγματα σε αδιέξοδο», γι' αυτό συμφώνησαν στη διακοπή της συζήτησης για το μεσημέρι της Δευτέρας!

Τι σημαίνει αυτή η δήλωση; Ότι η ΓΣΕΕ είναι έτοιμη να «τα κατεβάσει» κι άλλο, πλησιάζοντας ακόμα περισσότερο στις «βελτιωμένες» προτάσεις των καπιταλιστών. Αλήθεια, ποιός μπορεί να 'ναι εκείνος ο... κακοπροαίρετος που θα κατηγορούσε τη ΓΣΕΕ ότι «οδηγεί τα πράγματα σε αδιέξοδο»; Όχι πάντως εργαζόμενος. Το φευδοδιλήμμα που εμμέσως βάζει ο Πολυζωγόπουλος είναι διάφανο: «πρέπει οπωσδήποτε να τα βρούμε, γιατί αλλιώς δεν θα υπογράψουμε σύμβαση και θα μας αφαιρέσουν την ίδια τη δυνατότητα να υπογράψουμε σύμβαση».

Οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές έσπευσαν αμέσως να ακυρώσουν τη συνεδρίαση της διοίκησης της ΓΣΕΕ που είχε οριστεί για χτες Παρασκευή και

να τη βάλουν Τρίτη, μετά τη νέα συνάντηση. Δηλαδή, δε θέλουν να πάνε τη Δευτέρα ούτε με μια υποκριτική έστω απόφαση για μια νέα 24ωρη απεργία, για να τη χρησιμοποιήσουν ως μέσο διαπραγματευτικής πίεσης επί των εργοδοτών. Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο, το επίπεδο του παζαριού, είναι εντελώς ξεφτίλες και δε θέλουν να χαλάσουν το καλό κλίμα. Το μόνο που αναγκάστηκαν να κάνουν, επειδή το ΠΑΜΕ δήλωσε ότι θα κάνει συγκέντρωση έξω από τα γραφεία της ΕΣΕΕ, την ώρα που θα γίνεται η συνάντηση τη Δευτέρα, ήταν να καλέσουν «τα συνδικαλιστικά στελέχη σε συγκέντρωση τη Δευτέρα 3.3.06 έξω από τα γραφεία της ΕΣΕΕ (Μητροπόλεως 42) την ώρα που θα πραγματοποιείται η διαπραγμάτευση για την ΕΓΣΣΕ (ώρα 15:00)».

Επίσης, ενώ στη δήλωσή του ο Πολυζωγόπουλος ανέφερε ότι η ΓΣΕΕ δεν συμφωνεί με την υποβληθείσα πρόταση από την ΕΣΕΕ «που βεβαίως είναι και κοινή πρόταση της εργοδοτικής πλευράς και η οποία είναι μακριά από τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες και απαιτήσεις των εργαζομένων της χώρας μας», στην ανακοίνωση που εκδόθηκε λίγο αργότερα από τη ΓΣΕΕ αποσιωπάει αναλόγη αναφορά.

Νέες περιπέτειες στο σκάνδαλο των Οικοπάρκων

Με τον κανονισμό 2078/1992 είχε εγκριθεί το πρόγραμμα της μακροχρόνιας παύσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών, εικοσαετούς διάρκειας. Στην Ελλάδα άρχισε να εφαρμόζεται από το 1997, μετά την έκδοση των σχετικών υπουργικών αποφάσεων το φθινόπωρο του 1996 (επί υπουργίας Τζουμάκα). Το πρόγραμμα αυτό χρηματοδοτούνταν από τον κοινοτικό και εθνικό προϋπολογισμό και αποσκοπούσε, υποτίθεται, στην ενίσχυση της πανίδας και της χλωρίδας σε γεωργικές εκτάσεις που καλλιεργούνταν μέχρι εκείνη τη στιγμή και είχαν εξαντληθεί από την εντατική και χρόνια καλλιέργεια.

Τα διάφορα λαμόγια-ελευθεροεπαγγελματίες που περιτριγυρίζουν το υπουργείο Γεωργίας, σε στενή συνεργασία με υπηρεσιακούς παράγοντες έσπασαν έτσι τη δουλειά που να μπορούν να εντάξουν, νομότυπα στο πρόγραμμα και δασικές εκτάσεις με τη μορφή χορτολιβαδών, θαμνολιβαδών και δασολιβαδών. Τα λαμόγια είχαν τόσο αποθρασυνθεί που είχαν εντάξει και δάση. Μετά τον Τζουμάκα συνέχισαν τη διαχείριση του προγράμματος οι Γ. Ανωμερίτης και Β. Αργύρης. Επί των ημερών τους, αρχές Φλεβάρη του 2001, είχαν βγει τα πρώτα αποκλιπτικά δημοσιεύματα για τα οικοπάρκα των Ιωαννίνων. Και ο Γ. Δρυς, που διαδέχθηκε τον Ανωμερίτη, τον Οκτώβρη του 2001 συνέχισε την πολιτική συγκάλυψης του σκανδάλου, πολιτική που ακολουθούσαν οι δύο πρώτοι από το Φλεβάρη του 2001. Η πολιτική συγκάλυψης του σκανδάλου υπέστη καιρό πληγή με τον τραγικό θάνατο στις 26 Νοέμβρη του 2001 του Δ. Παπαϊωάννου, που ήταν προϊστάμενος της Διεύθυνσης Αγροτικής Ανάπτυξης της Νομαρχίας Ιωαννίνων και μέσα σε λίγους μήνες είχε ξεκαθαρίσει το σκάνδαλο. Από εκείνη τη στιγμή άρχισε η αντίστροφη μέτρηση για το σκάνδαλο. Στις αρχές Απριλίου του 2003, το Γραφείο Καταπολέμησης της Απάτης της ΕΕ είχε παραδώσει στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου ένα πόρισμα-καταπέλτη και τον παρήγγειλε να δώσει εντολή στις εισαγγελίες των 17 νομών που είχαν οικοπάρκα να διεξάγουν έρευνα.

Οι απόπειρες του πρώην υπουργού Γεωργίας Γ. Δρυ, το πρώτο εξάμηνο του 2003, να νομιμοποιηθεί η ένταξη των χορτολιβαδών, θαμνολιβαδών και δασολιβαδών

έπεσαν στο κενό με το πρακτικό της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Το καλοκαίρι του 2004 είχαν γίνει διάφορες παράνομες κινήσεις από τον πρώην υπουργό Γεωργίας Σ. Τσιπουρίδη (σ' αυτές συγκαταλέγεται και μια παράνομη απόφαση που έβγαλε τον Ιούλη του 2004, με την οποία επεδίωξε να πληρωθούν διάφορα λαμόγια). Η απόπειρα του Σ. Τσιπουρίδη απέτυχε και χάρη στις δικές μας αποκαλύψεις. Τη σκυτάλη πήραν οι Α. Κοντός και Ε. Μπασιάκος που έχουν αρωγό το νομικό σύμβουλο Κοντόλαιμο. Εφεραν τα πάνω κάτω και μέσα στο 2005, με παράνομες αποφάσεις που υπογράφονται από τον Α. Κοντό, ενέταξαν στο πρόγραμμα 50 χιλιάδες στρέμματα. Με τις παράνομες αυτές εντάξεις τα λαμόγια πήραν συνολικά κάμποσα εκατ. ευρώ και απαιτούν να συνεχιστεί το πρόγραμμα για άλλα δεκαπέντε χρόνια και να εισπράξουν μερικές δεκάδες εκατ. ευρώ ακόμη. Στις πιέσεις αυτές ανταποκρίθηκε η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας και υπηρεσιακοί παράγοντες που ετοιμάζουν τροπολογίες της 237 του 1996 προς όφελος των λαμόγιων.

Η παρανομία ανάμεσα σ' άλλα συνίσταται στο ότι νομιμοποιούν την ένταξη των χορτολιβαδών, θαμνολιβαδών και δασολιβαδών στο πρόγραμμα της μακροχρόνιας παύσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών σ' αυτή την ιστορία πρωτοστατεί ο Κ. Λουράντος, που είναι εισηγητής του αρμόδιου τμήματος της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Φυσικού Περιβάλλοντος και έχει την κάλυψη της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας. Του κυρίου αυτού θα του υπενθυμίσουμε τι υπέγραψε στις 15 Νοέμβρη του 2002 σ' ένα σχέδιο ΚΥΑ, που τροποποιούσε την 237/1996:

«Δικαιούχοι που είχαν ενταχθεί μέχρι 31-12-99 στο πρόγραμμα, ως κάτοχοι βοσκοτόπων υπό τη μορφή χορτολιβαδών, θαμνολιβαδών και δασολιβαδών του καταργούμενου σημείου 5 πέμπτη παύλα της 237/34874/8765/9-9-96, ή εκτάσεων της προηγούμενης παραγράφου 2 του άρθρου 3 της παρούσης ΚΥΑ (δασών και δασικών εκτάσεων του άρθρου 3, παρ. 1.2 και 3 και χορτολιβαδικών εκτάσεων του άρθρου 3 παρ. 6β του Ν. 998/79), αποβάλλονται του προγράμματος ως κάτοχοι μη επιλέξιμων εκτάσεων και επιστρέφουν τις οικονομικές ενισχύσεις που έλαβαν, ως αχρεωστήτως καταβληθείσες, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 1 του Καν. 746/96».

Θα του πούμε ακόμη, ότι δεν έχει κανένα νομικό έρεισμα γι' αυτό που κάνει και καλά θα κάνει να απεμπλακεί απ' αυτή τη βρόμικη ιστορία.

τήματα και άλλα που θα του κάναμε ακόμα. Αυτά προς το παρόν.

Π. Τσελέντης: Κύριε Πρόεδρε, στο σημείο αυτό, επειδή ο κύριος Κουφοντίνης στην παρέμβασή του χρησιμοποίησε τον πληθυντικό, είτε ότι "δεν είναι εδώ για να μας απαντήσει" και συνεχίσει πάλι να χρησιμοποιεί τον πληθυντικό, θέλω να του ζητήσω να μας διευκρινίσει, όταν λέει τον πληθυντικό, τι εννοεί. Εδώ πέρα είμαστε άτομα, δεν είναι η Οργάνωση.

Δ. Κουφοντίνης: Σαφώς αυτή η αναφορά δεν αφορά τον ψεύτη και υποκριτή Τσελέντη, ο οποίος δεν έχει καμία σχέση με την Οργάνωση.

Ν. Παπαναστασίου: Συγνώμη, δεν αφορά ούτε εμένα, με συγχωρείτε.

Δ. Κουφοντίνης: Μα αναφέρομαι σε μένα, πραγματικά. Εγώ έχω δηλώσει ότι εδώ πέρα αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη και είμαι ως μέλος της Οργάνωσης. Όταν μιλώ, μιλώ ως μέλος της Οργάνωσης που αναλαμβάνει την ευθύνη. Αυτό αφορά εμένα, πραγματικά.

Χ. Ξηρός: Εγώ από τη στιγμή που έχω φάει δέκα ισόβια χωρίς κανένα στοιχείο, δε φοβάμαι μη μου χαλάσει τη διαγωγή.

Ακολούθησε η μάρτυρας Αργυροπούλου-Παππά, γιατρός το επάγγελ-

μα, που έτυχε να βρίσκεται στον τόπο της ενέργειας κατά Ανδρουλιδάκη. Μια ακόμη αξιοπρεπέστατη παρουσία, η οποία περιέγραψε αυτά που είδε, χωρίς να αναγνωρίσει κανένα και χωρίς να αναφερθεί καν σε εκτιμήσεις για το ύψος των δραστών, επειδή -όπως είπε- ήταν καθισμένη στο αυτοκίνητό της. Ήταν κατηγορηματική, πάντως, και η μάρτυρας της έχει αξία, διότι είναι γιατρός χειρουργός, ότι ο Ανδρουλιδάκης δεν είχε κατακλυσμαία αιμορραγία.

Ο συνήγορος του Τζωρτζιάτου σχολίασε την κατάθεση της μάρτυρας, προσπαθώντας να αποδείξει -σε συνδυασμό και με τις καταθέσεις των άλλων αυτοπτών μαρτύρων- ότι στην ενέργεια ήταν και ο Έλιος και κρατούσε πιστόλι.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΣΕΤΙΝ ΓΚΙΟΡΓΚΙΟΥ

Ο μάρτυρας Μπεντίνας, κηπουρός στο επάγγελμα, πρόσφερε άλλη μια δόση ιλαρότητας. Δε θυμόταν τίποτα και διέψευδε ακόμα και τις περιγραφές των παλιών καταθέσεων του. Κι ενώ ο άνθρωπος εξέφραζε με κάθε τρόπο την αδυναμία του, από την έδρα επέμεναν να του κάνουν ερωτήσεις, γεγονός που ανάγκασε τον Δ. Κουφοντίνη να ζητήσει να μην τον ταλαιπωρούν.

Στη συνέχεια, η πολιτική αγωγή προ-

χώρησε σε μια ακόμη επιδείξη κατηλείας, διαβάζοντας τη γνωστή επιστολή της μάνας του Γκιόργκιου, που είχε διαβαστεί και στην πρώτη δίκη. Ο Δ. Κουφοντίνης ξαναζήτησε το λόγο και είτε τα παρακάτω:

Δ. Κουφοντίνης: Λυπάμαι που είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω. Λυπάμαι, γιατί πραγματικά η κατηλεία του δικαίου πόνου μιας μάνας με αναγκάζει να απαντήσω. Δεν θα μιλήσω με γενικότητες για τις μονάδες που αγαπάνε τα παιδιά τους, όλες οι μονάδες αγαπάνε τα παιδιά τους, πράγματι. Θα μπορούσα να φέρω εδώ δυο χιλιάδες γράμματα από μονάδες της Κύπρου που έχασαν τα παιδιά τους, που δολοφονήθηκαν τα παιδιά τους και δεν τα βρήκαν καν. Αγνοούνται.

Θα σας διαβάσω λίγους παλιούς στίχους ενός Κύπριου ποιητή, του Πιερίδη (σ.σ. όπως μας είπε ο Δ. Κουφοντίνης, είναι ποίημα του 1964, που αναφέρεται στους Αγγλους κατακτητές):

Γιατί φέρατε σιδερα πολλά και καθώς σας κοιτούσαμε να περνάτε εσείς κοιτάξατε τα χέρια μας - και ήταν άδεια.

Γιατί την περουζένια μας τη θάλασσα ξάφνου τη δάγκασαν κατάσαρκα οι

προπέλες σας και εμείς δεν είχαμε παρά βαρκάκι με κουτιά

να τη χαιδεύουμε και να της λέμε τους καημούς μας.

Γιατί από το 'να στ' άλλο χωριουδάκι μας

πηγαίνοφέρνουν τους στρατηγούς σας τα ελικόπτερα,

καθώς ακρίδες που φυτεύουν τ' αυγό τους

και εμείς τον ουρανό μας τον είχαμε για λίγο νεράκι και για ήλιο πολύ

στην καρδιά του ψωμιού μας να πηζούν.

Γιατί τα θωρακισμένα σας σέρνονται ολούθε

όπως σέρνονται, με το κεντρί τους ολόρθο, οι σκορπιοί

κι εμείς τις τράτες μας τις είχαμε, για να διαβαίνει η ζωή μας μονάχα.

Γιατί στήσατε παντού τσιμεντένια πολυβολεία

και εμείς στεγνώναμε στον ήλιο τα πλιθάρια μας

και τα σπία μας χιτίζαμε από χώμα καθαίο.

...

Και μάθε πως «όχι τα κλαριά να μας κόψεις, όχι τα σπία που μας έκαψες,

μόνο πέτρα πάνω στην πέτρα να μη μείνει, δεν προσκυνούμε.

Τι τα δέντρα μας αν θα κόψεις και τα κάψεις,

η γη μένει δική μας και τα ματακάνει. Μόνο ένας Έλληνας να μείνει».

- Μόνο ένας σ' αυτή την Ελλάδα την ολόκληρη-

«πάντα θα πολεμούμε. Και μην ελπίζεις

πως τη γη μας θα την κάμεις δική σου. Βγάλτο απ' το νου σου».

...

Μην ολπίζετε πως ετούτος ο χάρος που εδώ ξαπολύσατε

θα χάσει τα χνάρια σας και δε θα σας βρει.

Μόνο αν φύγετε από εδώ δε θα σας βρει.

Αυτός ο χάρος δεν είναι σαν το δικό σας

Είν' ένας χάρος που θα 'θελε να μην είναι χάρος.

Αυτός ο χάρος δεν περνά τις θάλασσες, δεν πατά ξένα χώματα

μόνο τη γη τη δικιά μας διαφεντεύει. Μόνο αν φύγετε, αν περάσετε τη θάλασσα

δε θα σας γυρέψει, δε θα σας βρει. Να φύγετε, να περάσετε τη θάλασσα.

Μήνυμα αντίστασης

Όποια κατάληξη κι αν έχει ο νόμος για το «Συμβόλαιο Πρώτης Πρόσληψης» (CPE) στη Γαλλία, ένα πράγμα είναι πέραν κάθε αμφισβήτησης. Η γαλλική νεολαία, δέκα χρόνια μετά τις μεγάλες κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό (που κόσπασαν την πολιτική καριέρα του τότε πρωθυπουργού Αλέν Ζιπέ), δίνει μαθήματα αντίστασης σε όλη την Ευρώπη. Παρά τις όποιες αντιφάσεις αυτού του κινήματος, που κάθε άλλο παρά ενιαίο μπορεί να θεωρηθεί (καθώς μέσα σ' αυτό κινούνται από τους μαθητές και τους φοιτητές, που δίνουν τον τόνο, μέχρι ένα μικρό μέρος της νεολαίας των προαστίων, αλλά και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της CGT, που παίζει το ρόλο του χωροφύλακα), το γεγονός είναι ότι εξαπλώνεται επικίνδυνα κερδίζοντας τη συμπάθεια ενός μεγάλου μέρους του γαλλικού λαού.

Η αποτυχία της συνάντησης του πρωθυπουργού Ντε Βιλπέν με πέντε συνδικαλιστικές οργανώσεις την περασμένη Παρασκευή, η άρνηση να συναντηθούν με τον πρωθυπουργό οι φοιτητές και οι μαθητές το Σάββατο και η τεράστια κινητοποίηση 3 εκατομμυρίων Γάλλων φοιτητών, μαθητών και εργαζομένων την Τρίτη σε 135 πόλεις της Γαλλίας (που έγιναν ταυτόχρονα απεργίες και στάσεις εργασίας στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα), μαζί με την επέκταση των κινητοποιήσεων στα Πανεπιστήμια και τα σχολεία (το ένα τέταρτο των σχολείων όλης της χώρας δε λειτουργεί) δείχνουν ότι το κίνημα ενάντια στο CPE δυναμώνει επικίνδυνα για την κυβέρνηση. Παρά την άρνηση του πρωθυπουργού να αποσυρεί το νόμο, ο πονηρός Σαρκοζί (ο γνωστός φασίστας υπουργός Εσωτερικών, που έδωσε ρεσιτάλ ρατσιστικού μένους τον περασμένο Νοέμβριο) έδειξε τα πρώτα σημάδια συνδιαλλαγής της κυβέρνησης, προτείνοντας την αναστολή του νόμου και την έναρξη διαλόγου, την ίδια στιγμή που έδωσε ειδοισμό στον «επαγγελματισμό» της αστυνομίας.

Απ' τη μεριά της η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και οι «κομμουνιστές» κάνουν τα πάντα για να μην ξεφύγει το κίνημα απ' τα στενά πλαίσια της απόσυρσης του νόμου και επεκταθεί σε πιο επικίνδυνα μονοπάτια. Κάνουν τα πάντα για να παραμείνουν χωρισμένα τα κινήματα της νεολαίας των προαστίων από τους φοιτητές και τους μαθητές. Κάντε τον κόπο να διαβάσετε την ανακοίνωση που εξέδωσαν αμέσως μετά την επιτυχία της κινητοποίησης της περασμένης Τρίτης οι συνδικαλιστικές ενώσεις φοιτητών, μαθητών και εργαζομένων και θα καταλάβετε τι εννοούμε. Αντί να βαθύνουν την αντίσταση και να οξύνουν την αντιπαράθεση, τώρα που βράζει το καζάνι, κάνουν εκκλήσεις στο Σιράκ και τους βουλευτές να παρέμβουν με μόνο στόχο το διάλογο για το μέλλον των νέων (των «καθαροίμων») φυσικά, γιατί στα προάστια ζουν οι... αλήτες), για να «αποφευχθεί η διολίσθηση της χώρας σε βαθιά κρίση!»

Πώς λοιπόν να μην υπάρξουν και νεολαίοι απ' τα προάστια που προβαίνουν σε πράξεις βανδαλισμού, ακόμα και κατά διαδηλωτών, όταν η υποτιθέμενη «κοινωνική πρωτοπορία» όχι μόνο τους γυρίζει την πλάτη αλλά συμπεριφέρεται σαν μπάτσος απέναντί τους; Σ' αυτή τη φάση αποδεικνύεται, λοιπόν, ο σημαντικός ρόλος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ο ρόλος του κοινωνικού αμορπισέρ με στόχο να εκτονωθεί το κίνημα με τους μικρότερους δυνατούς κλυδωνισμούς για το

σύστημα.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ), δε γνωρίζουμε ποια θα είναι η απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου στο οποίο έχει προσφύγει η αντιπολίτευση ζητώντας να κηρυχθεί αντισυνταγματικός ο νέος νόμος. Αν γίνει κάτι τέτοιο, η κυβέρνηση θα επιχειρήσει να βρει άλλους τρόπους για να περάσει τα αντιδραστικά σχέδια «ελαστικοποίησης» της εργασίας. Γιατί αυτά τα σχέδια δεν σταματούν στο CPE (άλλωστε παρόμοιες μορφές ελαστικής εργασίας υπάρχουν στη χώρα, όπως η CNE, δηλαδή το «Συμβόλαιο Νέας Πρόσληψης», που ψηφίστηκε το καλοκαίρι του 2005), ούτε αποτελούν καπρίτσιο του Ντε Βιλπέν που ρισκάρει την πολιτική του καριέρα, αλλά στρατηγική επιλογή του συστήματος σε όλη την Ευρώπη. Όπως και να έχει το πράγμα, όμως, η απόσυρση του CPE θα αποτελέσει μια ανάσα για το κίνημα, που ακόμα κι αν είναι πρόσκαιρη, θα δώσει ένα σημαντικό μήνυμα σε όλους τους εργαζόμενους της Ευρώπης, αποδεικνύοντας στην πράξη ότι οι νόμοι καταργούνται στους δρόμους της αντίστασης κι όχι στις οθόνες των τηλεοράσεων.

Ανακοίνωση των συνδικαλιστικών οργανώσεων

Η επιτυχία των στάσεων εργασίας, των απεργιών και η δύναμη των κινητοποιήσεων της 28ης Μάρτη, ο ενωτικός και ανεξαρτήτως ηλικίας χαρακτήρας τους, όπως και η διάρκεια του κινήματος και η επέκτασή του στα Λύκεια και τα Πανεπιστήμια, αποκαλύπτουν μια κινητοποίηση ιστορική, για τη διεκδίκηση της απόσυρσης του CPE

και το ξεκίνημα διαπραγματεύσεων. Είναι επείγον οι ανώτατες αρχές του κράτους να αντιληφθούν τη σοβαρότητα της κατάστασης και να απαντήσουν χωρίς ενδοιασμούς σ' αυτή την απαίτηση. Για να αποφευχθεί το κατακλισημα της χώρας σε μία βαθιά κρίση, η κυβέρνηση θα πρέπει να αποφασίσει.

Οι πανσυνδικαλιστικές ενώσεις ζητούν απ' τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να κάνει χρήση των συνταγματικών του προνομίων για να αποσυρθεί το CPE. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις επαναλαμβάνουν την απαίτηση για απόσυρση του CPE και ξεκίνημα άμεσων διαπραγματεύσεων πάνω στην εργασία, την αβεβαιότητα, τους τρόπους εισόδου στην εργασία, την ανάπτυξη και το μέλλον των νέων. Καλούν τους εργαζόμενους, τους μαθητές, τους φοιτητές από σήμερα και για όλη τη βδομάδα να επιμείνουν στην ενωτική δυναμική, να πολλαπλασιάσουν τις πρωτοβουλίες τους για να εκφράσουν την απαίτησή τους να αποσυρθεί (το CPE). Καλούν ειδικά όλους τους βουλευτές να παρέμβουν.

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις είναι αποφασισμένες να αναπτύξουν τη δράση τους. Θέτουν την κυβέρνηση προ των ευθυνών της για όλες τις προσπάθειες χρήσης βίας, ειδικά εναντίον των φοιτητών και των μαθητών Λυκείων. Ηδη, έχουν αποφασίσει μία νέα ημέρα πανεργατικής δράσης με στάσεις εργασίας, απεργίες και διαδηλώσεις την 4η Απρίλη».

Παρίσι 29 Μάρτη 2006

Ανακοίνωση των συνδικαλιστικών οργανώσεων των φοιτητών, των μαθητών Λυκείων και των εργαζομένων: UNEF, CE, UNL, FIDL, CFTC, CFE CGC, CFTC, CGT, FO, FSU, Αλληλέγγυων, UNSA

Ελαστική απασχόληση στη Γαλλία

Παρακάτω αναδημοσιεύουμε ένα απόσπασμα από το διαδικτυακό blog: <http://www.libcom.org/blog/> (libcom.org/blog - unrest in france) σχετικά με το νέο νόμο και την ελαστική απασχόληση στη Γαλλία, καθώς και επισημάνσεις μιας Γαλλίδας οικονομολόγου, που αποδεικνύουν ότι η ελαστική απασχόληση κατά τα αμερικάνικα πρότυπα επεκτείνεται στη Γαλλία με στόχο πρώτα απ' όλα τους νέους εργαζόμενους.

«Ο νόμος είναι γνωστός ως CPE "Contact Premiere Embauche", δηλαδή «Συμβόλαιο Πρώτης Πρόσληψης». Παρά τις διαμαρτυρίες, η κυβέρνηση πέρασε το νομοσχέδιο την επόμενη μέρα και τώρα είναι νόμος. Ο νόμος πέρασε με ένα τρόπο που παρακάμφθηκε η συζήτηση και η αντιπαράθεση που είναι ο παραδοσιακός τρόπος της νομοθετικής διαδικασίας στη Γαλλία.

Ο νόμος εφαρμόζεται σε όσους είναι κάτω των 26 ετών οι οποίοι προσλαμβάνονται για πρώτη φορά. Δίνει το δικαίωμα στον εργοδότη να σταματήσει την πρόσληψη μέσα σε δύο χρόνια χωρίς να δώσει κανένα λόγο. Σύμφωνα με τον γαλλικό νόμο, ο εργοδότης έχει μόνο ένα μήνα καιρό για να σταματήσει την εργασία ενός νέου εργαζόμενου άνω των 26 ετών χωρίς αιτιολόγηση. Μετά απ' αυτό το διάστημα, η γαλλική εργατική νομοθεσία παρέχει προστασία στον εργαζόμενο έτσι ώστε η εργασία του να μη διακοπεί χωρίς υπαρκτό λόγο.

Το ποσοστό ανεργίας στη Γαλλία εκτιμάται στο 10% του γαλλικού πληθυσμού. Αυτό συμπεριλαμβάνει και ένα 20% νέων ανθρώπων που δεν έχουν δουλειές. Υπήρξαν διάφορες προτάσεις για το πως θα μειωθεί η ανεργία. Μια τέτοια πρόταση είναι να γίνει δυνατή η γρηγορότερη συνταξιοδότηση των ήδη εργαζομένων ούτως ώστε να ανοίξουν οι δουλειές γι' αυτούς που είναι σήμερα άνεργοι. Ωστόσο, ο νέος νόμος έχει μια τελείως διαφορετική αντιμετώπιση απέναντι στο υψηλό ποσοστό ανεργίας των νέων. Βασίζεται στην πρωτοβουλία που εισήχθη από τον γάλλο πρωθυπουργό, Ντομινίκ Ντε Βιλπέν. Προβλέπει για όσους είναι κάτω των 26 ετών και δουλεύουν σε εταιρίες με περισσότερους από 20 υπαλλήλους να μπορούν να απολυθούν στα πρώτα δύο χρόνια χωρίς οποιοδήποτε λόγο. Οι φοιτητές και άλλοι που αντιτίθενται στο νόμο υποστηρίζουν ότι κατ' αυτό τον τρόπο τους μεταχειρίζονται με διάκριση. Όχι μόνο θα είναι δύσκολο να βρεις δουλειά, αλλά σύμφωνα με το νέο νόμο ο εργοδότης θα βρει κίνητρο να απολύει πριν από τα δύο χρόνια και να προσλαμβάνει έναν άλλο εργαζόμενο κάτω των 26. Γι' αυτούς που ζητούν δουλειές και είναι άνω των 26 ο νέος νόμος δίνει κίνητρο στους εργοδότες να προτιμήσουν νεότερους εργάτες που μπορούν να απολυθούν και να ξανα-

προσληφθούν με ένα νέο τρόπο προσωρινής εργασίας.

Τον περασμένο Αύγουστο, ένας παρόμοιος νόμος τέθηκε σε εφαρμογή με κατεπείγουσα διαδικασία που εφαρμόστηκε σε εργοδότες με λιγότερους από 20 εργαζόμενους. Σύμφωνα μ' αυτό το νόμο, γνωστό και ως CNE ("Contract Nouvelle Embauche"), μια μικρή επιχείρηση μπορεί να προσλάβει και να απολύσει ανθρώπους που εργάστηκαν γι' αυτή μέσα στα δύο χρόνια, χωρίς να δώσει λόγο για την απόλυση. Οι ανταγωνιστικές πιέσεις που οδηγούν τους εργοδότες στο να θέλουν τέτοια ελαστικότητα να προσλαμβάνουν και να απολύουν κατά βούληση αποτελούν επίσης μία πίεση στον εργοδότη να απολύσει ένα νέο εργάτη πριν από τα δύο χρόνια και να προσλάβει έναν άλλο στη θέση του, που δεν θα καλύπτεται απ' τους εργατικούς νόμους. Ο νέος νόμος, CPE, είναι βασισμένος στον CNE αλλά εφαρμόζεται σε μεγαλύτερες επιχειρήσεις. Περισσότερες λεπτομέρειες για την ελαστική απασχόληση στη Γαλλία μας δίνει η Φλοράνς Λεφρέσον, οικονομολόγος με ειδικότητα σε θέματα εργατικής νομοθεσίας στη Γαλλία στη συνέντευξη που έδωσε στο «Ινστιτούτο Οικονομικών και Κοινωνικών Ερευνών» (27/3/06). Σύμφωνα με την Λεφρέσον, σήμερα υπάρχουν 15 διαφορετικά είδη συμβολαίων πρόσληψης νέων ανθρώπων στη Γαλλία. Οι εργοδότες διαλέγουν αυτό που τους ταιριάζει σύμφωνα με τις ανάγκες της εταιρίας τους. Ένα απ' αυτά τα συμβόλαια είναι το CDD (Contrat à Durée Déterminée), δηλαδή «Συμβόλαιο Καθορισμένης Διάρκειας», που εφαρμόζεται στο 75% των νεοπροσλαμβανόμενων, δηλαδή στο 13% όλων των εργαζομένων.

Υπάρχει μεγάλη ποικιλία τέτοιων συμβολαίων που αφορούν στην εποχική εργασία και δεν θα επεκταθούμε περισσότερο. Θα αναφερθούμε ωστόσο στο CNE που αποτελεί την εφαρμογή του νέου νόμου του Βιλπέν για τις μικρές επιχειρήσεις, που όπως αναφέραμε παραπάνω ισχύει απ' τον περασμένο Αύγουστο. Αναφέρει η Λεφρέσον: «Η αύξηση στη χρήση των συμβολαίων CNE (350.000 προσλήψεις) αποδεικνύει την ύπαρξη πολλών τερματισμένων συμβολαίων που έχουν προκαλέσει αύξηση του φόρτου του "Conseil des prud'hommes" (εργατικού δικαστηρίου). Ο τερματισμός των συμβολαίων πριν απ' τους 24 μήνες προκαλεί προβλήματα, εφόσον η κοινή εργατική νομοθεσία για τις απολύσεις δεν ισχύει σ' αυτή την περίπτωση ολοκληρωμένα. Δεν υπάρχει απαίτηση απ' τον εργοδότη να αποδείξει ότι η απόλυση είναι δικαιολογημένη με "σοβαρή και πραγματική αιτία", αλλά είναι ο εργαζόμενος που θα πρέπει να απευθυνθεί στο νόμο και να αποδείξει ότι η απόλυση ήταν άδικη».

Καταλήγοντας, η Λεφρέσον υποστηρίζει ότι καμία απ' τις μορφές ελαστικής απασχόλησης δε μείωσε την ανεργία, εφόσον μόνο η αύξηση του ΑΕΠ δημιουργεί δουλειές. Ετσι, ακόμα κι απ' τα λεγόμενα αστών οικονομολόγων ξεσκίζεται η «επιχειρηματολογία» του Ντε Βιλπέν, ότι ο νέος νόμος στοχεύει στη μείωση της ανεργίας. Τι μένει λοιπόν; Η μετατροπή του εργάτη σε πρώτη ύλη για καταναλωση κατά τη βούληση του καπιταλιστή. Αυτό είναι η ελαστική εργασία που εισάγεται στη Γαλλία με αυξημένους ρυθμούς, κατά τα αμερικάνικα πρότυπα, όπου το 35% των εργαζομένων βρίσκουν δουλειά με διάφορες τέτοιες μορφές απασχόλησης.

■ 7 μήνες φυλακή στον Α. Σιδερή

Διότι δεν συνεμορφώθη...

Μπορεί ακόμα και ο μπάτσος (απόστρατος σήμερα αστυνομικός διευθυντής Παναγιωτάκος) να παραδέχτηκε ότι δεν διαπράχτηκε το αδίκημα της αντίστασης κατά της αρχής, αλλά της απειθείας. Μπορεί οι αυτόπτες μάρτυρες να κατέθεσαν με κάθε λεπτομέρεια τα πραγματικά περιστατικά και την απρόκλητη και τρομοκρατική αστυνομική επίθεση ενάντια σε όσους συγκεντρώθηκαν έξω από το Εφετείο της Αθήνας, στις 27.10.02, μέρα που αποφασίστηκε η προφυλάκιση του Γ. Σερίφη. Αυτά, όμως, δεν στάθηκαν αρκετά για τους δικαστές του Ε' Τριμελούς Πλημμελοδικείου, που καταδίκασαν το σύντροφο Λευτέρη Σιδερή σε φυλάκιση 7 μηνών (με τριετή αναστολή) για αντίσταση κατά της αρχής (τον αθώωσαν από το ελαφρύτερο αδίκημα της πρόκλησης όλως ελαφρών σωματικών βλαβών).

Για ποιο λόγο; Γιατί δεν τους προκίνησε. Δεν ήταν επιθετική η σύνθεση του συγκεκριμένου δικαστηρίου, ούτε πιεστική στη διαδικασία. Ηθελε, όμως, το γλείψιμό της. Ηθελε τα γνωστά ομοιομορφιστικά «δεν είχα πρόθεση», «υπήρχε ένταση και ζητώ συγγνώμη» και τα ανάλογα. Ο Λευτέρης δεν τους τα έδωσε. Στάθηκε πολιτικά, μίλησε πολύ λίγο για τις κατηγορίες που αντιμετώπιζε και πάρα πολύ για την τρομοστερία εκείνης της περιόδου και την κρατική τρομοκρατία και λίγο-πολύ έδειξε ότι δεν τον φοβίζει μια καταδίκη. Εκείνο που τον φοβίζει, όπως και κάθε αγωνιστή, είναι να μην κάνει πίσω από τις αρχές του για να πετύχει μια αθώωση.

«Διότι δεν συνεμορφώθη», λοιπόν, εισέπραξε την καταδίκη και την ποινή. Η επόμενη νομική μάχη θα δοθεί στο Εφετείο (η ποινή είναι εφέσιμη).

■ ΚΕΡΑΝΗΣ

Προσπαθούν να «βραχυκυκλώσουν» τους εργάτες

Είναι δυνατόν ένας καπιταλιστής να βλέπει μια επιχείρηση που δε λειτουργεί, να του «γαλιζέει», να ανοίγει το χρηματοκιβώτιό του, να βγάζει ένα χοντρό πακέτο ευρώπουλα και να τα δίνει για να επαναλειτουργήσει; Αυτό είναι πέρα από κάθε λογική, θα μας απαντήσετε. Και όμως, τους εργάτες της καπινοβιομηχανίας ΚΕΡΑΝΗΣ προσπαθούν να τους πείσουν, ότι βρέθηκε ένας επενδυτής (ο Συρίγος, που είχε παλιότερα τη ΒΟΚΤΑΣ), που θα επαναλειτουργήσει την επιχείρηση (την έχουν κάποιες εταιρίες holding) και μάλιστα θα δώσει στους εργάτες τρία μηνιαία από τα συσσωρευμένα χρωστούμενα προκαταβολή και κάθε μήνα θα τους πληρώνει τον τρέχοντα μισθό και μισό μηνιαίο από τα χρωστούμενα! Υπογράφηκε, μάλιστα, και σχετικό πρακτικό στο γραφείο του Γιακουμάτου, ανάμεσα στο σωματείο εργαζομένων και το νομικό σύμβουλο του «νέου επενδυτή», παρουσία του τρισευτυχισμένου Πολυζωγόπουλου. Σε 10 μέρες ο «νέος επενδυτής» θα παρουσιάσει το επιχειρηματικό σχέδιο.

Μα καλά, είναι δυνατόν να επαναλειτουργήσει κάποιος μια επιχείρηση που δεν του ανήκει; Η ΚΕΡΑΝΗΣ ανήκει σε συγκεκριμένους ιδιοκτήτες που έχουν το πακέτο των μετοχών της, είναι καταχρεωμένη και για να αποφύγει τον πλειστηριασμό από τους πιστωτές η διοίκησή της προσέφυγε στο Εφετείο, ζητώντας την υπαγωγή της στο άρθρο 46 του ν. 1892/90 (διαδικασία εκκαθάρισης, μέσω της οποίας μπλοκάρονται οι κινήσεις των πιστωτών).

Το ερώτημα αυτό θέσαμε στην ομήγυρη των συνδικαλιστών αμέσως μετά τη συνάντησή στο γραφείο του Γιακουμάτου. «Βρες εσύ άλλη λύση», απάντησε εμφανώς ενοχλημένος ο Πολυζωγόπουλος. Η παλιά γνώριμη τακτική. Έχουμε παρατήσει τόσο καιρό τους εργάτες, τους φέρνουμε σε απόγνωση και μετά, με το μαχαίρι στο λαιμό, τους σερβίρουμε μια γιολαντζί λύση, για να τους οδηγήσουμε στην παγίδα.

Ποια είναι η παγίδα; Η υπαγωγή στο άρθρο 46Α του ίδιου νόμου, την οποία θα διερευνήσει ο Γιακουμάτος, όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή του. Τι σημαίνει αυτό; Ότι όλοι οι εργάτες **απολύονται χωρίς αποζημίωση** και θα περιμένουν από την εκκαθάριση να πάρουν τις αποζημιώσεις και τα δεδουλευμένα. Τότε, δε θα έχουν κανένα λόγο να παραμένουν στο εργοστάσιο. Κι αν ποτέ ξαναλειτουργήσει η επιχείρηση, ποιος ξέρει πόσοι απ' αυτούς θα πιάσουν δουλειά.

Ποιο θα έπρεπε να είναι το μελημά τους; Η διασφάλιση των θέσεων εργασίας και των συλλογικών συμβάσεών τους. Πάνω σ' αυτά να στριμώξουν τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

**Πέμπτη, 6 Απρίλη, 7μμ
Πολυτεχνείο (κτ. Γκίνη)**

Εκδήλωση αλληλεγγύης στον Κ. Αβραμίδα

**ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ**

■ 54 χρόνια μετά

Το παράδειγμα του Μπελογιάννη πάντα επίκαιρο

«Είμαι μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ και ακριβώς για την ιδιότητά μου αυτή δικάζομαι, γιατί το κόμμα μου παλεύει και χαράζει το δρόμο της Ειρήνης, της Ανεξαρτησίας και της Ελευθερίας. Στο πρόσωπό μου δικάζεται η πολιτική του ΚΚΕ.

Μια παράταξη, μια πολιτική ομάδα επιδιώκει να αναγκάσει την άλλη πολιτική ομάδα να απαρνηθεί τις ιδέες της, να παραδοθεί μπροστά στον κίνδυνο, να αποκηρύξει τις πεποιθήσεις της... Εάν έκανα δήλωση αποκήρυξης θα αθωνόμουν κατά πάσα πιθανότητα μετά μεγάλων τιμών... Αλλά η ζωή μου συνδέεται με την ιστορία του ΚΚΕ και τη

δράση του... Δεκάδες φορές μπήκε μπροστά μου το δίλημμα: να ζω προδίδοντας τις πεποιθήσεις μου, την ιδεολογία μου, είτε να πεθάνω, παραμένοντας πιστός σ' αυτές. Πάντοτε προτίμησα το δεύτερο δρόμο και σήμερα τον ξαναδιαλέγω».

54 χρόνια μετά, τα λόγια αυτά του Νίκου Μπελογιάννη στο έκτακτο στρατοδικείο που δικάζε αυτόν και τους συντρόφους του αποκτούν μια ξεχωριστή επικαιρότητα. Γιατί έχουμε και σήμερα πολιτικές δίκες, δίκες πολιτικών αντιπάλων, έχουμε και σήμερα αγωνιστές που σηκώνουν περήφανα το βάρος της πολιτικής ευθύνης

της στράτευσής τους, αρνούμενοι να κάνουν βήμα πίσω. Μπορεί να μην αντιμετωπίζουν το απόσπασμα, όπως ο Μπελογιάννης, αντιμετώπιζον όμως τα ισόβια σε απομόνωση. Κι αυτό δεν είναι καθόλου λίγο, σε καιρούς «αντιηρωικούς», που το εργατικό και λαϊκό κίνημα στενάζει κάτω από το βάρος μιας μεγάλης ήττας.

Κάποιοι έχουν θεωρήσει αυτές τις συγκρίσεις ιεροσυλία. Όταν, όμως, μιλάμε για επαναστατικό ηρωισμό, οφείλουμε να διακρίνουμε τις αναλογίες και να ανακαλύπτουμε το κοινό νήμα που συνδέει εποχές και προσωπικότητες.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Επιχειρώντας μια σύνδεση με τα προηγούμενα (όπως αρμόζει σε ταινίες και επιστολές που αναφέρονται σ' αυτές), ας ξεκινήσω μ' ένα απόσπασμα από την δήλωση της Ann Hansen στο δικαστήριο, πριν από την ανακοίνωση των ποινών. Πρόκειται για μια χιλιοπαιγμένη – όπως λέγαμε – ταινία όπου μόνο τα πρόσωπα και τα ονόματα αλλάζουν, που τη φορά αυτή εκτυλίχθηκε στον Καναδά, με ηρωίδα την Αμεση Δράση (ομωνυμία με την εκ Γαλλίας εξασέλφη) – προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Καταστολής 1983:

«Τα δικαστήρια, καμιά σχέση δεν έχουν με την δικαιοσύνη και η φυλακή είναι το μέρος όπου τιμωρούνται τα θύματα αυτής της κοινωνίας. Το σύστημα δικαιοσύνης είναι στην πραγματικότητα ένα σύστημα αδικίας, τοποθετημένο μέσα στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Το κοινοβούλιο είναι το μέρος όπου κάποιιοι φτιάχνουν νόμους υπέρ των μεγάλων επιχειρήσεων, των πλούσιων και του status quo. Οι αστυνομικοί προσλαμβάνονται για να επιβάλλουν τους νόμους, τα δικαστήρια δημιουργήθηκαν για να διώκουν αυτούς που παραβιάζουν τον νόμο κι οι φυλακές χτίστηκαν για να τιμωρούν τους ενόχους. Όλα τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και της γης είναι νόμιμα. Προστατεύονται και καθαγιάζονται από το κοινοβούλιο, τα δικαστήρια, τον νόμο και την αστυνομία».

Εμείς, ως μέλη του Σ.Κ.Α.Σ.Μ.Ο.Σ. (Σύλλογος Κινηματογραφόφιλων – Ανένταχτη Σιωπηλή Μειοψηφία Οργανισμένων Σακάτηδων), είδαμε και αυτή την ταινία σε ειδικό avant premiere αφιέρωμα. Ωστόσο, επειδή όπως θα θυμάστε, δουλεύουμε σε βάθος 30ετίας, δεν εξαντλήσαμε ακόμα (στα 23 χρόνια από τότε) τη συζήτησή της. Η οποία πρέπει να είναι ενδελεχής και βαθιά, ώστε να απαλύνεται και το γεγονός ότι μας παίρνουν και τα σώβρακα, μιας και δεν είναι συνετό να αντιδράσουμε άμεσα (κατά πολλούς, δεν τίθεται καν θέμα αντίδρασης έτσι όπως κάποιοι την εννοούν. Αλλωστε οι πρόγονοί μας έλεγαν σοφά «χέρι που δεν μπορείς να το δαγκώσεις, φίλα τον» λίγο πριν επεκτείνουμε το μέτρο και στις κατορημένες ποδιές). Κι επειδή, όπως πάλι θα θυμάστε από το προηγούμενο γράμμα μου, συνδυάζουμε τις ταινίες με την ομφαλοσκοπήση, ας σκύψουμε και πάλι (στο σενάριο αυτή τη φορά):

«Στην αρχή όταν με συνέλαβαν, τρομοκρατήθηκα και περικυκλώθηκα από δικαστήρια και φυλακές. Αυτός ο φόβος παρείχε τη βάση για την πεποίθηση ότι αν έπαιζα το νομικό παιχνίδι, θα εξασφάλιζα μια μικρότερη ποινή. Ο φόβος συσκοτίσε την οπτική μου και με παραπλάνησε, ότι θα μπορούσα να διαφύγω απ' το νομικό σύστημα. Αλλά οι τελευταίοι οχτώ μήνες της δίκης, όξυναν την αντίληψή μου κι ενδυνάμωσαν τις πολιτικές πεποιθήσεις μου, ώστε να δω ότι το νομικό παιχνίδι χειραγωγείται και οι πολιτικοί κρατούμενοι παίζονται με σηματοδομένη τράπουλα... Σκιαγραφήκαμε ως επικίνδυνοι, ψυχωτικοί, απολίτικοι εγκληματίες».

Εδώ κάναμε τους απαραίτητους συσχετισμούς με ταινίες της σύγχρονης παραγωγής, τόσο επί του σεναρίου όσο κι επί των χαρακτήρων (δεν θ' αναφερθώ στα αποτελέσματα για να μην μακρηγορήσω). Θα σταθώ όμως στο βιβλίο αυτό («Οπλισμένες επιθυμίες» της Ann Hansen – εκδόσεις «Δαίμων του τυπογραφείου»), μόνο και μόνο για να εξάρω την αμεσότητα, την απλότητα και τα απλά μαθήματα που δίνει. Σε κάποιους ίσως αυτά να φαίνονται μικρά, όμως σ' εμάς (θα έπρεπε να) φαίνονται τόσο καθημερινά κι ανθρωπίνια έτσι όπως παρατίθενται σαν μυθιστόρημα, τόσο σπουδαία για έναν αγώνα που συχνά μας βρήκε απόντες. Είναι κάτι που θα δούμε μετά τις απαραίτητες ζυμώσεις της επόμενης τριακονταετίας. Γιατί εμείς είμαστε πρωτοπόροι και ζυμώνουμε. Όχι σαν εκείνους που δεν θέλουν να ζυμώσουν κι όλο κοσκινίζουν, μετατρέποντας τα κόκκινα όνειρα σε κόσκινα όνειρα. Τέτοιοι είμαστε. Για να δικαιώνεται εσαεί και το ρηθέν μιας μεγάλης πρωταγωνίστριας της γερμανικής σκηνης: «Για να συνεχίσει το κεφάλαιο να δολοφονεί ανενόχλητο, να συνεχίσουν οι άνθρωποι να πιστεύουν πως τίποτε δεν μπορεί να γίνει ενάντια σ' όλα αυτά»...

Αργόσχολος Ανδρέου – Λάκκος

Μαύρα τα μαντάτα

✓ Μαύρα τα μαντάτα για τον αριθμό των ελληνικών ομάδων στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Η απρόσμενα καλή πορεία της ρωσικής Ζενίτ, σε συνδυασμό με τις επιτυχίες των ομάδων από τη Ρουμανία (Ραπίντ και Στεάουα), έχουν σαν αποτέλεσμα η όγδοη προνομιά να θέσει στην κατάταξη της ΟΥΕΦΑ να κινδυνεύει να χαθεί από φέτος, με συνέπεια από τη σεζόν 2006-07 η χώρα μας να εκπροσωπείται με τέσσερις αντί για έξι ομάδες στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Σε αντίθεση με την καθολική σχεδόν άποψη που επικρατεί, ότι η απώλεια της 8ης θέσης είναι μια αρνητική εξέλιξη, η στήλη θεωρεί ότι το γεγονός αυτό είναι η μοναδική ελπίδα μεσοπρόθεσμα για να ανατραπεί η συνεχής απαξίωση του ποδοσφαίρου μας.

Όπως είναι γνωστό, όταν μιλάμε για επαγγελματικό ποδόσφαιρο, το πρώτο πράγμα που πρέπει να εξετάζουμε, όταν επιχειρούμε να οριοθετήσουμε τη δυναμική του, είναι το οικονομικό μέγεθός του, τα φράγκα δηλαδή που επενδύονται σ' αυτό, και σε δεύτερο πλάνο η λογική που επικρατεί σ' αυτό. Συγκρίνοντας αυτά τα δυο στοιχεία με τα αντίστοιχα στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, θα μπορούσαμε να βγάλουμε ένα ασφαλές συμπέρασμα για τη δυναμική του. Από τη σύγκριση προκύπτει ότι τόσο τα φράγκα που τζογάρονται στην ελληνική ποδοσφαιρική αγορά όσο και η λογική της αρπαχτής που επικρατεί στο πρωτάθλημά μας δεν αφήνουν περιθώριο για αισιόδοξες σκέψεις. Γενιέται συνεπώς το ερώτημα: από πού πηγαίνει η άποψη της στήλης ότι η απώλεια της 8ης θέσης μπορεί να βγάλει θετικό αποτέλεσμα; Καθήστε αναπνευστικά και απολαύστε ανάλυση από τον Κω Πάπια.

Η εκπροσώπηση της χώρας μας με τέσσερις ομάδες στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και η προοπτική της περαιτέρω μείωσής τους θα έχει σαν πρώτο αποτέλεσμα την πλήρη απαξίωση του ελληνικού πρωταθλήματος και επί της ουσίας τη διάλυσή του. Το μοναδικό στοιχείο που έχει απομείνει στο πρωτάθλημα είναι το ενδιαφέρον για την εξέλιξή του, αφού η λέξη ποιότητα είναι άγνωστη σ' αυτό. Για παράδειγμα, φέτος αν και ο τίτλος του πρωταθλητή έχει κριθεί εδώ και αρκετό καιρό, το ενδιαφέρον για τη δεύτερη θέση, για την έξοδο στην Ευρώπη, και για την αποφυγή του υποβιβασμού μας επιτρέπει να ασχολούμαστε με το ποδόσφαιρο. Αν η χώρα μας εκπροσωπούσαν με τέσσερις ομάδες, από τις αρχές Φλεβάρη θα ασχολούμαστε με το χόκεϊ επί χόρτου, αφού 7-8 ομάδες θα ήταν αδιάφορες. Με αυτά τα δε-

δομένα, από την αρχή σχεδόν του πρωταθλήματος θα υπάρχουν αδιάφορες ομάδες που θα παίζουν απλά και μόνο για το «Πάμε Στοίχημα».

Αυτό θα έχει σαν τελικό αποτέλεσμα την περαιτέρω απαξίωση του πρωταθλήματος και την παντελή αδιαφορία των φιλάθλων γ' αυτό. Αμεση συνέπεια θα είναι οι καπιταλιστές που επενδύουν στο ποδόσφαιρο να μην έχουν εξασφαλισμένα κέρδη. Συνεπώς, είτε θα αποφασίσουν να βάλουν κανόνες και όρους στο παιχνίδι, προκειμένου να διασφαλίσουν τα φράγκα και τα κέρδη τους, είτε θα αποχωρήσουν από το ποδόσφαιρο και θα το αφήσουν στη μοίρα του. Επειδή, όμως, το ποδόσφαιρο ως το δημοφιλέστερο των αθλημάτων μπορεί να προσφέρει κέρδη, περισσότερα πιθανή είναι η πρώτη περίπτωση. Ήδη, οι διεργασίες για τη δημιουργία της Λίγκας αλλά και προτάσεις που πέφτουν στο τραπέζι για μείωση του αριθμού των ομάδων στο πρωτάθλημα από 16 σε 12 είναι προς την κατεύθυνση αυτή. Επιπλέον, σε επίπεδο ευρωπαϊκής εκπροσώπησης η μείωση των ομάδων μας σε αυτές θα έχει «ευεργετικά» αποτελέσματα, αφού αφενός οι ομάδες μας θα είναι οι ποιοτικά καλύτερες και θα μπορούν να πάρουν επιτυχή αποτελέσματα και αφετέρου οι βαθμοί που θα συγκεντρώνουν θα διαιρούνται με το 4 και θα βγαίνει ένας καλύτερος συνολικός συντελεστής. Τα δυο αυτά στοιχεία, αν συνδυαστούν σωστά, θα δώσουν τη δυνατότητα τα επόμενα χρόνια να βελτιωθεί κατά κάποιο τρόπο το ελληνικό πρωτάθλημα και να μπορούμε να ασχοληθούμε μ' αυτό.

✓ Την περασμένη βδομάδα, μια αθλητική εφημερίδα ανέφερε στο ρεπορτάζ για την ΑΕΚ ότι οι ξένοι παίκτες της ομάδας έθεσαν επί τάπητος το οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν και κάποιος απ' αυτούς απείλησε ακόμη και με αποχώρηση από την ομάδα αν δεν πληρωνόταν άμεσα. Οι συγκεκριμένοι παίκτες απαίτησαν από τους αρχηγούς της ομάδας να μεταφέρουν το πρόβλημά τους στη διοίκηση και παράλληλα συναντήθηκαν με το Σάββατο, προκειμένου να πιέσει και αυτός από την πλευρά του για να λυθεί. Η δημοσιοποίηση του θέματος προκάλεσε την έντονη αντίδραση του προέδρου της ΠΑΕ ΑΕΚ κ. Θεμιστοκλή Νικολαΐδη, ο οποίος παραδέχτηκε επί της ουσίας ότι οι παίκτες και οι υπάλληλοι της ΠΑΕ είναι απλήρωτοι, αλλά κατήγγειλε την εφημερίδα ότι προσπαθεί να δη-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

μιουργήσει προβλήματα στην ομάδα ενόψει του κρίσιμου αγώνα με τον Ακράτητο (όταν μια εντός έδρας αναμέτρηση με τον ουραγό του βαθμολογικού πίνακα χαρακτηρίζεται κρίσιμη, τα συμπεράσματα δικά σας). Επιπλέον, μετά τη λήξη του αγώνα, ο Λυμπερόπουλος, που είναι και αρχηγός, διάβασε μια ανακοίνωση - καταγγελία των παιχτών της ΑΕΚ, με την οποία έγινε προσπάθεια να διαψευστούν οι ισχυρισμοί της εφημερίδας, όμως το αποτέλεσμα δεν ήταν το αναμενόμενο, αφού τόσο το ύφος της ανακοίνωσης όσο και το περιεχόμενό της επιβεβαίωσαν ουσιαστικά το ρεπορτάζ.

Το γεγονός ότι ο πρόεδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ αναγκάστηκε να ανέβει το περασμένο Σάββατο στους Θρακομακεδόνες και να δεσμευτεί στους παίκτες ότι μέχρι τις 10 Απριλίου θα έχουν τακτοποιηθεί οικονομικά επιβεβαιώνει καταρχάς ότι είναι απλήρωτοι και κατά δεύτερο λόγο ότι δεν υπήρχε κάποια συνεννόηση μαζί τους, γιατί διαφορετικά δε θα χρειαζόταν μια νέα συνάντηση. Ο λόγος που ασχολούμαστε με το θέμα δεν είναι για να δείξουμε το οικονομικό πρόβλημα της ΑΕΚ, το οποίο είναι γνωστό. Αυτό που προκύπτει από τη δημοσιοποίηση του θέματος είναι ότι οι πολύ καλές σχέσεις του Νικολαΐδη με τον Τύπο και το αφαντάρισμά του από τους έγκριτους συναδέλφους μου δείχνει να αποτελεί παρελθόν. Αυτό σημαίνει ή ότι ο πρόεδρος της ΑΕΚ τα έστρεψε με κάποιους αθλητικούς παράφρονες ή ότι το οικοδόμημα που προσπαθεί να φτιάξει οδηγείται σε ναυάγιο και στις περιπτώσεις αυτές οι πρώτοι που εγκαταλείπουν το πλοίο είναι οι ποντικοί. Ως γνωστόν, οι συνάδελφοι ανήκουν στην οικογένεια των «ανιδιοτελών εργατών» του ελληνικού ποδοσφαίρου και συνεπώς λειτουργούν πάντα με γνώμονα το καλό του αθλήματος και όχι με γνώμονα το συμφέρον της κάθε ΠΑΕ. Έτσι, λοιπόν, όσο η ΑΕΚ και ο πρόεδρος της έδειχναν δυνατοί οι συνάδελφοι στήριζαν την προσπάθειά τους, ενώ τώρα που τα δεδομένα στον οικονομικό τομέα στριμώχνονται άγρια και ενδεχομένως να υπάρξουν και επιπτώσεις στον αγωνιστικό τομέα, οι συνάδελφοι καταγγέλλουν και καυτηριάζουν τα κακώς κείμενα των ΠΑΕ.

Η στήλη, ως γνωστόν, έχει στηρίξει αμέριστα την προσπάθεια του κ. Θεμιστοκλή Νικολαΐδη να ξανακάνει την ΑΕΚ με-

γάλη και αδέσμευτη, χωρίς οικονομικές εξαρτήσεις από το κράτος και τα επιχειρηματικά συμφέροντα, συνεπώς και τώρα, στην αθή επιθεση που δέχεται ο πρόεδρος, είναι δεδομένη η αλληλεγγύη μας. Αλλωστε, όπως ήδη έχει ανακοινωθεί, η ΠΑΕ ΑΕΚ σύντομα θα καλύψει τις όποιες οικονομικές υποχρεώσεις της, αφού θα εγκριθεί το ομολογιακό δάνειο που εδώ και καιρό περιμένει, συνεπώς κανένας δε θα μπορεί να κατηγορήσει τον πρόεδρο για μπαταχτοσύνη. Βέβαια, για να κάνουμε και καλόπιστη κριτική, αφού τα φράγκα που χρωστάει είναι λίγα και τα λεφτά των παιχτών εγγυημένα, θα μπορούσαν ο Νικολαΐδης και οι άλλοι μεγαλομέτοχοι της ΠΑΕ να «δανειστούν» προσωρινά την ομάδα, ώστε να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, και στη συνέχεια, μόλις εγκριθεί το δάνειο, να πάρουν πίσω τα δανεικά. Είμαι όμως σίγουρος, ότι ο πρόεδρος, ο οποίος είναι υπέρ των χρημάτων, δεν σκέφτηκε τη λύση που προτείνουμε και αυτό το εκμεταλλεύτηκαν ορισμένοι για να κάνουν κακό στην ομάδα.

Εκτός όμως από τους δημοσιογράφους, και τα «κοράκια» έχουν αρχίσει να βλέπουν διαφορετικά τη σχέση τους με την ΑΕΚ. Τις τελευταίες αγωνιστικές η αντιμετώπιση του Παναθηναϊκού είναι πολύ καλύτερη σε σχέση με την ΑΕΚ και τα «κοράκια» δείχνουν ότι στη μάχη για τη δεύτερη θέση θα κρατήσουν «ισες αποστάσεις». Αν αυτό συνδυαστεί με την αλλαγή στάσης των δημοσιογράφων απέναντι στον Νικολαΐδη, καταλαβαίνουμε ότι τα μηνύματα δεν είναι ενθαρρυντικά για την ΑΕΚ. Οι διαιτητές και οι δημοσιογράφοι έχουν ένα και μόνο γνώμονα, από τον οποίο καθορίζεται και ο τρόπος με τον οποίο σφυρίζουν πάντα τον δυνατό, από τον οποίο ευελπιστούν ότι κάτι θα κερδίσουν. Από τη στιγμή λοιπόν που το ένστικτό τους λέει ότι το μέλλον του Νικολαΐδη στην ΑΕΚ είναι αβέβαιο, αφού θα κριθεί από το αν θα πάρει αρχικά η ομάδα του τη 2η θέση στο πρωτάθλημα και στη συνέχεια αν θα καταφέρει να μπει στους ομίλους του Champions League, ώστε να εξασφαλιστεί ένα σεβαστό οικονομικό ποσό, φροντίζουν να κρατούν και την πόρτα του Παναθηναϊκού ανοιχτή.

Κος Πάπιας

■ ΤΖΕΪΜΣ ΜΑΚ ΤΙΓΚ

V for Vendetta

«Επαναστατείστε στα Village Cinemas». Σπάνια μια ταινία που την συνοδεύει και που παραπέμπει σε ψευτο-υπερήρωες τύπου Ζορό και επαναστατικές ονειροφαντασίες εν μέσω ποπ κορν. Έτσι, πολλοί απ' αυτούς που «ψάχνονται» θα δυσκολευτούν να υποψιαστούν ότι πίσω από το μύθο ενός κόμικ κρύβεται η καλύτερη πολιτική ταινία της χρονιάς, ενώ πάλι ένα άλλο κοινό (κι αυτό είναι καλό), συνηθισμένο σε εύπεπτα θεάματα, θα βρεθεί στην ανάγκη να θέσει στον εαυτό του δύσκολα ερωτήματα.

Το πρώτο μεγάλο ερώτημα που τίθεται είναι: Μπορεί η λεγόμενη τρομοκρατία ν' αλλάξει τον κόσμο; Ακολουθούν άλλα, όχι ισάξια αλλά επίσης σημαντικά ερωτήματα: μπορεί η φασιστικοποίηση της δημόσιας ζωής να προσφέρει ασφάλεια στους λαούς; Ποιος είναι ο ρόλος των μίντια, της εκκλησίας, του στρατού, του φόβου; Συνωμοτική ή παλλαϊκή τρομοκρατία; Γιατί υπάρχει τρομοκρατία; Και το κυριότερο: είναι απαραίτητη η τρομοκρατία;

Τόσο ουσιαστικά ερωτήματα και τόσες θαρραλέες απαντήσεις δε μπορούσαμε να διανοηθούμε ότι θα βλέπαμε σε χολιγουντιανή ταινία.

Δε θα ισχυριστούμε ότι οι αδελφοί Γουατσόφσκι βλέπουν όλες τις πλευρές (π.χ. την ταξική διάσταση) μιας ούτως ή άλλως σύνθετης πραγματικότητας. Ούτε είναι αυτός ο ρόλος τους. Όμως, θέτουν κρίσιμα ζητήματα και αναθέτουν στον εαυτό τους το ρόλο που θα 'πρεπε να αναθέτουν όλοι οι καλλιτέχνες: λέγοντας ψέματα ν' ανακαλύπτουν την αλήθεια! Με πρόσχημα λοιπόν τον Γκάι Φόουκς, που το 1605 συνωμότησε ανεπιτυχώς για ν' ανατινάξει το βρετανικό κοινοβούλιο και ενέπνευσε ένα αντιθρασερικό κόμικ το 1981, οι αδελφοί Γουατσόφσκι βάζουν στο στόχαστρο τον Μπους και τον Μπλερ, αποδομώντας ταυτόχρονα τη φασίζουσα έννοια του υπερήρωα. Πίσω από τη μάσκα του δικού τους ήρωα, κρύβεται απλώς μια ιδέα που θα συνεχίσει να ζει και μετά το θάνατό του. Στο μεγαλειώδες φινάλε της ταινίας, η επαναστατική τρομοκρατία συγχωνεύεται με το μαζικό κίνημα. Αν αυτά δεν είναι απλά μαθήματα Λενινισμού, τότε τι είναι;

Αγαπητοί αναγνώστες, μη χάσετε αυτή την ταινία! Προσπεράστε τις μικρές αδυναμίες της και χαρείτε την. Όχι γιατί «ανατινάξει» τα σύμβολα της αστικής δημοκρατίας. Αλλά γιατί τολμά να πει αλήθειες που πολλοί μεγαλόσχημοι κ...διανοούμενοι δεν τόλμησαν ούτε ν' αντέξουν, ούτε να ψελλίσουν. Μήπως τελικά ο κόσμος αλλάζει πιο γρήγορα απ' όσο νομίζουμε;

Keep working

La banlieue: «Nous arrivons»

Ζούμε ήδη στη φωλιά του κούκου...

Θρησκεία-Οικογένεια-Πατρίς - μας τυρανούν
ακόμα - και οι τρεις

Love in a trash can (στους καιρούς αυτούς)

♦ «... σκουπιδισάκκουλα ηγέτες/ να πεοηλάζουν/ ηδονιζόμενοι/ του καπιταλισμού τη συγχώνευση...» (Γ. Βλάχος: «Δεν έχω visa για την ελευθερία»).

♦ Του είπαν να σχολιάσει την ακρίβεια κι αυτός άρχισε να λέει ποιος γαμω υπουργός ήτανε που τον ανέφεραν ακόμα και οι Financial Times (Κουλούρης σε Χατζηνικολάου, ALPHA TV, 25/03/06). (Γίγαντα Κίμωνα!)

♦ «Banlieue, Lendemains de Revolte» (Τα προάστια: η επομένη της εξέγερσης). Ένα μικρό βιβλιαράκι (160 σελίδες) που «ψάχνει» την πολιτική διάσταση της εξέγερσης των κολασμένων των προαστείων του Παρισιού.

♦ Γαλλία - Ελλάδα: προάστια - προαστεία και προαστιακός...

♦ Σε αγαστή συνεργασία κράτος και εκκλησία στο... Αφγανιστάν: πολύ συγκινηθήκαμε από την εκπομπή (Σάββατο βράδυ) «HELLENIC AID» όπου παρήλασαν παπάδες, Ντόρες, γαλονάδες, τραυματισμένα παιδάκια για να μας «πείσουν» για τον ανθρωπιστικό χαρακτήρα της «ελληνικής βοήθειας» στην ως άνω

χώρα. Να σημειώσουμε ότι η Μ.Κ.Ο. Αλληλεγγύη (Εκκλησία της Ελλάδος) στον αγγλικό τίτλο της αναφέρεται ως εταιρία «ανάπτυξης». (Πέφτει παραπάνω χρήμα, άραγε;).

♦ «I'm in love with my car» τραγουδάνε οι Queen: μια πραγματικότητα στις ΗΠΑ όπου μια σειρά ιδιοκτήτες/τριες κάρων τα αγαπάνε, τα χαϊδεύουν, τα έχουν για φίλους... (εμ, η τρέλα δεν πήγε στα βουνά).

♦ Πολύ φράση με τον Μπερλουσκόνι: υπουργοί του ενέχονται σε σκάνδαλο αλλά αυτός... εκεί... ο αδιάφθορος (κάτι δεν θυμίζει από Ελλάδα;).

♦ Από την αντιδεξιά ρητορεία όλο (και όλοι) θατσιμπήσουν κανένα ψηφαλάκι (όσο το πόπολο θα εντρυφεί μετά φ.φ.: φόβου και φολακιάς).

♦ «Κίνα. Κομματικά στελέχη ξεπουλούν τη γη των αγροτών και τους οδηγούν πια μαζικά στα μεγάλα αστικά κέντρα» («ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 12/03/06). Α-πί-στε-φτο!

♦ 8λεπτο διάλειμμα ανά ώρα εργασίας (κεκτημένο των εργατών της Porsche από το 1973): κι αυτό στο απτόσπασμα.

♦ Ενδιαφέρουσα σύνοψη

για το σύστημα υγείας των ΗΠΑ στο περιοδικό «αλάν» (τεύχος 1, Μάρτης '06) καθώς και οι πληροφορίες από τη Λατινική Αμερική (μόνο που η κατάσταση εκεί παρά την κινητικότητα παραμένει σχετικά «σταθερή»).

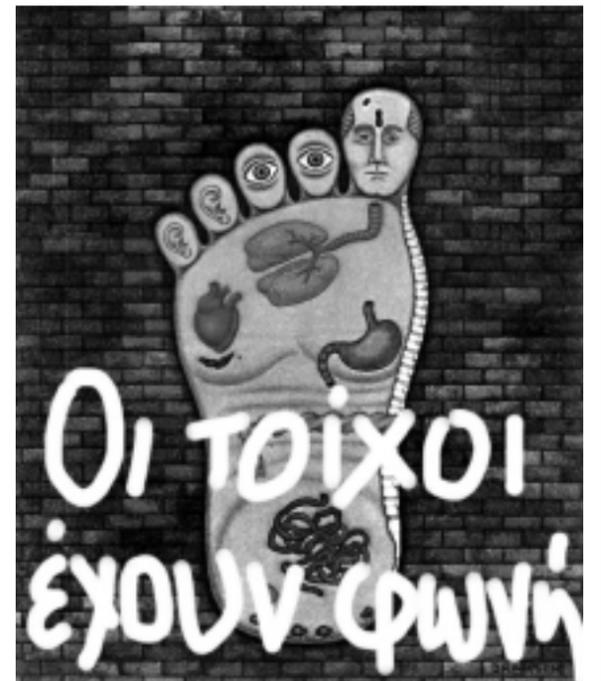
♦ Στον «ΤΥΠΟ των ήλων» (του Τριάντη, «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 17/03/06) δημοσιεύεται (σε περίοπτη θέση) και ευχαριστήρια ανακοίνωση του «Συλλόγου Αλβανών Μεταναστών του Νομού Ηρακλείου» του οποίου «ο πρόεδρος και τα μέλη... θρηνούν τον χαμό του τέως προέδρου της Νέας Δημοκρατίας ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΑΛΛΗ που μας στήριξε επί 16 έτη». Η κατάντια και η γλειπτική σ' όλο της το μεγαλείο...

♦ «Στροφή του Χόλιγουντ στο πολιτικό σινεμά» βλέπει το «ΠΡΙΝ» (19/03/06). (Μωραίνει...).

♦ «Θνησιγενές το κυβερνητικό σχέδιο (σ.σ.: για την Ολυμπιακή)... Η προτεινόμενη λύση είναι ελάχιστη θελκτική για κάθε σοβαρό επενδυτή». [Ο συνδικαλιστής Γ. Στίκας, κατά Γ.Β. (Γ. Βότση) και φίλος από τα επίσημα ταξίδια]. Οι... κακές παρέες τον... φάγανε τον Γ.Β....

♦ «Το σχετικά υψηλό βιοτικό επίπεδο των Λευκορώσων εξασφάλισε στον Λουκασένκο μια άνετη επικράτηση» μας πληροφορεί το «ΠΡΙΝ» (25/03/06) προσθέτοντας ότι «η χώρα μοιάζει να κινείται ακόμη στους ρυθμούς του "υπαρκτού" σοσιαλισμού... Το πιο βασικό όλων όμως είναι ότι περισσότερο από το 90% του εργασιακά ενεργού πληθυσμού εργάζεται σε κρατικές επιχειρήσεις και αγροτικές κολεκτίβες, έχοντας εξασφαλίσει μόνη εργασία και καλές σχετικά συνθήκες ζωής». Ταυτόχρονα όμως: «Το 2005 η Διεθνής Τράπεζα παρατήρησε ότι «η ανάπτυξη στη Λευκορωσία είναι πραγματική και ορμητική» και τα αποτελέσματά της κατανέμονται πραγματικά σε όλο τον πληθυσμό». Εάν η σχιζοφρένεια αποτελεί «μομφή» διαβάστε το σχετικό άρθρο στο «ΠΡΙΝ». Σχολίο μας: (Whose master's voice?). Μια χώρα, λοιπόν, ολίγος (ή πολύ) πρώην «σοσιαλισμός», που οδεύει προς τον καπιταλισμό όπου όλοι(;) είναι ευχαριστημένοι... (εκπληκτικό αυτό το -όσο έχει μείνει πια-NAP...).

Βασίλης

♦ Carotte Patate Epinards (C.P.E – Σύμβαση Πρώτης Εργασίας). Arre tez Vosalades – Δεν θέλουμε τη σαλάτα σας

Οικολογικό το συνθηματάκι. Διότι η σαλάτα τους είναι γεμάτη διοξίνες. (Η μόνη υγιεινή σαλάτα είναι η χωριάτικη μας λένε οι ρεπόρτερ του αρμόδιου υπουργείου. Θέλουν να υπονομεύσουν τη χώρα, τους θεσμούς και το σύστημα). Το κυρίως πιάτο γεμάτο διοξίνες κι αυτό. Περιέχει τον κόκορα. Το εθνικό σύμβολο των Γάλλων. Τη γαλή επίσης. Αλλά από διοξίνη κάργα. Για τους κολασμένους των προαστίων δεν περιέχει τίποτα. Μάλλον κάτι έχει. Υπομονή και ξανά υπομονή. Τι προτιμάτε; Διοξίνη ή υπομονή;

Οι Γάλλοι προτιμούν αγώνα. Για καλύτερη σαλάτα; Για καπιταλισμό χωρίς διοξίνες; Οικολογικό καπιταλισμό; Η πορεία θα το δείξει. Αλλωστε, μέσα στον αγώνα βγαίνουν τα πιο χρήσιμα συμπεράσματα. Μέσα στον αγώνα φουντώνουν οι προβληματισμοί. Μεταβάλλονται τα δεδομένα. Βρίσκουν έδαφος οι ριζοσπαστικές ιδέες. Πού 'σαι παιδί, πιάσε μια χωριάτικη ακόμη.

♦ Κανείς δεν μπορεί να ζήσει με 550 ευρώ το μήνα (Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου)

Αυτό το γεγονός που υπογραμμίζει το σύνθημα το έθεσε η αντιπροσωπεία των εργατικών συμφερόντων στη σκληρή διαπραγμάτευση με την εργοδοσία; Το είτε έστω δυνατό στα ΜΜΕ, στα μεγάφωνα των διαδηλώσεων, στα πάνελ των τηλεπαραθύρων; Θα μου πείτε, ότι αν ελεγαν τέτοια πράγματα, θα τους απαντούσαν: Εσείς πόσα παίρνετε; Ποιος είναι ο μισθός, ποιο είναι το εισόδημα του μήνα, όπως συμπληρώνεται από τη συμμετοχή στις τόσες επιτροπές που αγωνίζεστε για το καλό των εργατών; Κυρίως των πιο χαμηλά αμειβόμενων. Κάτι ακόμα. Ακόμα κι αν οι βιομήχανοι σταματήσουν την αδιαλλαξία τους και δώσουν όλο το ποσό που έβαλαν στο τραπέζι οι εκπρόσωποι των εργατών, ο μισθός θα πάει στα 580 το μήνα. Μπορεί κανείς να ζήσει με 580 ευρώ; Τι κάνουμε ρε παιδιά;

♦ Όταν το άδικο γίνεται νόμος ο αγώνας είναι υποχρέωση (Σωματείο Εργατ. Ναυπηγ. Ελευσίνας)

Τώρα έγινε νόμος το άδικο; Δηλαδή επί ΠΑΣΟΚ ο νόμος ήταν με τους εργάτες; Να μια από τις σοβαρές αιτίες διάλυσης των πάντων. Απογοήτευσης των εργαζομένων. Που κι αυτοί δυστυχώς δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Τέλος πάντων. Ας πούμε τώρα ότι το κατάλαβαν. Οτι ο νόμος είναι άδικος. Οτι ο αγώνας δεν είναι απλά αναγκαίος, είναι υποχρέωση. Πού είναι αυτός ο αγώνας; Πού βγαίνει αυτή η υποχρέωση; Πού, πότε; Τόσο μακριά είναι η Ελευσίνα που κανένας δεν παίρνει χαμπάρι; Όχι. Είναι τόσο γνωστό το παραμύθι που κανένας δεν... ασχολείται. Και οι παραμυθιάδες συνεχίζουν ακάθεκτοι. Και οι παραμυθιαζόμενοι, παραμυθιάζονται ακάθεκτοι. Διαβάστε το παρακάτω σύνθημα και θα καταλάβετε.

♦ 'Η αυτοί ή εμείς – απεργιακός ξεσηκωμός (ΔΕΑ)

■ ΛΑΓΙΑ ΓΙΟΥΡΓΟΥ

Λιούμπη

Η Λιούμπη, μια νεαρή ρωσίδα, έρχεται στην Ελλάδα και προλαμβάνεται σαν οικιακή βοηθός σ' ένα μικροαστικό σπίτι. Η παρουσία της εξωθεί τους κατοίκους του σπιτιού σε συμπεριφορές που αποκαλύπτουν τη μίζερη και κυνική ελληνική πραγματικότητα.

Εξαιρετική η ιδέα που τροφοδότησε το σενάριο της Λάγιας Γιούργου, μόνο που ένα τέτοιο καυτό θέμα απαιτεί ένα πιο ριζοσπαστικό χειρισμό. Η σκηνοθέτιδα, επικεντρώνοντας την προσοχή της στον ατελέσφορο έρωτα της Ρωσίδας και του νεαρού γιου της οικογένειας, χάνει την ουσία και την ευκαιρία να χτυπήσει καιρίαι την καρδιά του κτήνους: το ρατσισμό, τις σχέσεις εκμετάλλευσης, το νεοπλουτισμό και αμοραλισμό που χαρακτηρίζει την ελληνική κοινωνία. Καλή η προσπάθεια, λοιπόν, αλλά...

■ ΜΑΪΚΑ ΚΕΪΤΟΝ ΤΖΟΟΥΝΣ

Βασικό ένστικτο 2

Όπως και η πρώτη ταινία (1992) του Πολ Βερχόφεν, το «Βασικό ένστικτο 2» στηρίζεται σχεδόν αποκλειστικά στην αισθησιακή παρουσία της Σάρν Στόουν, χωρίς την οποία και οι δύο ταινίες δεν θα είχαν ιδιαίτερο νόημα. Οι αστυνομικές και ψυχολογικές παράμετροι είναι δευτερεύουσας σημασίας. Αν, τώρα, κάποιος θεωρούσε ότι η γοητεία και ο εντυπωσιακός χαρακτήρας μιας

μοιραίας γυναίκας είναι αρκετοί λόγοι να δει κανείς μια ταινία, εμάς δεν μας πολυτέφτει λόγος.

■ ΚΙΜ ΤΖΙΓΟΥΝ

Γλυκόπικρη ζωή

Αδίστακτος νεαρός μπράβος προδίδει την εμπιστοσύνη του αφεντικού του, όταν αρνείται να σκοτώσει τη φιλενάδα του που τον απατά, με αποτέλεσμα ν' αρχίσει ένας κύκλος ωμής βίας και αίματος, που ολοένα μεγαλώνει. Στην παράδοση του άγριου (ενός μεγάλου τμήματός του τουλάχιστο) κορεατικού σινεμά, η ταινία αυτή θέλει να βαδίσει στα χνάρια του Παρκ Τσαν Γουκ και του «Old boy». Μόνο που υπάρχει μια διαφορά: Ο Παρκ Τσαν Γουκ έχει πάντα κάτι ουσιώδες να πει πίσω από τις καταγιστικές εικόνες.

ΥΓ: Δυο λόγια για τις υπόλοιπες ταινίες που βγαίνουν. Στο «Σαμ-σάρα» αναφερθήκαμε σε προηγούμενο φύλλο. Αφορά το δίλημμα ενός νέου μπρος στην πνευματική βουδιστική ζωή και τις εγκόμιες απολαύσεις. Το «Τρέξε γρήγορα» είναι από τις πιο ηλίθιες αστυνομικές περιπέτειες που είδαμε τελευταία. Το «Lassie» είναι μια αρκετά καλή παιδική ταινία. Τέλος, βγαίνει το «Tickets» των Κεν Λόουτς - Αμπάς Κιαροστάμι - Ερμάνο Ολμι, με θέμα τρεις διαπλεκόμενες ιστορίες που διαδραματίζονται μέσα σ' ένα τράινο και ήρωες καθημερινούς ανθρώπους, νέους και παιδιά. Περιμέναμε με πολύ ενδιαφέρον να δούμε αυτή την κοινωνική ταινία, όμως δεν θα διστάσουμε να σας πούμε, ότι το εγχείρημα των τριών σκηνοθετών ήταν από αδιάφορο έως απογοητευτικό.

Ελένη Σταματίου

Είναι πάγια η τακτική του Π. Παυλόπουλου να παρουσιάζει πολλά από τα νομοθετικά του πονήματα σαν σημαντικές νομοθετικές παρεμβάσεις που έρχονται δήθεν να καλύψουν τα μεγάλα κενά που άφησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ενώ επί της ουσίας ενσωματώνει κατά βάση τις νομοθετικές παρεμβάσεις του ΠΑΣΟΚ σ' ένα ενιαίο κείμενο και προσθέτει και μερικές δικές του πινελιές. Με την τακτική του αυτή προσπαθεί κάθε φορά να κρύψει τους πραγματικούς λόγους για τους οποίους νομοθετεί. Ιδού ένα από τα πολλά παραδείγματα που αποκαλύπτουν αυτή την τακτική του Π. Παυλόπουλου. Οι προκάτοχοί του υπουργοί Εσωτερικών είχαν ψηφίσει αρχικά το νόμο 2910/2001 για τη «νομιμοποίηση» των μεταναστών, με τον οποίο χαρατάσσων χοντρά τους μετανάστες. Συνέχισαν με απαντωτές τροπολογίες σε διαφορετικούς νόμους, προκειμένου να αυξήσουν τόσο τη «μάζα» των χαρατσωμένων μεταναστών όσο και τα ετήσια έσοδα το κρατικού προϋπολο-

και εκπρόσωποι της ΑΔΕΔΥ) ενσωμάτωσε το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα του 1999 και τις τροποποιήσεις του σ' ένα ενιαίο κείμενο. Έκανε σ' αυτό μερικές αλλαγές για επουσιώδη ζητήματα (όπως αυτές για τις γονικές άδειες, για τις μετατάξεις από υπουργείο σε υπουργείο, για την επιλογή των προϊστάμενων) και για ουσιαστικά ζητήματα (όπως αυτές για την κατάργηση του ανώτατου επιτρεπόμενου ορίου ηλικίας για διορισμό και τον ορισμό του υπουργού Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης ως πειθαρχικό προϊστάμενο όλων των δημόσιων υπάλληλων και όχι μόνο των υπάλληλων που υπηρετούν στο υπουργείο Εσωτερικών). Αυτός είναι ο νέος Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας, που θα ψηφιστεί σύντομα από τη Βουλή. Ο Π. Παυλόπουλος στη συνέντευξη που παραχώρησε την προηγούμενη βδομάδα δεν παρέλειψε να εκθειάσει κι αυτό το πόνημά του, αποσιωπώντας φυσικά για μια φορά ακόμη, ότι ο κώδικας αυτός είναι ο κώδικας του ΠΑΣΟΚ.

αυτούς είναι και οι υπουργοί για τους υπάλληλους των υπουργείων τους. Του Π. Παυλόπουλου, όμως, δεν του φτάνουν και αναγόρευσε τον υπουργό Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης σε πειθαρχικό υπερχορηγό που θα κρίνει όλους τους υπάλληλους του δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Θα μπορεί να τους εγκалаί πειθαρχικά για ανάρμοστη συμπεριφορά προς τους πολίτες, για μη δικαιολογημένη εξυπηρέτησή τους, για μη έγκαιρη διεκπεραίωση των υποθέσεών τους και τέλος για άρνηση συνεργασίας με τα ΚΕΠ. Αυτά τα «πειθαρχικά παραπτώματα» μπαίνουν για πρώτη φορά και εξυπηρετούν τη σκοπιμότητα της κυβέρνησης της ΝΔ να εμφανιστεί στα μάτια του ελληνικού λαού, ότι ενδιαφέρεται δήθεν για τη γρήγορη προώθηση των υποθέσεων των πολιτών και γι' αυτό δε θα διστάζει να τιμωρήσει παραδειγματικά τους υπεύθυνους.

Ο Π. Παυλόπουλος με την πειθαρχοποίηση των πράξεων των δημόσιων υπάλληλων που

νήσεις του ΠΑΣΟΚ και τη συντριπτική πλειοψηφία των θέσεων κατέλαβαν τα γαλάζια παιδιά για τρία χρόνια. Όταν περάσει η τριετία, οι γενικοί διευθυντές που θα θελήσουν να ξαναγίνουν πριμοδοτούνται: α) Με 350 μόρια γιατί το προηγούμενο διάστημα ήταν πάλι γενικοί διευθυντές. β) Με 800 μόρια με τη λεγόμενη υπηρεσιακή αξιολόγηση. γ) Με 500 μόρια από την προσωπική συνέντευξη. Για να μην κουράζουμε με στοιχεία, αναφέρουμε ότι οι διευθυντές που θα θελήσουν να παραμείνουν στα πόστα τους ή να γίνουν γενικοί διευθυντές πριμοδοτούνται με εκατοντάδες μόρια, που αρκούν για να καταλάβουν τις θέσεις πάλι τα γαλάζια παιδιά, εάν τότε θα έχει την κυβέρνηση η ΝΔ.

Το ΠΑΣΟΚ φωνάζει για τη συνέντευξη και για τ' άλλα κριτήρια που βάζει η κυβέρνηση της ΝΔ. Ξέχασε πολύ γρήγορα, ότι κι αυτό είχε βάλει τη συνέντευξη για την επιλογή των γενικών διευθυντών, ότι όλοι ανήκαν στον κομματικό του χώρο, ότι τους είχε μετατρέψει σε πο-

Μαθήματα οπορτουνισμού

Λαμπρό μάθημα πολιτικού οπορτουνισμού παρέδωσε ο Περισσός, με την ομιλία της γενικής γραμματέα του Αλ. Παπαρήγα, στο πολιτικό μνημόσυνο για τον Γ. Ράλλη, που έγινε στη Βουλή στις 22 Μάρτη. Το θέμα αυτό καθαυτό δεν είναι μείζον, όμως η στάση ενός πολιτικού κόμματος ακόμα και στα ελάχιστα ζητήματα δείχνει τη φύση του.

Όταν γίνεται μια πολιτική εκδήλωση στη Βουλή, κατεξοχήν χώρο πολιτικών αντιπαραθέσεων, η οποία αφορά μάλιστα έναν κορυφαίο αστό πολιτικό παράγοντα, περιμένεις ν' ακούσεις πολιτικές κουβέντες. Ν' ακούσεις την πολιτική αποτίμηση για την ιστορική διαδρομή του προσώπου στο οποίο αναφέρεται η εκδήλωση. Ειδικά όταν πρόκειται για νεκρό πολιτικό αντίπαλο, απαιτείται συγκροτημένη και νηφάλια τοποθέτηση για τη δράση του, χωρίς ύβρεις, αλλά και χωρίς την παραμικρή ωραιοποίηση. Στο κάτω-κάτω, στη Βουλή μιλάς, σε πολιτικό αναφέρεσαι. Δεν αναφέρεσαι σε κάποιον καλλιτέχνη ή επιστήμονα.

Ιδού τώρα ο πολιτικός οπορτουνισμός σε απλά βήματα:

ΒΗΜΑ ΠΡΩΤΟ: Αποφεύγεις να μιλήσεις για την πολιτική διαδρομή του αστού πολιτικού. Αναφέρεσαι στα «πολύ ιδιαίτερα προσωπικά χαρακτηριστικά» που έχει «κάθε άνθρωπος». Λες δηλαδή μια κοινοτυπία, λες και μιλάς για κάποιο νεκρό στην παρέα σου.

ΒΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ: Δηλώνεις ότι δεν τον γνώριζες προσωπικά για να αναφερθείς σ' αυτά τα χαρακτηριστικά και επιλέγεις να αναφερθείς σε ορισμένα εντελώς δευτερεύοντα πολιτικοπροσωπικά χαρακτηριστικά. Στην «διακριτική παρουσία του, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, στην πολιτική και κοινωνική ζωή, την ορθή στάση του απέναντι σε μια τάση να διαμορφώνεται ο πολιτικός λόγος και η πολιτική συμπεριφορά με όρους επικοινωνιακούς». Δηλώνει ότι «συγκίνησε» το ότι «ζήτησε να μην υπάρξουν πολιτικές ομιλίες κατά τη διάρκεια του αποχαιρετισμού του στην τελευταία του κατοικία» (το ότι αυτό μπορεί να είναι και η τελευταία εκδήλωση ελιτισμού ενός διαπιστωμένα ελιτιστή ούτε που σου περνά από το μυαλό).

ΒΗΜΑ ΤΡΙΤΟ: Αναφέρεσαι στη θετική στάση του νεκρού στο ζήτημα της καθιέρωσης της δημοτικής ως επίσημης γλώσσας του κράτους (ξεχνώντας ότι και αυτή η μεταρρύθμιση έγινε με όσο πιο κουτσουρεμένο τρόπο γινόταν).

Ετσι, καταθέτεις τη δική σου συνεισφορά στη φιλοτέχνηση της πολιτικής ασιογραφίας ενός ανθρώπου που -πέραν όλων των άλλων- δεν δίστασε να καλύψει πολιτικά ακόμα και τους ΜΑΤάδες δολοφόνους των Κουμή-Κανελλοπούλου, παρομοιάζοντάς τους με τον «αρχάγγελο Μιχαήλ με τη ρομφαία».

Γιατί επιλέγεις αυτή την τακτική; Υπάρχουν μήπως κάποιοι λαϊκοί ηθικοί κανόνες που το επιβάλλουν; Οχι βέβαια. Ο μόνος ηθικός κανόνας που υπάρχει εδώ είναι η αστική υποκρισία. Γιατί, λοιπόν, προσχωρείς σ' αυτή; Γιατί αισθάνεσαι κομμάτι της αστικής πολιτικής. Γιατί υποκριτική είναι η επαναστατική φυσιογνωμία σου. Γιατί θέλεις και σένα και τους συντρόφους σου να σε αποχαιρετίσουν με τον ίδιο τρόπο. Με υποκριτικά πολιτικά μνημόσυνα, στα οποία θα σου φτιάχνουν την ασιογραφία, αναγνωρίζοντας το «εθνικώς ωφέλιμον» της πολιτικής σου διαδρομής. Εν κατακλείδι, γιατί δεν έχεις καμιά σχέση με τον κομμουνισμό.

Π.Γ.

■ Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας

Ενισχύεται ο στρατοκρατικός του χαρακτήρας

γισμού και των ασφαλιστικών ταμείων. Ο Π. Παυλόπουλος το 2005 ψήφισε κι αυτός ένα πολυσελίδο νόμο για τη νομιμοποίηση των μεταναστών έχοντας τα ίδια κίνητρα με τους προκατόχους του. Ενώ με το νομοσχέδιό του για τους μετανάστες στη ουσία κωδικοποιούσε απλώς τη νομοθεσία της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, το παρουσίασε σαν σημαντική νομοθετική παρέμβαση που ερχόταν να καλύψει δήθεν τα μεγάλα κενά που είχαν αφήσει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Το 1999, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με υπουργό Εσωτερικών τον Α. Παπαδόπουλο, ξαναψήφισε με νόμο το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα της δεκαετίας του '50, που ήταν γραμμένος στην καθαρεύουσα, αφού μια επιτροπή που είχε τότε ο υπουργός τον ξανάγραψε στη δημοτική. Στη συνέχεια και μέχρι το Σεπτέμβριο του 2002 έγιναν αρκετές τροποποιήσεις.

Ερχεται τώρα ο Π. Παυλόπουλος και εφαρμόζει τη γνώριμη τακτική του. Η επιτροπή που συγκροτήθηκε με δική του απόφαση (σ' αυτή συμμετείχαν

Με τον ισχύοντα Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα, για τις κατηγορίες ΠΕ και ΤΕ το ανώτατο όριο ηλικίας διορισμού είναι το 35ο έτος, ενώ για τις κατηγορίες ΔΕ και ΤΕ είναι το 30ό. Ακόμη, προβλεπόταν ότι σε εξαιρετικές περιπτώσεις αυτά τα όρια μπορούν να αυξηθούν. Με τον Κώδικα Παυλόπουλου δεν μπαίνουν συγκεκριμένα όρια, αλλά αυτά θα καθορίζονται κάθε φορά, σε κάθε προκήρυξη διαγωνισμού. Ο φορέας που θα τον προκηρύσσει θα εκφράζει τη γνώμη του και ο υπουργός Εσωτερικών θα αποφασίζει. Στη σκέψη τους είναι να κατεβάσουν τα όρια με ad hoc αποφάσεις. Στόχος είναι ένα μεγάλο μέρος των πτυχιούχων ΑΕΙ και ΤΕΙ να πάψουν να ενδιαφέρονται για συμμετοχή σε διαγωνισμούς του δημοσίου από τη στιγμή που δεν θα υπάρχει καθορισμένο ανώτατο επιτρεπόμενο όριο διορισμού. Η διάταξη αυτή θα χρησιμοποιηθεί για να μειωθούν οι θέσεις των κλάδων ΠΕ και ΤΕ.

Σύμφωνα με τον ισχύοντα Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα είναι πάρα πολλοί οι πειθαρχικοί προϊστάμενοι και ανάμεσα σ'

έρχονται σε επαφή με τους πολίτες εξυπηρετεί και μια άλλη σκοπιμότητα. Να δημιουργήσει την αίσθηση στους εργαζόμενους, ότι υπεύθυνοι για την «κακοδαιμονία» της δημόσιας διοίκησης είναι οι τελευταίοι τροχοί της άμαξας και όχι οι πολιτικές ηγεσίες των υπουργείων, που είναι αυτές που επιλέγουν τους προϊστάμενους των Διευθύνσεων και των Γενικών Διευθύνσεων.

Ο Π. Παυλόπουλος ισχυρίζεται ακόμη ότι εισήγαγε στο Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα αντικειμενικά κριτήρια για την επιλογή των Διευθυντών και των Γενικών Διευθυντών, σε αντίθεση με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Από την προσεκτική ανάγνωση των κριτηρίων του άρθρου 85 βγαίνει το συμπέρασμα ότι τα κριτήρια είναι καθαρά υποκειμενικά και ότι μ' αυτά ευνοούνται τα «δικά μας παιδιά». Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Καταρχάς, οι πρόσφατες κρίσεις για τους διευθυντές και τους γενικούς διευθυντές έγιναν σύμφωνα με τα υποκειμενικά κριτήρια που έβγαλαν οι κυβερ-

νητικές πρόσωπα και ότι στις περιπτώσεις που αυτοί δεν συνηγορούσαν στις παρανομίες των υπουργών του ΠΑΣΟΚ απομονώνονταν απ' αυτούς, που νομοθετούσαν από τα πολιτικά τους γραφεία. Είναι κοινό μυστικό ότι τα δύο αστικά κόμματα, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, όταν αναλαμβάνουν τη διαχείριση της καπιταλιστικής εξουσίας για λογαριασμό του κεφαλαίου, επανδρώνουν τους νευραλγικούς τομείς της λεγόμενης δημόσιας διοίκησης με δικά τους παιδιά και αφήνουν στη μπάνα τις αντιπολιτευτικές τους κορόνες για αντικειμενικά κριτήρια στην επιλογή των στελεχών της δημόσιας διοίκησης.

Την επομένη βδομάδα θα ασχοληθούμε με το βασικό κομμάτι των διατάξεων του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα και θα αποδείξουμε, ότι η δημόσια διοίκηση είναι στην υπηρεσία του μεγάλου κεφαλαίου, ενώ οι απλοί δημόσιοι υπάλληλοι στερούνται βασικών δικαιωμάτων και πνίγονται από το στρατοκρατικό καθεστώς που έχει επιβληθεί με το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

